

നേർവീഥി

നിത്യതയ്ക്കൊരു വഴികാട്ടി

Volume - 7 Issue - 02 February 2018

വരാച്ചാലും തീരാത്ത വർണ്ണചിത്രം
പേജ് 13

ഹൃദയപൂർവ്വമുള്ള പ്രാർഥന

പ്രാർഥിക്കുന്നവർ ദൈവത്തോടാണു സംസാരിക്കുന്നത്. അതിനു ശബ്ദം പുറത്തു വരണമെന്നില്ല. ശമുവേലിന്റെ അമ്മയായ ഹന്ന പ്രാർഥിച്ചപ്പോൾ ശബ്ദം പുറത്തുവന്നില്ലെങ്കിലും ദൈവം ആ ഗർഭദാർശനം കേട്ടു. മറ്റുള്ളവർ കേട്ട് പ്രോത്സാഹിപ്പിച്ചില്ലെങ്കിലും ദൈവം കേൾക്കാനിടയായാൽ അതാണു പ്രാർഥന.

പൊതു കൂടിവരവുകളിൽ പരസ്യമായി പ്രാർഥിക്കുന്നതു ചിലർക്ക് ഇഷ്ടമാണ്. കുറിക്കപ്പെട്ട കാര്യ പരിപാടികളുടെ ഭാഗമായുള്ള പ്രാർഥനകൾ പലപ്പോഴും ദൈവം കേൾക്കണമെന്ന നിർബന്ധത്തിലായിരിക്കില്ല. ആളുകളെ ഉൾക്കൊള്ളിക്കാനുള്ള ഒരു ഇനം എന്നവിധത്തിലാണത്. ഒരു പ്രോഗ്രാം ശ്രദ്ധിക്കുന്ന ഗൗരവവും പ്രാധാന്യവുമേ അതിനു കേഴ്വിക്കാരും നല്കാറുള്ളൂ. വേദിയിലിരിക്കുന്നവർ പോലും തമ്മിൽ കൂശുകൂശിക്കാനും, പുസ്തകം പരിശോധിക്കാനും, കടലാസുകൾ കൈമാറാനും ഒന്നും അപ്പോൾ മടിക്കാറില്ല. അങ്ങനെ പരസ്യമായി പ്രാർഥിക്കുമ്പോഴും ആത്മാർത്ഥതയോടെ, ദൈവം കേൾക്കണമെന്ന ആഗ്രഹത്തിൽ ഹൃദയപൂർവ്വം പ്രാർഥിക്കുന്നവരുമുണ്ട്. അത്തരം പ്രാർഥനാവാചകങ്ങളിൽ പരിശുദ്ധാത്മ ചൈതന്യം നിറയുന്നതും ദൈവസംസർഗത്താലുള്ള ആനന്ദം പ്രാർഥിക്കുന്നവരിൽ വിളങ്ങുന്നതും ശ്രദ്ധിക്കുന്നവർക്കു തിരിച്ചറിയാം. യോഗാരംഭത്തിൽ സ്വാഗതം പറയുന്നവരും യോഗാവസാനത്തിൽ കൃതജ്ഞത പറയുന്നവരും ആരെയും വിട്ടുപോകാതെ ശ്രദ്ധിച്ചു എണ്ണി എണ്ണി പറയുന്നതു പോലെ പ്രാർഥനയുടെ സന്ദർഭവും സാഹചര്യവുമായി ബന്ധപ്പെടുത്തി എല്ലാക്കാര്യങ്ങളും ഉപവിഷയങ്ങളും ചേർത്ത് അടുക്കോടെ ദൈവമുമ്പിൽ അവതരിപ്പിക്കുന്ന പ്രാർഥനയ്ക്ക് നല്ല പ്രാർഥന എന്ന അംഗീകാരം കിട്ടും. ചിലരുടെ പരസ്യപ്രാർഥനയ്ക്ക് പ്രാർഥനയുടെ ഫലം കിട്ടിയില്ലെങ്കിലും ലഘുപ്രസംഗത്തിന്റെ പ്രയോജനം കല്പിക്കാനാവും. വചനത്തിലെ ഒരുപാടു മർമങ്ങൾ നിരത്തിയുള്ളതായിരിക്കും ആ പ്രാർഥന.

പ്രാർഥനാവിഷയം സ്വന്ത വിഷയമായി ഏറ്റെടുത്ത് ഹൃദയം നൊന്ത് ദൈവസന്നിധിയിൽ കഴിക്കുന്ന നിലവിളിക്കാണ് മറുപടി ഉണ്ടാകുന്നത്. അങ്ങനെ ദൈവസന്നിധിയിൽ ഹൃദയം തുറക്കാൻ പറ്റുന്നത് വ്യക്തിപരമായ പ്രാർഥനകളിലാണ്. അപ്പോഴാണ് പാപങ്ങളെ ദൈവസന്നിധിയിൽ ഏറ്റുപറഞ്ഞ് ദൈവവുമായി നിരപ്പു പ്രാപിച്ച് പ്രാഗത്ഭ്യത്തോടെ പ്രാർഥിക്കാൻ കഴിയുന്നത്.

രണ്ടോ അതിലധികമോ ആളുകൾ ഒത്തുചേർന്ന് അവരിൽ ആരുടെയെങ്കിലും വ്യക്തിപരമായ വിഷയങ്ങൾക്കായും അവരെ ബാധിക്കുന്ന പൊതുവിഷയങ്ങൾക്കായും അവരോടു ആരെങ്കിലും ആവശ്യപ്പെട്ടിട്ടുള്ള വിഷയങ്ങൾക്കായും ഒക്കെ പ്രാർഥിക്കാറുണ്ട്. അതു വചനം പ്രോത്സാഹിപ്പിക്കുന്ന ആത്മിക പോരാട്ടമാണ്. അതു രഹസ്യമായോ പരസ്യമായോ ചെയ്യാം. പ്രാർഥനാകൂടിവരവുകളിൽ പ്രാർഥിക്കുന്ന പ്രാർഥനാപോരാളികൾ പരസ്പരം ഐക്യതപ്പെട്ട് വിടുതലിനായും വിജയത്തിനായും വിഷയങ്ങളുടെ നീക്കുപോക്കിനായും ഒക്കെ പ്രാർഥിക്കുമ്പോൾ പ്രാർഥിക്കുന്നവരുടെ മനസ്സ് ഐക്യവും ഏകാഗ്രഹവുമായിരിക്കയും ദൈവസാന്നിധ്യം അവിടെ ബോധ്യപ്പെടുകയും ചെയ്യുന്നതിനാൽ പ്രാർഥനയിൽ പരിശുദ്ധാത്മ ചൈതന്യം വ്യക്തമായിരിക്കും. പ്രാർഥനാ വാചകങ്ങളിൽ പോലും സ്വബുദ്ധിക്രമമായ പരിശുദ്ധാത്മ ഇടപെടൽ അനുഭവിക്കാൻ കഴിയും. അത്തരം പ്രാർഥനാവാചകങ്ങൾ മറ്റുള്ളവരെയും ഉത്തേജിപ്പിക്കയും പരിശുദ്ധാത്മാവ് അവരെയും സരളമായി ഒഴുകുന്ന ആ പ്രാർഥനാപ്രവാഹത്തിലേക്ക് കൈപിടിച്ചിറങ്ങുവാൻ അവയെ ഉപയോഗിക്കുകയും ചെയ്യും.

തിരക്കുകൾ വർദ്ധിച്ചപ്പോൾ നമ്മിൽ കുറഞ്ഞുപോയതും നാം തിരികെ പ്രാപിക്കേണ്ടതുമായ ആത്മസ്വഭാവമാണ് പ്രാർഥന. ഇടവിടാതെയുള്ള പ്രാർഥനയുടെ ആവശ്യകത, സാധ്യത എന്നിവ തുടങ്ങി പ്രാർഥനാസ്വഭാവത്തിലേക്ക് നമ്മെ നിർബ്ബന്ധിച്ചു വിളിക്കുന്ന ഒരു പാഠമാണ് ഈ ലക്കത്തിലെ സന്ദേശം. വിലപ്പെട്ട മറ്റു ലേഖനങ്ങളും അടങ്ങിയ ഫെബ്രുവരി ലക്കം നേർവീഥി ഏവർക്കും അനുഗ്രഹപ്രദമാകട്ടെ എന്ന് പ്രാർഥിക്കുന്നു.

പുസ്തകം 7 ലക്കം 2
ഫെബ്രുവരി 2018

ഇത്ര ലക്കത്തിൽ

മാനേജിങ് എഡിറ്റർ ജോയ് എം. തോമസ്	പ്രാർഥനയുടെ മറുപടി സുനിശ്ചിതം ജോയ് എം. തോമസ്	4
എഡിറ്റർ കെ.വി. രാജു	ഇവിടെ നിന്നക്കെന്തുകാര്യം സാജു മാത്യു	7
കൺസൾട്ടന്റ് എഡിറ്റർ എം.സി. കുര്യൻ	സഭയാം മണവാട്ടിയോട് ഒരു ചോദ്യം കാനം അച്ചൻ	9
മാനേജർ പി.വി. വർഗീസ്	ശിഷ്യത്വം ഒരു വിഹഗ വീക്ഷണം റിൻസി ചെറിയാൻ	11
അഡ്വൈസറി ബോർഡ് സുവി. പി.ഐ. ഏബ്രഹാം ബ്രദർ. എൽ. സാം പാസ്റ്റർ. കെ.ജെ. മാത്യു ഡോ. ബി. വർഗീസ് ഡോ. മാത്യു പിന്നി	വരച്ചാലും തീരാത്ത വർണ്ണചിത്രം ബിജു ഏബ്രഹാം	13
ഗ്രാഫിക്സ് ഷൈൻ കെ. സാമുവൽ	പ്രവാചകൻ, പുരോഹിതൻ, രാജാവ് ഫ്രാൻസിസ് ഫ്രാൻസിസ്കൻ	14
Address :	ഞാൻ പ്രവർത്തിക്കും; ആരു തടുക്കും? ഏബ്രഹാം തോമസ്, രാമങ്കരി	17
Righteous Path Publication Trust Mackal Building,Oravakal Amayannoor P.O, Kottayam Kerala 686019	പ്രവൃത്തികൾ ഇല്ലാത്ത നിർജീവ വിശ്വാസം സുജിത് സൈമൺ	19
Office : 08547916678 Editor : 09447764084	വനിതാ വീഥി എൽസി ജോയ്	22
www.nerveedhi.com e-mail: editornerveedhi@gmail.com nerveedhi@yahoo.com	വിജ്ഞാന വീഥി	24
Edited, Printed and Published by K.V Raju on behalf of the Righteous Path Publication Trust and printed at Penta Offset Press, Kanjikuzhy, Kottayam-686004 and published at Mackal Building, Amayannoor P.O, Kottayam -686019.	സ്വർഗത്തിൽ സംഗ്രഹിച്ച പ്രത്യാശ ജോൺസൺ,കടമ്പനാട്	25
Annual Subscription ₹ 200.00	ദൈവേഷ്ടം ചെയ്യുന്നത് പരമപ്രധാനം ജോയ് എം. തോമസ്	27
	ആത്മിക വരുതിയിലോ നാം? കെ.വി. രാജു	31

ജോയ് എം. തോമസ്

പ്രാർഥനയുടെ മറുപടി സുനിശ്ചിതം

ജീവിത വിജയത്തിനുള്ള താക്കോൽ ദൈവത്തിൽ അള്ളിപ്പിടിച്ചിരിക്കുന്ന ആശ്രയമാണ്. ഫലം കായ്ക്കുന്നതിനും, അധികം കായ്ക്കുന്നതിനും ഉള്ള ഏക മാർഗ്ഗം കർത്താവു നിർദ്ദേശിക്കുന്നത് 'എന്നിൽ വസിപ്പിൻ' എന്നാണ്. കർത്താവിൽ വസിക്കുന്നതിനു പ്രാർഥനാജീവിതം അടിത്തറയാണെന്നും സമ്മതിക്കുവാൻ നമുക്കു ബുദ്ധിമുട്ടില്ലല്ലോ.

പ്രാർഥനയുടെ മഹാത്മ്യത്തെക്കുറിച്ച് എത്ര പറഞ്ഞാലും പോരാ. നമ്മുടെ പ്രാണവായു ആണ് പ്രാർഥന എന്നു പറയുന്നതാകും ശരി. അതിനാൽ “ഇടവിടാതെ പ്രാർഥിപ്പിൻ” (1 തെസ്സ. 5:16) എന്നാണ് നമ്മോടു പറഞ്ഞിരിക്കുന്നത്. ദൈവവുമായുള്ള നമ്മുടെ ബന്ധം ഉലയാതെ സുസ്ഥിരമായി നിലനിറുത്തുന്ന ഘടകമാണ് പ്രാർഥന എന്നാണ് നാം മനസ്സിലാക്കേണ്ടത്.

ദൈവത്തോടു നാം ഹൃദയം തുറന്നു സംസാരിക്കുന്നതാണ് പ്രാർഥന. അതിനാൽ പ്രാർഥിക്കുവാൻ ഒരു പരിശീലനം ആവശ്യമില്ല; മറിച്ച് ദൈവവുമായുള്ള ആത്മബന്ധമാണ് ആവശ്യം. ഹൃദയം തുറന്നു സംസാരിക്കുമ്പോൾ നമ്മുടെ ആവശ്യങ്ങൾ ചോദിക്കുന്നതും അതിൽ ഉൾപ്പെടും. ദൈവത്താൽ ഉപയോഗിക്കപ്പെട്ട പല വ്യക്തികളെ വിശുദ്ധ വേദപുസ്തകം നമ്മെ പരിചയപ്പെടുത്തുന്നുണ്ട്. അവരെക്കുറിച്ച് പഠിച്ചാൽ നമുക്കു ഒരു കാര്യം മനസ്സിലാകും. പ്രാർഥനയായിരുന്നു അവരുടെ വിജയരഹസ്യം.

പ്രാർഥിച്ചിരുന്ന ഒരു കുടുംബത്തെക്കുറിച്ചുള്ള ചില ചിന്തകൾ നിങ്ങളോടു പങ്കിടുവാനാണ് ഞാൻ ആഗ്രഹിക്കുന്നത്. സെഖര്യാവും എലീശബെത്തുമാണ് ആ ദമ്പതികൾ. അവരെക്കുറിച്ച് പരിശുദ്ധാരത്നാവു രേഖപ്പെടുത്തിയിരിക്കുന്ന മനോഹരമായ ഒരു സാക്ഷ്യം ഉണ്ട്. അതു ഇപ്രകാരമാണ്, “ഇരുവരും ദൈവസന്നിധിയിൽ നീതിയുള്ളവരും കർത്താവിന്റെ സകല കല്പനകളിലും ന്യായങ്ങളിലും കുറ്റമില്ലാത്തവരായി നടക്കുന്നവരും ആയിരുന്നു” (ലൂക്കോസ് 1:6).

വളരെ ഘനമുള്ള ഒരു സാക്ഷ്യമാണ് ഇത്. മനുഷ്യരിൽ നിന്നും ദൈവം പ്രതീക്ഷിക്കുന്ന നിലവാരത്തിലുള്ള പൂർണ്ണത (perfection). ഇപ്രകാരം അവർക്കു ആകുവാൻ കഴിഞ്ഞതിന്റെ പിന്നിൽ അവരുടെ പ്രാർഥനാജീവിതം വളരെ വ്യക്തമാണ്. ജീവിതവിജയത്തിനുള്ള താക്കോൽ ദൈവത്തിൽ അള്ളിപ്പിടിച്ചിരിക്കുന്ന ആശ്രയമാണ്. ഫലം കായ്ക്കുന്നതിനും, അധികം കായ്ക്കുന്നതിനും ഉള്ള ഏക മാർഗ്ഗം കർത്താവു നിർദ്ദേശിക്കുന്നത് 'എന്നിൽ വസിപ്പിൻ' എന്നാണ്. കർത്താവിൽ വസിക്കുന്നതിനു പ്രാർഥനാജീവിതം അടിത്തറയാണെന്നും സമ്മതിക്കുവാൻ നമുക്കു ബുദ്ധിമുട്ടില്ലല്ലോ.

നന്നായി പ്രാർഥിക്കണമെന്നും വിശുദ്ധിയിൽ നിലനിന്നു വിജയകരമായ ക്രിസ്തീയ ജീവിതം നയിക്കണമെന്നും എല്ലാ വിശ്വാസികളും ആഗ്രഹിക്കട്ടെ.

ക്കുന്നുണ്ട്. എന്നാൽ അതിനായി ചെയ്യേണ്ടതു ചെയ്യുവാൻ ഒരുക്കമല്ലെന്നു മാത്രം. യേശുവിന്റെ അടുക്കൽ ഒരു ചെറുപ്പക്കാരൻ വളരെ ആഗ്രഹത്തോടെ വന്നു “ഗുരോ, നിത്യജീവനെ പ്രാപിപ്പാൻ ഞാൻ എന്തു നന്മ ചെയ്യേണം” (മത്തായി 19:16) എന്ന അവന്റെ ചോദ്യം അവന്റെ ഹൃദയത്തിലെ ആഗ്രഹത്തിൽ നിന്നു തന്നെയായിരുന്നു. എന്നാൽ അതിനായി ചെയ്യേണ്ട കാര്യം ചിലവുള്ളതാണെന്നു മനസ്സിലായപ്പോൾ അവൻ “ദുഃഖിച്ചു പൊയ്ക്കളഞ്ഞു” (മത്തായി 19:22) എന്നു രേഖപ്പെടുത്തിയിരിക്കുന്നു. അവന്റെ ആഗ്രഹം സാധിക്കാത്തതിൽ അവനു കാര്യമായ ദുഃഖമുണ്ട്; പക്ഷെ ചെയ്യേണ്ടതു ചെയ്യുവാൻ ഒരുക്കമല്ലതാനും.

ചിലവാക്കുവാൻ ഒരുക്കമല്ലാത്ത ക്രിസ്തീയ ജീവിതമാണ് പലരും നയിക്കുന്നത് എന്നതാണ് അവരുടെ ആത്മീയ പരാജയ കാരണം. പ്രാർഥനാജീവിതം പണിതെടുക്കുവാനും ചിലവുണ്ടെന്നു നാം ഓർത്തിരിക്കണം. പ്രാർഥനക്കു അത്യാവശ്യം ഏകാഗ്രതയുള്ള ഒരു ഹൃദയമാണ്. ലോക ചിന്തയിൽ നിന്നു ഹൃദയം വിമുക്തമായെങ്കിലേ ദൈവത്തിൽ ഹൃദയം ഏകാഗ്രമാകുകയുള്ളൂ. ലോകത്തെ വിട്ടു പിരിയുവാൻ അഥവാ വെറുക്കുവാൻ കഴിയുമ്പോഴാണ് ഹൃദയം അതിന്റെ ചിന്തകളിൽ നിന്നും പ്രലോഭനങ്ങളിൽ നിന്നും സ്വതന്ത്രമാകുന്നത്. ക്രിസ്തുവിൽ ഏകാഗ്രഹൃദയമുള്ളവർക്കാണ് ‘ഇടവിടാതെ പ്രാർഥിക്കുവാൻ’ കഴിയുക.

ഇടവിടാതെ പ്രാർഥിക്കുന്ന ജീവിതശൈലി അനുകരിക്കുമ്പോഴും സമയം വേർതിരിച്ചു പ്രാർഥിക്കുവാൻ നമുക്കു കഴിയണം. യേശു നമുക്കു കാണിച്ചുതന്ന മാതൃക അതാണ്. അതിനു സമയം കണ്ടെത്തുവാൻ കഴിയുക എന്നതും ചിലവുള്ള കാര്യമാണ്. ഒരുസമയം ശിക്ഷണം(self disciplining) വളരെ അത്യാവശ്യം! സമയം വേർതിരിക്കുവാൻ കഴിയുന്നവർക്കുമാത്രമേ മറ്റു വിശ്വാസികളുമായി ഒത്തു ചേർന്നു പ്രാർഥിക്കുവാനും മദ്ധ്യസ്ഥത ചെയ്യുവാനും സാധിക്കുകയുള്ളൂ.

സെഖര്യാവും എലീശബെത്തും ഒരേപോലെ ദൈവാശ്രയമുള്ളവരായിരുന്നു. ഇരുവരും ദൈവസന്നിധിയിൽ നീതിയുള്ളവരായിരുന്നു. കർത്താവിന്റെ സകല കല്പനകളിലും ന്യായങ്ങളിലും ഇരുവരും കുറ്റമില്ലാത്തവരായിരുന്നു. എത്ര വലിയ ഭാഗ്യാവസ്ഥയാണിത്. ഇതാണ് നാം ആഗ്രഹിക്കേണ്ടത്; ഇവരെ നാം മാതൃകയാക്കണം. പ്രാർഥനാജീവിതം പണിതെടുത്താൽ നമുക്കു അതു സാധ്യമായിത്തീ

ലോക ചിന്തയിൽ നിന്നു ഹൃദയം വിമുക്തമായെങ്കിലേ ദൈവത്തിൽ ഹൃദയം ഏകാഗ്രമാകുകയുള്ളൂ. ലോകത്തെ വിട്ടു പിരിയുവാൻ അഥവാ വെറുക്കുവാൻ കഴിയുമ്പോഴാണ് ഹൃദയം അതിന്റെ ചിന്തകളിൽ നിന്നും പ്രലോഭനങ്ങളിൽ നിന്നും സ്വതന്ത്രമാകുന്നത്. ക്രിസ്തുവിൽ ഏകാഗ്രഹൃദയമുള്ളവർക്കാണ് ‘ഇടവിടാതെ പ്രാർഥിക്കുവാൻ’ കഴിയുക.

രും. തൽസമയത്തു കൃപയ്ക്കായി കൃപാസനത്തോടു അടുത്തു ചെല്ലുന്നവർ പരാജയപ്പെടുമോ? ആത്മീകജീവിതത്തിൽ പ്രശോഭിതയായിരുന്ന എലീശബെത്ത് മച്ചിയായിരുന്നു. എന്തേ അങ്ങനെ? ഇതു ഇവരുടെ പ്രാർഥനയുടെ കുറവുകൊണ്ടോ, വിശ്വാസത്തിന്റെ കുറവുകൊണ്ടോ, ജീവിതത്തിലെ മറ്റേതെങ്കിലും കുറവുകൊണ്ടോ സംഭവിച്ചതല്ല. പിന്നെ എന്തുകൊണ്ട്?

അവരുടെ പ്രതിസന്ധിയിൽ ദൈവത്തിനൊരു പദ്ധതിയുണ്ടായിരുന്നു എന്നതാണ് വാസ്തവം. ആ പ്രതിസന്ധിക്കു പരിഹാരമായതു അവരുടെ പ്രാർഥനയാണ്. ഒരു ദിവസം ദൈവസന്നിധിയിലെ ശുശ്രൂഷയ്ക്കിടയിൽ കർത്താവിന്റെ ദൂതന്റെ പ്രത്യക്ഷത തനിക്കുണ്ടായി. (ലൂക്കോസ് 1:11) ദൂതന്റെ പക്കൽ സെഖര്യാവിനുള്ള ദൈവീക സന്ദേശം ഉണ്ടായിരുന്നു. “നിന്റെ പ്രാർഥനക്കു ഉത്തരമായി നിന്റെ ഭാര്യ എലീശബെത്ത് നിനക്കു ഒരു മകനെ പ്രസവിക്കും”

സെഖര്യാവ് പലനാൾ പ്രാർഥിച്ചിട്ട് മറക്കുവാൻ ശ്രമിക്കുന്ന വിഷയമാണ് ‘ഒരു മകൻ’ എന്നത്. പ്രാർഥിക്കുന്നവൻ മരണാലും പ്രാർഥന കേൾക്കുന്ന ദൈവം മറക്കുന്നില്ല. സ്തോത്രം! പ്രാർഥനക്കു മറുപടി സുനിശ്ചിതമാണ്. ദൈവം പ്രവർത്തിക്കുന്നതു ദൈവത്തിന്റെ സമയത്തും ദൈവത്തിന്റെ രീതിയിലുമായിരിക്കും. അതു വിശ്വസിക്കുവാൻ നമുക്കു കഴിഞ്ഞാൽ അവന്റെ വിശ്വസ്ഥതയിൽ ചാരി നമുക്കു വിശ്രമിക്കാം.

പ്രാർഥനയുടെ മറുപടി വൈകിയതുകൊണ്ടു അതു അസാധ്യമെന്നു സെഖര്യാവും എലീശബെത്തും ചിന്തിച്ചുറച്ചു. പക്ഷെ, ദൈവത്തിനു എന്തെങ്കിലും അസാധ്യമുണ്ടോ? ദൈവത്തിന്റെ പദ്ധതിയുടെ സവിശേഷതയാണ് നമുക്കു ഇവിടെ കാണുവാൻ കഴിയുന്നത്.

പ്രാർഥനയുടെ മറുപടി സുനിശ്ചിതം

പുരുഷനെ അറിയാത്ത മറിയ, പുരുഷനെ അറിയാതെ തന്നെ ഗർഭിണി ആകും എന്നു ദൈവദൂതൻ മറിയയോടു പറയുമ്പോൾ മറിയയുടെ സംശയം ന്യായമായിരുന്നു. ‘ഇതു എങ്ങനെ സംഭവിക്കും?’ (ലൂക്കോസ് 1:34). ദൂതന്റെ മറുപടി “പരിശുദ്ധാത്മാവു നിന്റെ മേൽ വരും” എന്നാണ്. ദൈവപുത്രന്റെ ജഡാവതാരം പരിശുദ്ധാത്മാവിനാൽ സംഭവിക്കുന്ന അത്ഭുതമാണ്. മറിയയിൽ ജനിക്കുന്നതിനു മറിയയുടെ സമർപ്പണമാണ് അനിവാര്യമായിരുന്നത്. മറിയയ്ക്കു അതിനായി സമർപ്പിക്കുന്നതിനു അവളുടെ വിശ്വാസം അത്രമാത്രം ഉയരണം. അവളുടെ വിശ്വാസത്തിനു വർദ്ധന നൽകുവാൻ ദൂതൻ പറഞ്ഞതു എലിശബെത്തിന്റെ സാക്ഷ്യമായിരുന്നു. “നിന്റെ ചാർച്ചക്കാരത്തി എലിശബെത്തും വാർദ്ധക്യത്തിൽ ഒരു മകനെ ഗർഭം ധരിച്ചിരിക്കുന്നു; മച്ചി എന്നു പറഞ്ഞുവന്നവൾക്കു ഇതു ആറാം മാസം.” നോക്കൂ, ദൈവത്തിന്റെ അത്ഭുതപ്രവൃത്തി!

ശ്രദ്ധിക്കുക! ‘മച്ചി എന്നു പറഞ്ഞുവന്നവൾ.’ എലിശബെത്തു ഏറെ നിന്ദിക്കപ്പെട്ടിട്ടുണ്ട്. തീർച്ചയായും കണ്ണീർ ധാരാളം ഒഴുക്കിയിട്ടുണ്ട്. എന്തുകൊണ്ട് ദൈവം നമ്മുടെ പ്രാർഥന കേൾക്കുന്നില്ല എന്നു അവർ മുഖാമുഖം നോക്കി ചോദിച്ചിരിക്കാം. ഇപ്പോൾ അവർ ഇരുവരും വയസ്സു ചെന്നവരാണ്. അസാധ്യം ഇപ്പോൾ കഠിന അസാധ്യമായിരിക്കുന്നു. കർത്താവു എന്തിനോ കാത്തിരിക്കുകയായിരുന്നു; അതേ, തന്റെ സമയത്തിനായി!

കാലസമ്പൂർണ്ണത വന്നു (ഗലാത്യർ 4:4) ദൈവം തന്റെ പുത്രനെ സ്ത്രീയിൽ നിന്നു ജനിച്ചവനായി

പിശാചിന്റെ തല തകർത്ത് മനുഷ്യർക്കു രക്ഷ ഒരുക്കുന്ന പദ്ധതി നിറവേറ്റുവാൻ സമയമായി. അതിനായി മറിയയെ കൃപ നൽകി തിരഞ്ഞെടുക്കുമ്പോൾ അവൾക്കൊപ്പം നിൽക്കുവാൻ, ധൈര്യം പകർന്നുകൊടുക്കുവാൻ അവളുടെ ചാർച്ചക്കാരിയായ എലീശബെത്തിനെയും ഒരുക്കുകയായിരുന്നു. പരിശുദ്ധാത്മാവിനാൽ ദൈവം ചെയ്യുന്ന അത്ഭുതം ജീവിതത്തിൽ അനുഭവിച്ചറിഞ്ഞ്, പരിശുദ്ധാത്മാവിനാൽ ദൈവപുത്രനെ ഗർഭത്തിൽ വഹിക്കുന്ന ‘തന്റെ ദാസി’ യെ തിരിച്ചറിഞ്ഞ് കൂട്ടായ്മകൊടുക്കുവാൻ എലീശബെത്ത് ഒരുക്കപ്പെട്ടു. മാത്രവുമല്ല മശിഹായ്ക്കു വഴി ഒരുക്കുവാൻ ഗർഭത്തിൽ തന്നെ പരിശുദ്ധാത്മാവിനാൽ നിറയുന്ന യോഹന്നാനും. ഹാ! ദൈവത്തിന്റെ വഴികൾ എത്ര അഗോചരം!

ദൈവഹിതപ്രകാരമുള്ള പ്രാർഥനയുടെ മറുപടി വൈകുന്നുവോ? വൈകാം. കാരണം ദൈവത്തിന്റെ ചിന്ത നമ്മുടേതിലും ഉയർന്നതാണ്. അവന്റെ പദ്ധതികൾ എല്ലാം വിജയം കാണുന്നവയും അതിനു പകരം പറയുവാൻ മറ്റൊന്നില്ലാത്തതുമാണ്. താമസിക്കുന്നതു ഏറ്റവും നല്ലതു നൽകുവാനാണ്. സെഖര്യാവു തന്റെ പ്രാർഥനയുടെ മറുപടിയായ മകനെ നോക്കി പറയുന്നു, “നീയോ പൈതലേ അത്യുന്നതന്റെ പ്രവാചകൻ എന്നു വിളിക്കപ്പെട്ടോ.” യേശു യോഹന്നാനെ നോക്കി പറഞ്ഞു, “സ്ത്രീകളിൽ നിന്നു ജനിച്ചവരിൽ യോഹന്നാനെക്കാൾ വലിയവനില്ല.” വൈകിയുള്ള മറുപടി; പക്ഷെ അതു എത്രയോ ശ്രേഷ്ഠമായിരുന്നു! •

നേർവീഥി സമ്മേളനം

<p>തീയതി: 2018 ഏപ്രിൽ 6 വെള്ളി</p>	<p>സ്ഥലം: ബിലീവേഴ്സ് ചർച്ച് യൂത്ത് സെന്റർ, തിരുവല്ല</p>	<p>സമയം: 6 pm മുതൽ 8.30 pm</p>
---	--	---

സന്ദേശം : ബ്രദർ ജോയ് എം. തോമസ്

നിത്യതയുടെ ദർശനത്തിലേയ്ക്കും ആത്മിക ഉണർവിലേയ്ക്കും ജനത്തെ നയിക്കുന്ന സന്ദേശം.

പങ്കെടുക്കുക - പരിചയപ്പെടുത്തുക - പങ്കെടുപ്പിക്കുക

നിത്യത ഒരു ഭാവനയല്ല. ആരാധന അഭിനയമോ അനുകരണമോ അല്ല.

ആത്മിക യാഥാർഥ്യങ്ങളെ തിരിച്ചറിയുന്ന യഥാർഥ ക്രിസ്തീയ ജീവിതത്തിനുള്ള ആഹ്വാനം

കൂടുതൽ വിവരങ്ങൾക്ക് : **RIGHTEOUS PATH PUBLICATION TRUST, KOTTAYAM**
Co-ordinator : 9495435336, Office : 08547916678,

സാജു മാത്യു

ഇവിടെ നിനക്കെന്തുകാര്യം

നീ പുറത്തു വന്ന് പർവ്വതത്തിൽ യഹോവയുടെ മുമ്പാകെ നിൽക്ക എന്ന് അവൻ കൽപിച്ചു (1 രാജാക്കന്മാർ 19:11)

ഇസ്രായേലിന്റെ ഭീഷണി കേട്ടു രാജ്യം വിട്ടു ഓടിപ്പോകുന്ന ഏലിയാവിന്റെ ചരിത്രമാണിവിടെ. ആഹാബിന്റെ യിസ്രായേൽ രാജ്യവും ബന്ധുവായ യഹോശാഫാത്തിന്റെ യഹൂദ്യയും താണ്ടി മരുഭൂമിയിൽവരെ എത്തിനില്ക്കുന്ന ഒരു രാജ്യാന്തര പലായനം. മരുഭൂമിയിലെ ഒരു ചുരച്ചെടിയുടെ തണലിൽ കിടന്നു അവൻ പറഞ്ഞു 'മതി ഇനി എനിക്കു ജീവിക്കേണ്ട'. ഇങ്ങനെ എന്തിനാണു ജീവിക്കുന്നത്? പ്രാർഥിച്ച് സ്വർഗത്തിൽനിന്ന് അഗ്നി ഇറക്കിയതൊക്കെ ശരി. പഴങ്കഥകൾ പറഞ്ഞിട്ടെന്തു കാര്യം? ഇപ്പോൾ എന്തെങ്കൊണ്ട് ഒന്നിനും കൊള്ളില്ല. ആഹാബിന്റെ കൊട്ടാരത്തിൽ കൊടുങ്കാറ്റുപോലെ പാഞ്ഞു കയറിയതു ഭൂതകാലം. ഇപ്പോൾ ഇസ്രായേലിന്റെ ഭീഷണിയിൽ പേടിച്ചു കൊടുങ്കാറ്റിനെക്കാൾ വേഗത്തിൽ ഓടുകയാണു ഞാൻ... മതി യഹോവേ, എന്റെ പ്രാണനെ അവിടുന്ന് എടുത്തുകൊള്ളണമേ.

ചുരച്ചെടിയുടെ കീഴിലാണ് ഏലിയാവിന്റെ കിടപ്പ്. ഓക്ക് മരത്തിന്റെയോ ദേവദാരുവിന്റെയോ കീഴിലല്ല. തണൽ മാത്രമല്ല ഏലിയാവിനാവശ്യം ഒരു ഒളിവാൻ. തന്നെത്തന്നെ മറ്റുള്ളവരുടെ മുമ്പിൽ കാണിക്കുവാൻ അവനു ആഗ്രഹമില്ല. അതിനു കൊള്ളാത്തവനാണവൻ എന്നാണവന്റെ ചിന്ത. ഒരു സ്ത്രീയുടെ ഭീഷണിക്കുമുമ്പാകെ ഒളിച്ചോടിയവനെപ്പറ്റി ലോകമെന്തു പറയും?

“അങ്ങനെ അവൻ ചുരച്ചെടിയുടെ കീഴിൽ കിടന്നുറങ്ങി” (1 രാജാക്കന്മാർ 19:5) ഏലിയാവ് ഉറങ്ങി എന്നെഴുതുന്നത് ആദ്യമായാണ്. എപ്പോഴും തീക്ഷ്ണതയോടെ ഓടിനടന്നവൻ

ഇപ്പോൾ ഉറക്കമാണ്. ഇതു ശാരീരികമായ ഉറക്കമാത്രമല്ല, ശുശ്രൂഷയിൽനിന്നുള്ള വിരാമം കൂടെയാണ്. ഇനി എനിക്കു ശുശ്രൂഷ വേണ്ട. ഞാനൊരു പരാജയമാണ്.

ഒരുപക്ഷേ, ഇതുപോലെയുള്ള നിരാശയുടെ ചുരച്ചെടികൾ നമ്മുടെ ജീവിതത്തിലുമുണ്ടാകാം. എന്നാൽ ദൈവം നമ്മെ കൈവിടുന്നില്ല. യഹോവയുടെ ദൂതൻ അവനെ തട്ടി (1 രാജാക്കന്മാർ 19:5) 'എഴുന്നേറ്റു തിന്നുക' എന്നു പറഞ്ഞു.

നിരാശയിൽ മുഖം പൂഴ്ത്തിക്കിടക്കുന്ന ഏലിയാവിനോടു ദൈവം ഒരു പ്രസംഗമൊന്നും ചെയ്യുന്നില്ല. ദൈവം അങ്ങനെയാണ്. അവൻ നമ്മുടെ ബലഹീനതകളിൽ സഹതാപം കാണിക്കുന്ന ദൈവമാണ് (എബ്രായർ 4:15). നാം പരാജയപ്പെടുമ്പോഴും, ദൈവത്തിൽനിന്നു ഓടിയൊളിക്കുവാൻ പരിശ്രമിക്കുമ്പോഴും നമ്മുടെ ആവശ്യങ്ങളെ അവനറിയുന്നു.

എന്നാൽ വീണ്ടും ഓടേണ്ടതിനു വേണ്ടിയാണ് ഭക്ഷണം നൽകിയതെന്ന് താൻ മനസിലാക്കിയില്ല. ഭക്ഷണം കഴിച്ചു ഏലിയാവ് വീണ്ടും കിടന്നുറങ്ങുകയാണ്. ദൈവം തരുന്ന വിഭവങ്ങൾ തിന്നാനും ഉറങ്ങാനും വേണ്ടിയാണെന്നാണു നമ്മുടെ ചിന്ത. ഒരു ഓട്ടം ഓടേണ്ടതിനുവേണ്ടിയാണു ദൈവം നമ്മെ വിഭവങ്ങളാൽ നിറയ്ക്കുന്നത്. ദൂതൻ അവനെ വീണ്ടും തട്ടിയുണർത്തി വീണ്ടുമൊരിക്കൽ കൂടി ഭക്ഷണം കൊടുത്തു. അതിന്റെ ശക്തിയിൽ അവൻ നാല്പതു രാവും നാല്പതു പകലും സഞ്ചരിച്ചു. നാല്പതു രാവും നാല്പതു പകലും സഞ്ചരിക്കുവാനാവശ്യമായ ഊർജം നൽകുന്ന സ്വർഗീയ ആഹാരമായിരുന്നു അത്. ആ ഊർജമാണ് ആദ്യത്തെ അടയിലും ഉണ്ടായിരുന്നത്. നാല്പതു ദിവസത്തെ സഞ്ചാരത്തിനുള്ള ഊർജം ഏലിയാവ് ഒരു ഉറക്കം

ഇവിടെ നിനക്കെന്തു കാര്യം

കൊണ്ടു കളഞ്ഞുകൊള്ളിച്ചു. എന്നിട്ടും ക്ഷമയോടെ അവനു വീണ്ടും ആഹാരം നൽകി. നമ്മുടെ അവിശ്വസ്തതയെ കണക്കാക്കാതെ വിശ്വസ്തനായി ദൈവം നമ്മെ പരിപാലിക്കുന്നു.

ദൈവത്തിന്റെ പർവതമായ ഹോരേബിൽ ഏലിയാവ് ഒരു ഗുഹയിൽ രാപാർത്തു. ദൈവം അവിടെയും അവനു പ്രത്യക്ഷനായി ഒരൊറ്റ ചോദ്യം: “ഏലിയാവേ, ഇവിടെ നിനക്ക് എന്തു കാര്യം?”

ഈ ചോദ്യം വളരെ അർത്ഥസമ്പന്നമാണ്. നീ എന്തിനു ഇവിടെ? ഞാൻ നിന്നെ എവിടെയാക്കിയോ അവിടെയല്ലല്ലോ നീ. ഒരു ദൗത്യവുമായി ഞാൻ നിന്നെ ശമര്യയിലാക്കി. എന്നിട്ടെന്തു കൊണ്ട് ആ സ്ഥലം വിട്ടുപോന്നു? നിനക്ക് കാര്യമുള്ളത് ശമര്യയിലാണ്. ഇവിടെ നിനക്ക് എന്തു കാര്യം?

ദൈവത്തിനു തന്റെ ജനമായ യിസ്രായേലിൽ ചെയ്തെടുക്കേണ്ട കാര്യങ്ങൾ ചെയ്തു തീർക്കാനാണു ദൈവം ഏലിയാവിനെ ശമര്യയിൽ നിർത്തിയത്. “എന്താ നീ പണിയിട്ടിട്ട് ഓടിപ്പോന്നത്. എന്നാണു ചോദ്യം. ദൈവം നമ്മെ ഭരമേൽപ്പിച്ച കാര്യങ്ങൾ നിർവഹിക്കാതെ നാം വേലവിട്ട് ഓടിപ്പോകുമ്പോൾ ദൈവത്തിന്റെ മനസ്സ് ഉറുകുകയാണ്.

ഏലിയാവും അതുതന്നെ പറയുന്നു: “എനിക്കറിയാം ദൈവമേ... എനിക്കൊരു ശുശ്രൂഷയുള്ളതാണ്. എന്നാൽ നീ ഭരമേൽപ്പിച്ച ശുശ്രൂഷ നിർവഹിക്കാനുള്ള ത്രാണി എനിക്കില്ല. നിനക്കറിയാമല്ലോ, സൈന്യങ്ങളുടെ ദൈവമായ യഹോവയ്ക്കു വേണ്ടി ഞാൻ എത്ര ശുഷ്കാന്തിയോടെ പ്രവർത്തിച്ചു. കർമേലിന്റെ കൊടുമുടിയിൽ ബാലിന്റെ നാനൂറുവതു പ്രവാചകന്മാരുടെയും അശേരയുടെ നാനൂറു പ്രവാചകന്മാരുടെയും മുമ്പാകെ ഞാൻ വീറോടെ നിന്നതാണ്. അവിടുന്ന് തീകൊണ്ട് ഉത്തരമരുളിയപ്പോൾ ഞാൻ ചിന്തിച്ചു, എല്ലാവരും നിന്റെ പക്ഷത്തേക്കു മാറി എന്ന്! എന്തൊരു ഉണർവായിരുന്നു!

ആഹാ ബു പോലും മാനസാന്തരപ്പെട്ടു എന്നാണു ഞാൻ ചിന്തിച്ചത്. ഒന്നും നടന്നില്ല! എന്റെ പിതാക്കന്മാരുടെ കാലത്ത് യഹോവയ്ക്കു വേണ്ടി നില്ക്കാൻ ചിലരെങ്കിലുമുണ്ടായിരുന്നു. എന്റെ കാലമായപ്പോൾ ഒരുത്തൻപോലുമില്ല. ഞാനൊരുത്തൻ മാത്രം! എന്നെയും അവർ കൊല്ലാൻ നോക്കുന്നു. മതി, ഞാനാകെ ആശയക്കുഴപ്പത്തിലാണ്. എന്റെ വീറും ശുഷ്കാന്തിയും

പ്രാർത്ഥനയും ഉപവാസവും എല്ലാം വ്യർഥം! ഞാനൊരു പരാജയമാണ് എന്നെന്തെന്ത് എടുത്തു കൊള്ളേണമേ!

യഹോവ ഏലിയാവിനോടു പറഞ്ഞു. “ആദ്യം നീ ഈ ഗുഹയ്ക്കു പുറത്തിറങ്ങ. ആരെയാണു നീ ഒളിക്കാൻ നോക്കുന്നത്? പുറത്തു പർവ്വതത്തിൽ യഹോവയുടെ മുമ്പാകെ നില്ക്ക!” (1 രാജാ. 19:11)

നമ്മുടെ പരാജയത്തിന്റെ സ്ഥാനത്ത്, ആശയക്കുഴപ്പത്തിന്റെ നേരത്ത്, നിരാശയുടെ ഗുഹയിൽ കയറി മുഖമൊളിക്കാനല്ല, യഹോവയുടെ സന്നിധിയിൽ നില്ക്കുവാനാണു ദൈവത്തിന്റെ കല്പന! അപ്പോൾ അവിടുന്ന് നമ്മോടു സംസാരിക്കുന്നതു തകർക്കുന്ന കൊടുങ്കാറ്റിലൂടെയായിരിക്കില്ല. ഭീതിപ്പെടുത്തുന്ന ഭൂകമ്പത്തിലൂടെയായിരിക്കില്ല, ദഹിപ്പിക്കുന്ന തീയിലൂടെയായിരിക്കില്ല, പ്രത്യുത നമ്മെ സാന്ത്വനിപ്പിക്കുന്ന ഒരു മൃദുസ്വരത്തിലൂടെയായിരിക്കും. “എന്താ നീയിവിടെ?” എന്നു ചോദിക്കുമ്പോൾ മടിക്കാതെ അവനോടു നമ്മുടെ ഹൃദയവേദനകൾ പങ്കുവയ്ക്കാം. നമ്മുടെ ഭീതികളും ആശങ്കകളും പരാജയങ്ങളും നിരാശയും എല്ലാം ദൈവത്തോടു പങ്കുവയ്ക്കാം.

“ഭയപ്പെടേണ്ട... അവിടുന്ന് പറയുന്നത് “എനിക്കിനി നിന്നെ വേണ്ട” എന്നല്ല. “മോനെ, ഇനിയും എനിക്കുനിന്നെ വേണം നീ മടങ്ങിപ്പോകുക. ഞാൻ പറയാതെ ഈ സബേലിനു നിന്നെ തൊടാൻ കഴിയുമോ? മടങ്ങിപ്പോകുക. ശുശ്രൂഷയും തുടരുക. പോകുംവഴിയിൽത്തന്നെ അരാമിനു നീ പുതിയൊരു രാജാവിനെ അഭിഷേകം ചെയ്യണം. പിന്നെ യിസ്രായേലിനു ഒരു രാജാവിനെ, പിന്നെ നിനക്കൊരു പിൻഗാമിയെയും...” (1 രാജാ. 19:15, 16).

ദൈവം ഏലിയാവിനു കൂടുതൽ വിശാലമായ ഒരു ശുശ്രൂഷ നൽകി. യിസ്രായേലിനു പുറത്തു സിറിയയിൽപോലും രാജാവിനെ അഭിഷേകം ചെയ്യുന്ന ശുശ്രൂഷ!

‘മരിക്കണം’ എന്ന ഏലിയാവിന്റെ പ്രാർത്ഥന ദൈവം കേട്ടില്ല. ഏലിയാവിന്റെ ആ പ്രാർത്ഥനയ്ക്ക് ഉത്തരം കിട്ടിയില്ല. ദൈവം പറഞ്ഞത്, മരണത്തെക്കുറിച്ച് ആലോചിക്കാൻ വരട്ടെ, ഇപ്പോൾ ‘മടങ്ങിപ്പോക’ എന്നാണ് (1 രാജാക്കന്മാർ 19:15) ജീവിതത്തിലേക്കു മടങ്ങിപ്പോവുക, ശുശ്രൂഷയിലേക്കു മടങ്ങിപ്പോകുക, ദൈവം നിന്നെ എവിടെ ആക്കിയിരിക്കുന്നുവോ, ആ സ്ഥാനത്തേക്കു മടങ്ങിപ്പോവുക.

കാനം അച്ചൻ

സഭയാം മണവാട്ടിയോട് ഒരു ചോദ്യം

വിശുദ്ധ വേദപുസ്തകത്തിൽ ഗിരിശൃംഗങ്ങൾ പോലെ ഉയർന്നു നിൽക്കുന്ന ചില ഭാഗങ്ങളുണ്ട്. റോമർ 8 വിശ്വാസത്താലുള്ള നീതീകരണത്തെ കാണിക്കുന്നു. 1 കൊരി. 13 ആത്മീകതയുടെ അത്യുച്ച കോടിയായ ദൈവസ്നേഹത്തെ വിളിച്ചോതുന്നു. അതുപോലെ വേദ പുസ്തകത്തിന്റെ ഹൃദയഭാഗം എന്നുവിശേഷിപ്പിക്കാവുന്ന ഇടത്ത് ഉത്തമഗീതം സ്ഥിതിചെയ്യുന്നു. മഹാനായ പ്രസംഗിയും ആത്മീക ഗോപുരവുമായിരുന്ന സ്പർജൻ സങ്കീർത്തനങ്ങൾ ദാവീദിന്റെ കളപ്പുര ആയിരുന്നു. പദ്യഭാഗങ്ങൾ എന്നു വിശേഷിപ്പിക്കപ്പെടുന്ന ചില പുസ്തകങ്ങൾ പഴയ നിയമത്തിലുണ്ട്. അക്കൂട്ടത്തിൽ മികച്ചുനിൽക്കുന്ന ഒന്നാണ് ഉത്തമഗീതം, പാട്ടുകളുടെ പാട്ട് (Song of Songs) എന്ന് ഇംഗ്ലീഷിലും ഉന്നതപാട്ട് എന്ന് തമിഴിലും ഒക്കെ ആ ഭാഗം അറിയപ്പെടുന്നു. 'ക്ഷീരമുള്ളോരകിടിൻ ചുവട്ടിലും ചോര തന്നെ കൊതുകിനു കൗതുകം' എന്ന പ്രമാണം പോലെ ആത്മീക രഹസ്യങ്ങൾ വിവരിക്കപ്പെടുന്ന വേദഭാഗങ്ങളിൽ പോലും അനാത്മീകത ദർശിക്കുവാൻ ഒരു ജഡീകന് ഇടയാകുന്നു. കാനാവിലെ കല്യാണവിരുന്നിന്റെ ഭാഗം വായിച്ച് സർവ്വശക്തനായ കർത്താവിനെ ദൈവമക്കൾ വാഴ്ത്തുമ്പോൾ അവിടെനിന്ന് രണ്ടുമൂന്നു വാക്കുകൾ തപ്പിയെടുത്ത് മദ്യപാനത്തിനുള്ള ന്യായീകരണം ഉറപ്പിക്കുവാൻ മദ്യപാനി പഴുതുനോക്കുന്നു.

മുകളിൽ പറഞ്ഞതിന്റെ സാരം പറയട്ടെ. ഒരു

ശരാശരി മനുഷ്യന് സ്നേഹം എന്നു പറഞ്ഞാൽ ആദ്യം തോന്നുന്നത് കാമത്തെക്കുറിച്ചാണ്. എന്നാൽ വസ്തുതകൾ സത്യമായി പഠിക്കുന്ന ഒരു വന് അങ്ങനെയല്ല. ഭാഷാപഠനത്തിൽ 'ഈറോസ് (Eros)' എന്ന ഗ്രീക്ക് ധാതുവിന് ജഡീകസ്നേഹം എന്ന അർത്ഥം കൊടുക്കാം. ആ പദത്തിന്റെ വ്യാപാരംഗമാണ് സിനിമ, നാടകം തുടങ്ങിയവ യൊക്കെ. അതു സ്ത്രീപുരുഷബന്ധത്തിലും ഒടുവിൽ തനി ലൈംഗികതയിലും ചെന്നുവസാനിക്കുന്നു. എന്നാൽ മറുവശത്ത് 'അഗാപ്പെ' എന്ന പദമുണ്ട്. അത് ജഡമയത്വത്തിനും മാംസദാഹത്തിനും ഒക്കെ ഉപരിയായി തനി ആത്മീകവും ദൈവീകവുമായ മണ്ഡലത്തിൽ ചെന്നുവസാനിക്കുന്നു. അതിന് ദൈവസ്നേഹം എന്നുതന്നെ പേർ കൊടുക്കാം. 1 കൊരി. 13 ന്റെ അടിസ്ഥാന പ്രമേയം ആ ദിവ്യസ്നേഹമാണ്.

വീണ്ടും പറയട്ടെ, ഉത്തമഗീതം എന്ന പുസ്തകത്തിന്റെ ഭാഷാപ്രയോഗങ്ങൾ മാത്രം നോക്കിയാൽ സ്ത്രീപുരുഷ ശരീരത്തിന്റെ അവയവങ്ങളെക്കുറിച്ചും അതിന്റെ വ്യാപാരസ്വഭാവങ്ങളെക്കുറിച്ചും ഒക്കെ അതിൽ പരാമർശിച്ചുകാണുന്നതുകൊണ്ട് ഒരു ജഡീകന് മുഖവിലയിൽ തന്നെ ആ പുസ്തകത്തിൽ ഒരു ജഡമയത്വം ദർശിക്കാൻ ഒരു ബുദ്ധി മുട്ടുമില്ല. മനുഷ്യൻ തന്റെ ഹൃദയത്തിനൊത്തവണ്ണം തന്റെ ദൃഷ്ടിക്കു വിഷയമായ ലോകത്തെ വിലയിരുത്തുന്നു എന്നുള്ളത് മനഃശാസ്ത്രം പോലും സമ്മതിക്കുന്ന ഒന്നാണ്. അതെല്ലാം അവിടെ നിൽക്കട്ടെ.

സഭയാം മണവാട്ടിയോട് ഒരു ചോദ്യം

ഉത്തമഗീതം എന്ന ഗ്രന്ഥത്തിന്റെ എഴുത്തുകാരൻ ശലോമോൻ ആണെന്നു പൊതുവെ അംഗീകരിക്കപ്പെടുന്നു. ശലോമോന്റെ ജീവിതചിത്രം പരിശോധിച്ചാൽ ഇന്നത്തെ പല ആത്മീകനേതാക്കളുടെയും ജീവിതത്തിന്റെ ഒരു ശരിപ്പകർപ്പുപോലെ എന്നു പറയുമ്പോൾ ആരും മുഷിഞ്ഞിട്ടു കാര്യമില്ല. ബാല്യത്തിൽ നല്ല ദൈവപൈതലായിരുന്നു. ഒരു ദൈവിക പ്രവാചകന്റെ ശിക്ഷണത്തിൽ വളർത്തപ്പെട്ടു. ദൈവത്തിന് താൻ വളരെ പ്രിയനായിരുന്നു. ദാവീദിനുപോലും പണിയാൻ അനുവാദം ലഭിക്കാത്ത ദൈവാലയ നിർമ്മിതി ദൈവം ശലോമോനു നൽകി. ആ ഭാഗത്ത് ദൈവചിന്തയിൽ അവൻ മുന്നിട്ടു നിന്നു. ദൈവാലയം നിർമ്മിച്ച് പ്രതിഷ്ഠിക്കുന്ന സമയം ദൈവതേജസ്സ് ആലയത്തെ നിറച്ചതുകൊണ്ട് ശുശ്രൂഷകന്മാർക്കുപോലും വേണ്ടതുപോലെ ശുശ്രൂഷിക്കാൻ കഴിഞ്ഞില്ല. അത്രയ്ക്ക് കൃപയുടെ പ്രവാഹമായിരുന്നു. ദൈവസഭയുടെ ചരിത്രം പഠിച്ചിട്ടുള്ള ഒരാളാണ് ഞാൻ. കുറഞ്ഞപക്ഷം മൂന്നു നൂറ്റാണ്ടുവരെ തമ്പേറോകതിനാവെടിയോ മറ്റ് അനുസാരികളോ ഒന്നും കൂടാതെ പരിശുദ്ധാത്മാവിന്റെ ഉണർവ്വു സഭയിൽ വ്യാപരിച്ചിരുന്നു. കോഴകൊടുത്തുള്ള ഇലക്ഷൻ അന്ന് സഭയിൽ സ്വപ്നരൂപത്തിൽ പോലും ദൃശ്യമായിരുന്നില്ല. എല്ലാം ആത്മാവിനാൽ ആത്മീകമായിത്തന്നെ നടന്നു. പണ്ടൊരാൾ ഫലിതം പറഞ്ഞതുപോലെ ആത്മാവിന്റെ ഉണർവ് വിട്ടുമാറിയപ്പോൾ ആ സ്ഥാനം സംഗീതോപകരണങ്ങളും മറ്റും കൈയടക്കി. പരിശുദ്ധാത്മാവ് വഴിമാറി. പറയുന്നതിൽ ദുഃഖമുണ്ട്. ഇതുതന്നെ ശലോമോനും പറ്റി. ഉയരത്തിൽനിന്നു വീഴുന്നവന്റെ വീഴ്ച തറനിരപ്പിൽനിന്നു വീഴുന്നവന്റെ വീഴ്ചയെക്കാൾ ഭയങ്കരമായിരിക്കും. ദൈവം വിലക്കിയതെല്ലാം ശലോമോൻ ഏറ്റെടുത്തു. ആലയനിർമ്മിതിക്ക് ഉപയോഗിച്ചതിനേക്കാൾ സമയദൈർഘ്യവും വിഭവങ്ങളുടെ വലിപ്പവും ഒക്കെ തന്റെ കൊട്ടാരത്തിനുവേണ്ടി താൻ വ്യയം ചെയ്തു. മിസ്രയീമിൽ നിന്നു കുതിരകളെയും ജാതികളിൽനിന്നും ഭാര്യമാരെയും ശേഖരിച്ചു. അതൊരു ദുരന്ത കഥയാണ്. എന്തിനധികം ഒടുവിൽ അതു തന്റെ ആരാധനയ്ക്കു ബാധകമാക്കി. ആലയം സാക്ഷിനിൽക്കെ ജാതീയ ഭാര്യമാരുടെ സങ്കല്പദൈവങ്ങളെ തേടി അവൻ ഗിരിമുകളിൽ കയറി. ഒടുവിൽ മൃഗത്തിന്റെ ആത്മാവ് എങ്ങോട്ടു പോകുന്നു ആർക്കറിയാം എന്ന് സഭാപ്രസംഗിയിൽ ചോദിക്കുമാറ് അവൻ തരം താണു. ഏത് ആത്മീകനും ഇത് ഓർമ്മക്കുറിപ്പായിരിക്കട്ടെ.

ഇതെഴുതുന്ന സമയം സംഭവബഹുലമാണ് യിസ്രായേലിനോടുള്ള ബന്ധത്തിൽ പ്രവചനങ്ങൾ കുറെക്കൂടെ മുന്നേറുന്നു. യരുശലേം ലോകശ്രദ്ധക്കു വിഷയമാകുന്നു. നിലനില്പിനുവേണ്ടി നമ്മുടെ പ്രധാനമന്ത്രിപോലും യിസ്രായേൽ പ്രധാനമന്ത്രിയെ കെട്ടിപ്പിടിക്കുന്നു. ആ വശം അങ്ങനെ നിൽക്കട്ടെ. വാനഗോളങ്ങൾ അപൂർവ്വനിലകളെ വ്യക്തമാക്കുന്നു. പ്രകൃതി നമ്മുടെ ശത്രുപക്ഷത്തേക്കു മാറുന്നു. ഇന്ന് കരയായിരിക്കുന്നത് നാളെ കടലാകാൻ സാധ്യതയുണ്ട്. ഒന്നിലും നമ്പുവാൻ വകുപ്പു കാണുന്നില്ല. എന്റെ ഭാഷയിൽ പറഞ്ഞാൽ നെഞ്ചിലടിച്ച് ദൈവത്തെ നോക്കി നിലവിളിക്കയല്ലാതെ മറ്റൊരു രക്ഷാമാർഗ്ഗവുമില്ല.

ജാതികൾ വ്യർഥമായതു നിരൂപിക്കുന്നു. ജാതിജാതിയോടു പൊരുതുന്നു. മതങ്ങൾ മതങ്ങളോടു പോരടിക്കുന്നു. കർമ്മബാഹുല്യത്താൽ നിർജീവ വസ്തുക്കൾക്ക് ചൈതന്യം ഉണ്ടാക്കി കൊടുത്തിട്ട് സാമാന്യജനം അവരുടെ കൈവേലയായ ദേവനെ ആരാധിക്കുന്നു. ഈ രോഗത്തിന് ഒരു ഗോളത്തിലും ചികിത്സയില്ല.

നമ്മുടെ ലേഖനഭാഗം ഒന്നു നിർത്തണമല്ലോ. ലോകത്തെ നന്നാക്കാൻ ഇനി സാധ്യമല്ല. സുവിശേഷീകരണം പൂർത്തീകരിക്കത്തക്കവണ്ണം വ്യാപകമായി നവീന മാധ്യമങ്ങളിലൂടെ നടക്കുന്നുവല്ലോ. സോദോമിനെ നന്നാക്കാൻ ലോത്തിനോ അബ്രഹാമിനോ പോലും ദൈവം അതിരുവച്ചിരുന്നു. ജഡമോഹവും പുരുഷഭോഗവും അഹങ്കാരവും ഒക്കെ അതിന്റെ അത്യുച്ചകോടിയിലെത്തിയപ്പോൾ അയല്ക്കാരനെ നന്നാക്കാൻ ബദ്ധപ്പെടുന്ന ലോത്തിനോട് ഇനി ആ പണി നിർത്തി ജീവരക്ഷയ്ക്കായി ഓടിപ്പോകാനാണ് ദൈവം കല്പിച്ചത്. നീതിമാൻ അധികം നീതി ചെയ്യട്ടെ അഴുക്കുള്ളവൻ അഴുക്കിൽ ആറാടട്ടെ എന്ന വെളിപ്പാടുവചനം എന്റെ ആശയത്തെ ഉറപ്പിക്കുന്നു.

ആദ്യ നാളുകളിൽ സഭയോടു ചോദിച്ചാൽ തന്റെ കാന്തനായ യേശുവിനെക്കുറിച്ചല്ലാതെ സഭയ്ക്ക് ഒന്നും പറയാനുണ്ടായിരുന്നില്ല. പ്രവാചകന്മാർക്കും അപ്പോസ്തലന്മാർക്കുമൊക്കെ ദൈവമാത്രമായിരുന്നു അവരുടെ പ്രധാന ലക്ഷ്യം. ദൈവസഭയ്ക്കും അങ്ങനെ തന്നെ എന്നാൽ കുസ്തന്തീനോസ് ചക്രവർത്തി ഇതിൽ കടന്നിട്ട് റൂട്ടു മാറ്റി. ഇന്ന് ആത്മീക ബോർഡുവെച്ച തനി ലോകമാണ് നാം കാണുന്നത്. ഇടയ്ക്കിടെ ഒരു ഹാബേലിനെയോ ശേത്തിനെയോ ഒക്കെ കണ്ടെന്നുവരാം.

ശേഷം പേജ് 30 ▶

റിൻസി ചെറിയാൻ

ശിഷ്യത്വം ഒരു വിഹഗ വീക്ഷണം

ശിഷ്യത്വം എന്നത് ക്രിസ്തീയ വിശ്വാസത്തിന്റെ ഹൃദയവും അതിന്റെ അകക്കാമ്പുമാണെന്നു പറയാം. ഭൂമിയിലെ തന്റെ ദൗത്യം പൂർത്തിയാക്കി പിതാവിന്റെ അടുക്കലേയ്ക്കു തിരികെ പോകുന്നതിനു തൊട്ടു മുമ്പ് യേശു തന്റെ ശിഷ്യന്മാർക്കു കൊടുത്ത നിർദ്ദേശമാണ് ഭൂലോകമൊക്കെയും പോയി സകലജാതികളെയും ശിഷ്യരാക്കിക്കൊള്ളുക എന്നത് (മത്തായി 28.18-20). ‘മതേറ്റ്സ്’ എന്ന ഗ്രീക്ക് പദത്തിൽ നിന്നാണ് ശിഷ്യൻ എന്ന പദം ഉണ്ടായത്. അതിന്റെ അർത്ഥം പഠിക്കുന്നവൻ, വിദ്യാർത്ഥി എന്നൊക്കെയാണ്. എന്നാൽ ബൈബിളിൽ ഇതിന് കുറെക്കൂടെ ആഴമായ അർത്ഥമാണു കല്പിച്ചിരിക്കുന്നത്.

“അവർ പ്രാതൽ കഴിച്ചശേഷം യേശു ശിമോൻ പത്രോസിനോട്: യോഹന്നാന്റെ മകനായ ശിമോനേ നീ ഇവരിൽ അധികമായി എന്നെ സ്നേഹിക്കുന്നുവോ എന്നു ചോദിച്ചു” (യോഹന്നാൻ 21.15)

ശിഷ്യത്വത്തിന്റെ അടിസ്ഥാന ഘടകങ്ങൾ:

1. അത് പൂർണ്ണ ഹൃദയത്തോടെയുള്ള സ്നേഹമാണ്. “എന്റെ അടുക്കൽ വരികയും അപ്പനെയും അമ്മയെയും ഭാര്യയെയും മക്കളെയും സഹോദരന്മാരെയും സഹോദരികളെയും സ്വന്ത ജീവനെക്കൂടി പകെയ്ക്കാതിരിക്കയും ചെയ്യുന്നവന് എന്റെ ശിഷ്യനായിരിപ്പാൻ കഴികയില്ല” (ലൂക്കോസ് 14.26). പകെയ്ക്കുക എന്ന് ഇവിടെ ചേർത്തിരിക്കുന്ന പദത്തിന് വെറുക്കുക എന്ന അർത്ഥമില്ല മറിച്ച് സ്നേഹം ലഘൂകരിക്കുക എന്ന അർത്ഥമാണുള്ളത്. കർത്താവ് ആവശ്യപ്പെടുമ്പോൾ പൂർണ്ണ ഹൃദയത്തോടും സമ്പൂർണ്ണവുമായുള്ള ഒരു വിധേയത്വമാണ്. അപ്പനോടോ അമ്മയോടോ മറ്റു കുടുംബാംഗങ്ങളോടോ മാത്രമല്ല സ്വന്ത ജീവനോടു പോലും ഇതിനുപരിയായ ഉറ്റബന്ധം സൂക്ഷിക്കുവാൻ അനു

വാദമില്ല. അതിന്റെ അർത്ഥം നമുക്കാരെയും സ്നേഹിക്കാൻ സാധ്യമല്ല എന്നല്ല. പിന്നെയോ ലോകത്തിൽ ആരെ സ്നേഹിച്ചാലും അതിനു മീതെ യായിരിക്കണം കർത്താവിനോടുള്ള സ്നേഹം എന്നാണു മനസ്സിലാക്കേണ്ടത്. യേശുവിന്റെ ശിഷ്യനാകാൻ ആഗ്രഹിക്കുന്ന ഏതു വ്യക്തിയും തങ്ങളുടെ ഹൃദയത്തിൽ യേശുവിനെന്നോ സ്ഥാനം നല്കണം. ഒരു ശിഷ്യന്റെ ജീവിതത്തിൽ യേശുവായിരിക്കണം ഒന്നാമൻ എന്നു മനസ്സിലാക്കിയിരിക്കുക.

2. ദിനത്തോറും തന്നെത്താൻ ത്യജിക്കുന്ന ജീവതം. “തന്റെ ക്രൂശ് എടുത്തുകൊണ്ട് എന്റെ പിന്നാലെ വരാത്തവനും എന്റെ ശിഷ്യനായിരിപ്പാൻ കഴികയില്ല” (ലൂക്കോസ് 14.27). ഇവിടെ മൂന്നു കാര്യങ്ങൾ എടുത്തു പറയുന്നു. സ്വയം ത്യജിക്കുക, ക്രൂശ് എടുക്കുക, അനുഗമിക്കുക.

തന്നെത്താൻ ത്യജിക്കുക എന്നു പറഞ്ഞാൽ നമ്മോടു തന്നെ ‘ഇല്ല/ അരുത്’ എന്നു പറയുക. സ്വയത്തിൽ കേന്ദ്രീകരിക്കുന്ന പ്രകൃതത്തിൽ നിന്നു മുളച്ച ഒരു മാറ്റമാണത്. തനിക്കായി തന്നെ ജീവിക്കുന്ന അവസ്ഥയിൽ നിന്നുള്ള മാറ്റം. ജോൺ സ്കോട്ട് പറയുന്നത്: ‘സ്വയം ത്യജിക്കുക എന്നു പറയുന്നത് എന്തിനോടെങ്കിലുമൊക്കെ വിട പറയുന്നതല്ല എന്നോടുതന്നെ വിട പറയുന്നതാണ്’. എന്നെ മാറ്റി നിർത്തുകയും യേശുവിനോടു ചേർന്നു നില്ക്കുകയും ചെയ്യുന്ന അവസ്ഥ. അല്ലെങ്കിൽ എന്നെ തള്ളക്കളയുകയും യേശുവിനെ ഏറ്റു കൊള്ളുകയും ചെയ്യുന്ന അവസ്ഥ.

ക്രൂശ് പുരാതന കാലത്ത് വധശിക്ഷയ്ക്ക് ഉപയോഗിച്ചിരുന്ന ഉപകരണമാണ്. മരണവുമായി ബന്ധപ്പെടുത്തിയാണ് ക്രൂശിനെ പ്രതിപാദിക്കുന്നത്. തന്നെത്താൻ ത്യജിക്കുന്നതുമായി ബന്ധപ്പെടുത്തി യേശു ഈ പദം ഉപയോഗിച്ചിരിക്കുന്നതി

ശിഷ്യത്വം ഒരു വിഹഗ വീക്ഷണം

നാൽ സ്വയത്തിനു മരിക്കുക, അല്ലെങ്കിൽ എന്റെ താൽപ്പര്യങ്ങൾക്കായി ജീവിക്കുന്ന പ്രകൃതത്തിനു മരിക്കുക എന്നാണുദ്ദേശിക്കുന്നത്.

അനുഗമിക്കുക എന്നതിന്റെ ഗ്രീക്കു പദത്തിന്റെ അർത്ഥം, ശിഷ്യനായി ഒരാളോടു ചേരുക, ശിഷ്യനായിത്തീരുക എന്നൊക്കെയാണ്. തുടർന്നു കൊണ്ടേയിരിക്കുന്ന ഒരു പ്രക്രിയയായി ആണ് അതിന്റെ അർത്ഥം അവിടെ ധരിക്കുന്നത്. യേശുവിനെ അനുഗമിക്കുക എന്നത് ജീവാവസാനം വരെ തുടരേണ്ട ഒരു പ്രവൃത്തിയാണ്.

3. സമ്പൂർണ്ണ സമർപ്പണത്തിന്റെ ജീവിതം.
“അങ്ങനെയൊന്നെ നിങ്ങളിൽ ആരെങ്കിലും തനിക്കുള്ളതെല്ലാം വിട്ടുപിരിയുന്നില്ല എങ്കിൽ അവനു എന്റെ ശിഷ്യനായിരിക്കാൻ കഴിയുകയില്ല” (ലൂക്കോസ് 14.33). ശിഷ്യത്വത്തിൽ നാം നമുക്കുള്ളതെല്ലാം യേശുവിനു സമർപ്പിക്കുകയാണ്. നമ്മുടെ സമയം, കഴിവുകൾ, സമ്പത്ത് അങ്ങനെ എല്ലാമെല്ലാം. എല്ലാം ഏല്പിച്ചുകൊടുക്കുക എന്നു പറഞ്ഞാൽ നമുക്കുള്ളതിന്മേൽ നമുക്കുണ്ടായിരുന്ന പിടി അയച്ച് അയച്ച് അത് രാജാധിരാജന് തന്റെ ഇഷ്ടപ്രകാരം ഉപയോഗിക്കത്തക്കവിധം അധികാരം കൈമാറുക. യാതൊന്നിന്മേലും കർത്താവിന്റെ അധികാരം നിഷേധിക്കാൻ പാടില്ല. നമ്മുടെ ആരാധനയും, ധ്യാനവും, സമർപ്പണവും എല്ലാം സ്വീകരിക്കാൻ അവൻ യോഗ്യൻ. “ജീവിക്കുന്നവർ ഇനി തങ്ങൾക്കായിട്ടല്ല തങ്ങൾക്കുവേണ്ടി മരിച്ചുയർത്തവനായിട്ടു തന്നെ ജീവിക്കേണ്ടതിന് അവൻ എല്ലാവർക്കും വേണ്ടി മരിച്ചു...” (2 കൊരിന്ത്യർ 5.15). ഒരു ശിഷ്യന്റെ ജീവിതത്തെപ്പറ്റി യേശു പറഞ്ഞിരിക്കുന്ന കാര്യങ്ങളെ പിന്തുടരുമ്പോൾ സമ്പൂർണ്ണ വിധേയത്വം അനിവാര്യമായി വരും. “ആരെങ്കിലും തന്റെ ജീവനെ രക്ഷിപ്പാൻ ഇച്ഛിച്ചാൽ അതിനെ കളയും, ആരെങ്കിലും എന്റെയും സുവിശേഷത്തിന്റെയും നിമിത്തം തന്റെ ജീവനെ കളഞ്ഞാൽ അതിനെ രക്ഷിക്കും” എന്നുമാണ് യേശു പറയുന്നത് (മർക്കോസ് 8.35). ‘കളയും’ എന്ന വാക്കിന്റെ മൂലഭാഷയിലെ അർത്ഥം നശിക്കും എന്നാണ്. പുതിയനിയമത്തിലെ ഇതര ഭാഗങ്ങളിൽ സമാനമായ സ്ഥലത്ത് ‘നിത്യമരണം’ എന്ന അർത്ഥമാണ് ഈ പദത്തിനു നല്കിയിരിക്കുന്നത്. ഉദാഹരണം യോഹന്നാൻ 3.16, 2പത്രോസ് 3.9.

ശിഷ്യത്വം ഒരു അനുദിന അനുഭവം

ശിഷ്യത്വം എന്നതിന് രണ്ടു വശങ്ങളുണ്ട്. ഒരിക്കലായുള്ള ഏല്പിച്ചുകൊടുക്കലും ആജീവനാന്തമുള്ള അനുധാവനവും. ആദ്യ ഏല്പിച്ചു

കൊടുക്കലിനു പിന്നിൽ കർത്താവിലുള്ള പൂർണ്ണ വിശ്വാസമാണ് വെളിപ്പെടുന്നത്. എന്നാൽ ആജീവനാന്തമുള്ള അനുധാവനത്തിന് സമ്പൂർണ്ണ സമർപ്പണമാണ് വേണ്ടത്. സുവിശേഷത്തിൽ ഉറച്ച വിശ്വാസവും അനുതാപവും ഉള്ള ഒരു വ്യക്തിയിൽ ജീവിത രൂപാന്തരം സംഭവിച്ചിരിക്കും. ഹൃദയത്തിന്റെ അന്തർഭാഗത്തുനിന്നും ഉരുത്തിരിഞ്ഞ് ജീവിതത്തിന്റെ ആകമാന നിയന്ത്രണമേറ്റെടുക്കുന്ന നിലപാടുകളിലും മുൻഗണനകളിലും അങ്ങനെ ഒരു വന്റെ സ്വഭാവത്തിലാകമാനവും ഈ വ്യത്യാസം പ്രതിഫലിക്കും. മുൻ സ്വർഗ്ഗത്തിലും സ്വന്ത ഇഷ്ടങ്ങളിലും കേന്ദ്രീകൃതമായിരുന്ന ജീവിതം ഇപ്പോൾ യേശുക്രിസ്തുവിലും അവന്റെ ഇഷ്ടങ്ങളിലും കേന്ദ്രീകൃതമാകുന്നു. ഒരു ശിഷ്യനും നിഷ്പാപാവസ്ഥയോ കുറവുതീർന്ന ജീവിതമോ സാധ്യമാകുമെന്നല്ല, ക്രിസ്തുവിൽ പുതിയ സൃഷ്ടിയായിത്തീർന്ന ആ വ്യക്തിയുടെ ഹൃദയത്തിന്റെ ആഗ്രഹവും ഉൾത്തുടിച്ചും കർത്താവിനെ സ്നേഹിക്കുവാനും അവന്റെ ഇഷ്ടം നിവർത്തിക്കുവാനുമായിരിക്കും.

കർത്താവിനെ അനുകരിക്കാൻ ശ്രമിക്കുന്നതല്ല ശിഷ്യത്വം, മറിച്ച് പരിശുദ്ധാത്മാവിനാൽ സമ്പൂർണ്ണമായി ക്രിസ്തുവിലായിത്തീരുന്ന അവസ്ഥയാണ്. കർത്താവിന്റെ സ്നേഹം അനുഭവിക്കുകയും തന്റെ ജീവിതം നമ്മിലൂടെ ഒഴികിയിറങ്ങുകയും ചെയ്തതക്കവണ്ണം കർത്താവുമായുള്ള മാധുര്യ ബന്ധത്തിന്റെ ആസ്വാദനം അനുഭവിക്കുന്നതാണ് അത്.

ശിഷ്യത്വം ബാഹ്യതലത്തിൽ

ആദിമ സഭ ക്രിയാത്മകമായ ക്രിസ്തീയ സമൂഹത്തെ ഒരുക്കി അതിലൂടെ ശിഷ്യന്മാരെ വാർത്തെടുത്തു. ക്രിസ്തീയ വിശ്വാസികളുടെ വിശ്വാസമതയും ആധികാരികതയുമുള്ള ക്രിസ്തീയ വിശ്വാസ സമൂഹങ്ങൾ ലോകത്താകമാനം ഉരുവാകുവാൻ ഇടയായപ്പോൾ ശിഷ്യന്മാരുടെ എണ്ണം അതിലൂടെ വർദ്ധിച്ചു. പരസ്പരം കരുതുകയും കടപ്പാടുകളെ കാത്തുസൂക്ഷിച്ചു ഉറ്റബന്ധമുള്ള ആ സമൂഹത്തിൽ ശിഷ്യത്വം പൂർത്തിയാക്കി. തന്നോടൊപ്പമുണ്ടായിരുന്നവരുടെ മുമ്പാകെ യേശു തന്റെ ജീവിതം തുറന്നു കാട്ടി, മൂന്നര വർഷക്കാലം അവരോടൊപ്പം ജീവിച്ചു. വളരെ ചുരുക്കം പേരുമാത്രമുണ്ടായിരുന്ന അന്നത്തെ കൂട്ടത്തിൽ യേശുകാട്ടി കൊടുത്ത മാതൃകയാണ് ആദിമ സഭ അനുകരിച്ചത്. ആ കാലഘട്ടത്തിൽ യേശു അവർക്കു മാതൃകയാകുകയും അവരുടെ ജീവിതത്തെ തന്റെ ആശ

വരച്ചാലും തീരാത്ത വർണ്ണചിത്രം

ബിജു ഏബ്രഹാം,
അറ്റലാന്റാ

എൻ പ്രേമ കാന്തനാം യേശുവിൻ ചിത്രം വരയ്ക്കുവാൻ
 എന്നുള്ളം കൊതിച്ചൊരുനാൾ.
 എൻ മനോമുകുരത്തിൽ നിറഞ്ഞുനിന്നതാം
 പരിപൂർണ്ണ ചിത്രം വരച്ചെടുപ്പാൻ
 ഹൃത്തടം തുള്ളിത്തുടിച്ചീടവെ
 കോമളരൂപനവന്റെ സുന്ദര വദനത്തെ
 ക്യാൻവാസിൽ പകർത്തി ഞാൻ പകച്ചു നിന്നു.
 എത്രയും ശ്രദ്ധയാൽ നന്നായി വരച്ചിട്ടും
 തീരാത്തതെന്നോ ബാക്കി നില്പു.
 ഹൃദയം നിറയുമാ സ്നേഹത്തിൽ ചാലിച്ചാ
 ഛായാചിത്രം വരച്ചു നന്നായ്.
 എന്നിട്ടും എവിടെയോ തീരാത്തതെന്നോ ബാക്കി നില്പു.
 പലവട്ടം വർണ്ണങ്ങൾ മാറി പതിച്ചൊരു ക്യാൻവാസിൽ
 പിന്നെയും കുറവു നില്പു.
 നിരാശയിൽ മുങ്ങി ഞാൻ വിങ്ങിടും നേരം
 എൻകാതിലാരോ മന്ത്രിച്ചീവിധം.
 പരിപൂർണ്ണ ദൈവത്തിൻ മാഹാത്മ്യം പകർത്തുവാൻ
 അപൂർണ്ണനാം മനുജനാൽ ആവതോ ഗ്രഹിക്ക നീ.
 ഇനോളം ആരാലും സാധിക്കാ പാഴ്ശ്രമം എന്തിനു
 നീയും ശ്രമിച്ചീടണം.
 നിന്നുടെ ജീവിത ക്യാൻവാസിൽ നിൻ പ്രവൃത്തിയാൽ
 എന്നുടെ ചിത്രം പകർത്തിയിൽ തീർന്നീടും അതേറ്റം
 രമ്യമായേവർക്കും.
 അതുകണ്ടിട്ടീലോകം പറയട്ടെ,
 നിൻ യേശുവിൻ രൂപമതത്ര രമ്യം.
 അത്യുത സത്യം ഗ്രഹിച്ചതാം എന്നകതാരിൽ
 വ്യക്തമായാചിത്രം നിറഞ്ഞു നിന്നു.
 വരച്ചാലും തീരാത്ത വർണ്ണ ചിത്രം!

(നേർവിലയിൽ തുടർച്ചയായി ലേഖനങ്ങൾ എഴുതിക്കൊണ്ടിരിക്കുന്ന കാനം അച്ഛന്റെ മകനാണ് രചയിതാവ്)

ഫ്രാൻസിസ് ഫ്രാൻസിപ്പെൻ

പ്രവാചകൻ, പുരോഹിതൻ, രാജാവ്

നമ്മുടെ കർത്താവിനെ നാം യേശുക്രിസ്തു എന്നാണു വിളിക്കുന്നത്. എന്നാൽ ഏറ്റവും ലളിതമായി അവന്റെ പേര് യേശു എന്നാണ്. ക്രിസ്തു എന്നത് മശിഹാ എന്ന എബ്രായ പദത്തിന്റെ വിവർത്തനമാണ്. അതിന്റെ അർത്ഥം അഭിഷിക്തൻ എന്നാണ്. അപ്പോൾ യേശുക്രിസ്തു എന്നത് 'അഭിഷിക്തനായ യേശു' എന്നാണ് ശരിയായ മലയാളത്തിൽ. ഈ അഭിഷിക്തൻ എന്ന പദം എവിടെനിന്നാണു വന്നത്? ആ പദം എങ്ങനെയാണ് യേശുവിനു യോജിക്കുന്നത്? ആർക്കുവേണമെങ്കിലും സ്വന്തം തലയിൽ എണ്ണ പൂശാം. എന്നാൽ തൈലാഭിഷേകത്തിന് പഴയനിയമത്തിലെ ന്യായ പ്രമാണകാലത്ത് ഉപയോഗിച്ചിരുന്നത് പ്രത്യേക വസ്തുക്കൾകൊണ്ട് വിധിപ്രകാരം ഉണ്ടാക്കിയ വിശുദ്ധ തൈലമായിരുന്നു (പുറപ്പാട് 30:22-31). നിയോഗിക്കപ്പെട്ടവർ ആ വിശുദ്ധതൈലം അഭിഷിക്തനാകാനുള്ള വ്യക്തിയുടെ തലയിൽ ഒഴിക്കുമ്പോൾ അത് ആ വ്യക്തിയുടെ തലയിൽ നിന്നും ഒഴുകി, താടിയിലൂടെ വസ്ത്രത്തിന്റെ അഗ്രംവരെ എത്തത്തക്ക അളവിൽ ധാരാളമായിട്ടായിരുന്നു ഒഴിച്ചിരുന്നത് (സങ്കീ. 133).

ഇന്നു ചിലയിടങ്ങളിൽ കാണുന്നതുപോലെ അതു തൊട്ടു പുരട്ടുന്ന രീതി ആയിരുന്നില്ല, മറിച്ച് ഒരു കവിഞ്ഞൊഴുക്കായിരുന്നു. അതു തികഞ്ഞ ഭക്തിയോടും ഗൗരവത്തോടും പ്രാർത്ഥനയോടും പവിത്രമായി ചെയ്തിരുന്നു. യിസ്രായേലിലെ രാജാക്കന്മാരും, പ്രവാചകന്മാരും, പുരോഹിതന്മാരും പൊതുവിൽ അറിയപ്പെടുന്നത് ഈ അഭിഷേകത്തിലൂടെയായിരുന്നു. അതു അവരെ ദൈവസന്നിധിയിൽ വേർതിരിച്ച് സമർപ്പിക്കുന്ന ശുശ്രൂഷയുമായിരുന്നു.

ദൈവജനത്തിനു നേതൃത്വം കൊടുക്കാൻ തിരഞ്ഞെടുക്കപ്പെടുന്ന വ്യക്തിയെ എണ്ണകൊണ്ട് അഭിഷേകം ചെയ്യുന്നത് അവരിലൂടെ പൂർത്തീകരിക്കപ്പെടുവാനുള്ള ശുശ്രൂഷക്കാവശ്യമായ നിയോഗം അവർ ഉൾക്കൊള്ളുമെന്നും തക്കസമയത്ത് അവ പ്രവർത്തികളായി പുറത്തുവരുമെന്നുമുള്ള വിശ്വാസത്തിലാണ്. അപ്പോൾത്തന്നെ പഴയനിയമത്തിലെ നിഴലായ ഈ അഭിഷേകങ്ങൾ സാക്ഷാൽ പ്രവാചകനും പുരോഹിതനും രാജാവുമായ മശിഹായിലൂടെ വെളിപ്പെടുവാനുള്ള ശുശ്രൂഷകളെ സൂചിപ്പിക്കുന്നതാണ്. മശിഹായുടെ അഭിഷേകം എണ്ണയോ തൈലമോ കൊണ്ടല്ല പ്രത്യുത എണ്ണ സൂചിപ്പിക്കുന്ന പരിശുദ്ധാത്മാവിനാലും ശക്തിയാലുമുള്ള അഭിഷേകമാണ് (അപ്പൊ പ്രവൃത്തി 10.38)

പുരോഹിതൻ

പഴയനിയമത്തിൽ പ്രവാചകനും, പുരോഹിതനും, രാജാവിനും മാത്രമാണ് അഭിഷേകം നൽകപ്പെട്ടിരുന്നത്. അതുപോലെ യേശുക്രിസ്തു ഭൂമിയിലായിരുന്നപ്പോൾ ചെയ്ത പ്രവൃത്തികളെ തരം തിരിച്ചാൽ പ്രവാചകൻ, പുരോഹിതൻ, രാജാവ് എന്ന നിലകളിലുള്ള തന്റെ ശുശ്രൂഷകളെ കണ്ടെത്താൻ കഴിയും.

സഭയുടെ ഭാവിയെപ്പറ്റി പരിശോധിക്കുമ്പോൾ സഭാനാമനായ ദൈവപുത്രനായ യേശുവിൽ കാണുന്ന അഭിഷേകത്തിന്റെ പ്രത്യേകതകൾ മനസ്സിലാക്കുന്നത് പ്രാധാന്യമുള്ള കാര്യമാണ്. യേശു ഇപ്പോൾ അക്ഷരീകാവസ്ഥയിൽ ഇവിടെയില്ല, സ്വർഗാരോഹണം ചെയ്തു പിതാവിന്റെ വലഭാഗേ ആയിരിക്കുന്നു. എന്നാൽ പരിശുദ്ധാത്മാവാകുന്ന ദൈവത്തിലൂടെ അഭിഷിക്ത കർത്താവിന്റെ സാന്നി

ധൃത്തിന്റെ മഹത്വം ഭൂമിയിൽ തന്റെ ജനത്തിന്റെ മധ്യേ ഇപ്പോഴും വെളിപ്പെടുന്നു. മറ്റൊരുവിധത്തിൽ പറഞ്ഞാൽ രാജാവ്, പ്രവാചകൻ, പുരോഹിതൻ എന്നീവിധത്തിലെല്ലാമുള്ള തന്റെ അഭിഷിക്ത ശുശ്രൂഷകൾ സഭയിലൂടെ ലോകത്തിനിന്നും ലഭിക്കുന്നു. തന്റെ നിറവിൽനിന്നും നമുക്കെല്ലാവർക്കും കൃപമേൽ കൃപ ലഭിച്ചിരിക്കുന്നു (യോഹന്നാൻ 1.16). അതിന്റെ അർത്ഥം അഭിഷിക്തനായ ക്രിസ്തുവിന്റെ ശരീരമായ സഭ ഭൂമിയിൽ രാജാവ്, പ്രവാചകൻ, പുരോഹിതൻ എന്നീ മൂന്നു ശുശ്രൂഷകളും വെളിപ്പെടുത്തണം. ഈ ശുശ്രൂഷകൾ തമ്മിൽ പരസ്പരം ബന്ധപ്പെട്ടിരിക്കുന്നവയുമാണ്.

മഹാപുരോഹിതൻ എന്ന നിലയിലാണ് കർത്താവു നമുക്കായി യാഗമായതും ഇപ്പോൾ പിതാവിന്റെ സന്നിധിയിൽ പക്ഷവാദം ചെയ്യുന്നതും (യെശയ്യാവ് 53.10, വെളിപ്പാട് 5.6). നാം അവന്റെ സാദൃശ്യത്തിൽ സൃഷ്ടിക്കപ്പെട്ടവരാണ്. ശുശ്രൂഷയിലും ആ സാദൃശ്യം വെളിപ്പെടുന്നുണ്ട്. ഒരു പുരോഹിതനെപ്പോലെ നാം മറ്റുള്ളവർക്കായി പക്ഷവാദം ചെയ്യേണം, നാം അവന്റെ രാജകീയ പുരോഹിതവർഗമാണല്ലോ (1 പത്രോസ് 2.9). നമുക്കു യാഗം കഴിക്കാനില്ല, എന്നാൽ ദൈവപുത്രന്റെ യാഗത്തെ നാം ജനത്തിന് എത്തിച്ചുകൊടുക്കുന്നവരാണ്. പഴയനിയമ പുരോഹിത്യത്തിന്റെ നിവർത്തി യേശു വരുത്തി നാം അതിനെ ഏറ്റുകൊള്ളുകയും പ്രചരിപ്പിക്കുകയും ചെയ്യുന്നു.

പ്രവാചകൻ,

യേശുക്രിസ്തു ദൈവത്തിന്റെ പ്രവാചകനും അതിലുപരിയുമായിരുന്നു. അവൻ വചനം ജഡമായിത്തീർന്നവനായിരുന്നു (യോഹന്നാൻ 1.14). മശിഹാ ദൈവവചനത്തെ അതിന്റെ അക്ഷരവടിവിലോ, ഉപദേശരൂപത്തിലോ മാത്രമല്ല അറിയുന്നത്, പിതാവിന്റെ ഉള്ളും ഉള്ളതുപോലെ അറിഞ്ഞ് അവന്റെ ജ്ഞാനത്തിന്റെ തികവിൽ വചനത്തെ അതിന്റെ പൂർണ്ണതയിലറിയുന്നു. വചനം അവന്റെ ചിന്തയിലും അറിവിലും നിറഞ്ഞുനില്ക്കുന്നു. പിതാവായ ദൈവം മനസ്സിലാക്കുന്നതുപോലെ അതേ വിധത്തിൽ ലോകജീവിതത്തെ മനസ്സിലാക്കുവാൻ മശിഹായ്ക്കും കഴിയുമായിരുന്നു. യേശുവിലെ പ്രവാചകൻ മനുഷ്യമനസ്സിന്റെ ഉള്ളുകളിലേക്ക് ഇറങ്ങിച്ചെല്ലാനാവുമായിരുന്നു. അപ്പോൾത്തന്നെ പിതാവിന്റെ ഹൃദയത്തിൽ മറഞ്ഞിരിക്കുന്ന മർമ്മങ്ങളിലേക്ക് ഇറങ്ങിച്ചെല്ലാനും അതു ഗ്രഹിക്കുവാനും യേശുവിനു കഴിയുമായിരുന്നു. യേശുവിലെ പ്രവാചകാവ

സ്ഥയ്ക്ക് സമയത്തിന്റെയും യുഗങ്ങളുടെയും പരിമിതികളില്ലാതെ എല്ലാക്കാലവും കാലഘട്ടങ്ങളും വിശകലനം ചെയ്യാൻ പ്രാപ്തിയുണ്ടായിരുന്നു. വരുവാനിരിക്കുന്ന കാലങ്ങൾ കർത്താവിനു മറഞ്ഞിരിക്കുന്നില്ല. തന്റെ പുരോഹിത്യാവസ്ഥ സഭയിലേക്കു പകരപ്പെടുന്നതുപോലെതന്നെ പ്രവാചകാവസ്ഥയും പകരപ്പെടുന്നു. അവൻ സഭയിൽ ചിലരെ പ്രവാചകന്മാരായി നിയോഗിച്ചിരിക്കുന്നു (എഫെസ്യർ 4.11). കർത്താവിനെപ്പോലെയുള്ള തികവ് അവകാശപ്പെടാൻ നമുക്കാവില്ല. എന്നാൽ ദൈവവചനം ഉള്ളിൽ തിളയ്ക്കുന്നവരായും വചനത്തിന്റെ വാളുമായി ജനത്തിന്റെ മധ്യേ ഗർജിക്കുന്ന പ്രവാചകരായും അവൻ തന്റെ അഭിഷിക്തനെ നിർത്തിയിരിക്കുന്നു.

രാജാവ്

യേശുക്രിസ്തുവിലൂടെ കൈവന്നിരിക്കുന്ന പ്രവാചക, പുരോഹിത ദൗത്യങ്ങളെ വ്യത്യസ്തതലങ്ങളിൽ പകർത്തുവാൻ സഭ പരിശ്രമിക്കുന്നു. എന്നാൽ രാജകീയ അഥവാ ഭരണപരമായ അധികാരം സഭയ്ക്കുവെളിയിലേയ്ക്കു വ്യാപിപ്പിക്കുന്നതിനു സഭയ്ക്കു സാധിക്കുമോ? അതു ദൈവം ഉദ്ദേശിക്കുന്നുണ്ടോ? കർത്താവിന്റെ മടങ്ങിവരവിനു മുമ്പ് ലോക ഭരണം പിടിച്ചടക്കുവാൻ ക്രിസ്ത്യാനികളെക്കൊണ്ട് ദൈവം ഉദ്ദേശിക്കുന്നില്ല എന്നതു നമുക്കറിയാം. അതുപോലെതന്നെ സഭയെ രാഷ്ട്രീയവൽക്കരിക്കുവാൻ ശ്രമിക്കുന്നതു തെറ്റാണല്ലോ, മറിച്ച് രാഷ്ട്രീയത്തെ ആത്മീയവൽക്കരിക്കുവാൻ കഴിഞ്ഞാൽ നല്ലതാണ്. അതു സാധ്യവുമല്ലല്ലോ.

ക്രിസ്തുവിന്റെ പുരോഹിത്യവും പ്രവാചകത്വവും ഭാവി യുഗങ്ങളിലേക്കു മാത്രം മാറ്റിവെയ്ക്കാതെ ഇന്നും അതിന്റെ പ്രഭാവം സഭമുഖാന്തിരം ലോകത്തിലുണ്ടെങ്കിൽ നീതിയുള്ള രാജ്യത്തിന്റെ പ്രഭാവത്തിനും ഇന്നു പ്രസക്തിയുണ്ട്. നമ്മുടെ കർത്താവ് രാജാവായാകാൻ പോകുന്നു എന്നല്ല ഇന്നും അവൻ രാജാവാണ്. നാമും എല്ലാ അളവിലും ക്രിസ്തുവിനെ പ്രതിനിധീകരിക്കുകയാണ് ഇന്നു ലോകത്തിൽ (എഫെസ്യർ 4.15). ക്രിസ്തുവിനെ പ്രവാചകനും, പുരോഹിതനും, രാജാവുമായി ലോകത്തിനു കാട്ടിക്കൊടുക്കുക എന്നതാണ് ദൈവഹിതം. 'നിന്റെ രാജ്യം വരേണമേ, നിന്റെ ഇഷ്ടം സ്വർഗത്തിലെപ്പോലെ തന്നെ ഭൂമിയിലും ആകേണമേ' എന്നാണല്ലോ പ്രാർഥിക്കാൻ പഠിപ്പിച്ചത്. വരുവാനുള്ള ലോകത്തിലാണ് ഇതിന്റെ പൂർണ്ണമായ നിറവേറലെങ്കിലും ഇന്നു

പ്രവാചകൻ, പുരോഹിതൻ, രാജാവ്

തന്നെ അതു ദൈവസഭയിൽ പ്രകടമാകേണ്ടതുണ്ട്. സഭയിലൂടെ പിതാവ് വെളിപ്പെടുത്താനാഗ്രഹിക്കുന്നത് നമ്മെയല്ല തന്റെ പുത്രനെയെന്ന്, അക്ഷരീകമായി തന്നിലൂടെ ലോകം കാണുവാൻ പോകുന്നത് എന്തോ അത് ഇന്നു സഭയിലൂടെ കാണണം. യഥാർത്ഥ പുരോഹിതൻ, പ്രവാചകൻ എന്നിവർ ആരെന്നു തന്റെ മക്കളിലൂടെ ലോകത്തിനു ദൈവം വെളിപ്പെടുത്തുന്നതുപോലെ യഥാർത്ഥ അധികാരം എന്ത് എന്നും ലോകം കാണത്തക്കവണ്ണമുള്ള അധികാരികൾ ലോകത്തിലുണ്ടാകണം.

സാർവ്വദേശീയമായ ഉണർവ് നമ്മുടെ ലക്ഷ്യം
ഒരു ഉണർവ് ഉണ്ടാകുന്നുവെങ്കിൽ ദൈവം അത് സഭയിലൂടെ ആയിരിക്കും ചെയ്യുക എന്ന് ആളുകൾ വാദിക്കും. തീർച്ചയായും ദൈവം അങ്ങനെ ചെയ്യും. എന്നാൽ ഭരണതലങ്ങളിൽ നീതിയോടും വിവേകത്തോടും ആത്മാർത്ഥതയോടും ജ്ഞാനത്തോടും ദൈവഭയത്തോടും കൂടെ മാതൃകാപരമായ ഭരണം കാഴ്ചവെക്കാൻ പാകത്തിനുള്ള ആളുകളെ ഒരുക്കിയെടുക്കാൻ സഭയ്ക്കു കഴികയില്ല എന്ന് ആരു പറഞ്ഞു? യഥാർത്ഥ ക്രിസ്തീയമൂല്യങ്ങൾ ജീവിതത്തിൽ പാലിക്കുന്നവർ ഭരണതലത്തിൽ ഉണ്ടാകാൻ പാടില്ല എന്നില്ലല്ലോ. അതായത് ക്രിസ്തുവിന്റെ പൗരോഹിത്യവും പ്രവാചകത്വവും ലോകത്തിൽ വെളിപ്പെടുത്തുന്നവരെപ്പോലെ രാജ്യത്വവും വെളിപ്പെടുത്തുന്നവർ. ഭരണതലത്തിൽ ഉള്ള ക്രിസ്ത്യാനികൾ ഒരുപക്ഷേ ശരിയായ ക്രിസ്തീയ നിലവാരം പുലർത്തുന്നില്ല എന്നതു വാസ്തവമായിരിക്കാം. എന്നാൽ എന്തുകൊണ്ട് അവർക്കായി പ്രാർഥിച്ചുകൂടാ. പ്രാർഥനയിൽ അവരെ ഒന്നു വഹിച്ചുകൂടെ? അവർ ദൈവിക നിലവാരത്തിലേക്കു യർന്നു യഥാർത്ഥ ക്രിസ്തീയ മഹത്വം ഭരണതലത്തിൽ വെളിപ്പെടുത്തട്ടെ. ദൈവിക അഭിഷേകത്തിലെ ഈ മൂന്നു തലങ്ങളിലും ഉള്ള ശുശ്രൂഷ കൃത്യമായി നടന്നാൽ അതൊരു ശക്തമായ ഉണർവായിരിക്കും ഉണ്ടാക്കുക. അങ്ങനെ സംഭവിച്ചാൽ വ്യത്യസ്ത സംസ്കാരങ്ങളിലുള്ള അപാകതകൾക്കു പൊറുതി ഉണ്ടാകും, അനീതിയും ഭിന്നതയുമൊക്കെ അകന്നു മാറാനിടയാകും.

ഉണർവ് എന്നു പറയുമ്പോൾ നമ്മുടെ മനസ്സിലുദിക്കുന്നത് ആളുകൾ തത്തി നടക്കുന്നതും, നൃത്തം ചെയ്യുന്നതും, വൈകാരികമായ ഒരു നിർവൃതിയിലേത്തുന്നതും ഒക്കെയാണ്. അതൊക്കെ നല്ലത് തന്നെ. എന്നാൽ ഉണർവ് ഒരു സമൂഹ രൂപാന്തരമാണ്. വ്യക്തിപരമായുണ്ടാകുന്ന രൂപാന്തരം ആദ്യ പടിമാത്രമാണ്, സമൂഹത്തിലേയ്ക്കു വ്യാപി

ഉണർവ് ഒരു സമൂഹ രൂപാന്തരമാണ്. വ്യക്തിപരമായുണ്ടാകുന്ന രൂപാന്തരം ആദ്യപടി മാത്രമാണ്, സമൂഹത്തിലേയ്ക്കു വ്യാപിക്കുന്ന ഉണർവാണ് ആവശ്യം. ഭരണതലങ്ങളിലുള്ളവർ ദൈവിക സ്വഭാവമുള്ളവരാകുന്നത് അതിന്റെ പ്രധാന ഭാഗമാണ്. പഴയനിയമകാലത്തെ ഉണർവുകൾ മിക്കവയും രാജാക്കന്മാരിലൂടെയാണ് ഉണ്ടായിട്ടുള്ളത് എന്നതു ശ്രദ്ധിച്ചിട്ടുണ്ടോ?

കുന്ന ഉണർവാണ് ആവശ്യം. ഭരണതലങ്ങളിലുള്ളവർ ദൈവിക സ്വഭാവമുള്ളവരാകുന്നത് അതിന്റെ പ്രധാന ഭാഗമാണ്. പഴയനിയമകാലത്തെ ഉണർവുകൾ മിക്കവയും രാജാക്കന്മാരിലൂടെയാണ് ഉണ്ടായിട്ടുള്ളത് എന്നതു ശ്രദ്ധിച്ചിട്ടുണ്ടോ? അതൊന്നും അവരുടെ രാജകീയ അധികാരംകൊണ്ടല്ലല്ലോ അവരിലൂടെ വെളിപ്പെട്ട ദൈവികസ്വഭാവത്തിലൂടെയല്ലേ സാധ്യമായത്? നമ്മുടെ ഭരണാധികാരികൾക്കായി നമുക്കു പ്രാർഥിക്കാം. തെരഞ്ഞെടുക്കപ്പെട്ട ഭരണകർത്താക്കൾക്കായി പ്രത്യേകവും ഭരണത്തിന്റെ താഴെ തലങ്ങളിലുള്ള അധികാരസ്ഥന്മാർക്കായും പ്രാർഥിക്കാം (ലൂക്കോസ് 22:25,26).

ദൈവമക്കളായ നമ്മിൽ ഓരോരുത്തരിലും മശിഹായുടെ ഈ അഭിഷേകത്തിന്റെ ഒരളവ് കൂടികൊള്ളുന്നു എന്നു മനസ്സിലാക്കണം. നാം രാജകീയ പുരോഹിതവർഗമാണ്, പ്രവാചകന്റെ ആത്മാവും നമ്മിലുണ്ട്. നാം ക്രിസ്തുവിനോടുള്ള ഐക്യതയിൽ വർധിച്ചുവരുംതോറും നമ്മിലുള്ള ഈ ഭാവങ്ങളും വ്യത്യസ്തമായ അളവിൽ പ്രകടമായിവരും. മറ്റുള്ളവർക്കു വേണ്ടി ഇടിവിൽ നിന്നു പ്രാർഥിക്കുവാനുള്ള ആവൽ നിങ്ങളിലുണ്ടാകുമ്പോൾ ഓർക്കുക നിങ്ങളിലുള്ള പുരോഹിതന്റെ ആത്മാവു സജീവമാകുകയാണ്. വചനത്തിലെ മർമ്മങ്ങൾ വെളിവാതി ലഭിക്കുകയും അതു മറ്റുള്ളവരെ ഉപദേശിക്കുവാൻ വെമ്പലുണ്ടാകുകയും ചെയ്യുമ്പോൾ മനസ്സിലാക്കുക നിങ്ങളിലെ പ്രവാചകൻ പ്രവർത്തനക്ഷമമാകുകയാണ്. രാജ്യത്തിനു വേണ്ടിയും അധികാരസ്ഥന്മാർക്കുവേണ്ടിയും നീതിയുള്ള ഭരണത്തിനുവേണ്ടിയും പ്രാർഥിക്കുവാൻ ഉള്ളും തുടിക്കുമ്പോൾ അതു ചെയ്യുന്നത് നിങ്ങളിലെ ക്രിസ്തു എന്ന രാജാവിന്റെ അഭിഷേകമാണെന്നും ഗ്രഹിക്കുക. ●

ഞാൻ പ്രവർത്തിക്കും; ആരു തടുക്കും?

ഫ്രബ്രഹാം തോമസ്,
രാമങ്കരി

“ഇന്നും ഞാൻ അനന്യൻ തന്നെ; എന്റെ കയ്യിൽ നിന്നു വിടുവിക്കുന്നവൻ ആരുമില്ല; ഞാൻ പ്രവർത്തിക്കും ആർ അത് തടുക്കും” (യെശയ്യാവ് 43:13)

യേശുപ്രവചനം പ്രവാസകാലത്തിന് മുൻപ് എഴുതിയ പുസ്തകമായിട്ടാണ് സാധാരണയായി പരിഗണിക്കപ്പെട്ടുവരുന്നത്. എന്നാൽ 1 -39 വരെയുള്ള അധ്യായങ്ങൾ പ്രവാസത്തിന് മുമ്പുള്ള സംഭവങ്ങളും 40 - 59 വരെ അധ്യായങ്ങൾ പ്രവാസകാലത്തുള്ള സംഭവങ്ങളും, 60-66 വരെ അധ്യായങ്ങൾ പ്രവാസത്തിനുശേഷമുള്ള സംഭവങ്ങളും ആണ്. ബാബിലോൺ പ്രവാസ കാലത്ത് ദൈവം യിസ്രായേലിനോട് ഇടപെട്ട കാര്യങ്ങളാണ് 40 മുതൽ 59 വരെയുള്ള അധ്യായങ്ങളിൽ വിവരിച്ചിരിക്കുന്നത്. ബാബിലോൺ പ്രവാസത്തിന്റെ നാളുകൾ നീണ്ടപ്പോൾ ജനം സ്വാഭാവികമായും നിരാശരായി മാറി. അവരുടെ അവസ്ഥയെക്കുറിച്ച് പ്രവാചകൻ തന്നെ പറഞ്ഞിരിക്കുന്നത് അവർ പുള്ളുപോലെ ഉണങ്ങിപ്പോയെന്നും പൂപോലെ വാടിപ്പോയെന്നും ആണ് (യെശ 40:6-7) ഇതു നിമിത്തം അവരുടെ പ്രത്യാശയ്ക്ക് ഭംഗം വരികയും, ശവക്കുഴിയിലെ അസ്ഥികളെപ്പോലെ തങ്ങളുടെ അവസ്ഥയായി എന്ന് പറയുകയും ചെയ്തു (യെഹ. 37:11). സാധാരണയായി ഉണങ്ങിയ പൂല്ല് പിന്നെ കൂടുതൽ ഉണങ്ങി കരിഞ്ഞുപോകയേയുള്ളൂ, അതുപോലെ ഏറ്റവും ഉണങ്ങിയതും, പരസ്പര ബന്ധമില്ലാതെ കിടക്കുന്നതുമായ അസ്ഥികൾ കൂടുതൽ ഉണങ്ങിപ്പോകയേയുള്ളൂ. തങ്ങളുടെ അവസ്ഥ മനസ്സിലാക്കിയ ഇസ്രായേൽ ഒരിക്കലും ഒരു വിടുതൽ പ്രതീക്ഷിച്ചില്ല. ഇതു അവരെ വളരെ നിരാശപ്പെടുത്തി. കെബാർ നദിയുടെ തീരത്ത് പലപ്പോഴും അവർ ദുഃഖത്തോടുകൂടി ഒത്തുചേരുകയായിരുന്നു. (യെഹ.1:1). പാട്ടും പ്രാർഥനയും ആരാധനയും മെല്ലാം അവർക്ക് നഷ്ടമായി (സങ്കീ. 137:1-4). ഈ

സാഹചര്യത്തിലാണ് ദൈവം അവരോട് അരുളിച്ചെയ്യുന്നത്. “... ഇന്നും ഞാൻ അനന്യനാണ്, ഞാൻ പ്രവർത്തിക്കും; ആർ അതു തടുക്കും.” യഹൂദന്മാർ മനുഷ്യരാണ് അവരുടെ അവസ്ഥയ്ക്ക് മാറ്റം വരും. ഒരു കാലത്ത് സമൃദ്ധിയുടെ നാടായ കനാനിൽ ആയിരുന്നു അവരുടെ വാസം. എന്നാൽ അവരുടെ അനുസരണക്കേടു നിമിത്തം ഇപ്പോൾ ബാബിലോണിൽ അവർ പ്രവാസത്തിലാണ്. അവരുടെ അവസ്ഥ മുകളിൽനിന്ന് താഴേക്കുപോയി. എന്നാൽ അവരുടെ ദൈവം മാറ്റമില്ലാത്തവൻ ആണ്. അവിടുന്ന് മാറ്റമില്ലാത്തവൻ മാത്രമല്ല പ്രവർത്തിയിൽ ശക്തനാണ്. തന്റെ സർവ്വശക്തിയിൽ താൻ പ്രവർത്തിക്കുന്ന കാര്യങ്ങൾ ആർക്കും തടുക്കുവാൻ സാധ്യമല്ല. മിസ്രയീമിൽ നിന്ന് യിസ്രായേലിനെ തന്റെ ശക്തിയുപയോഗിച്ച് ദൈവം വിടുവിച്ചു, അവരുടെ വഴിയാത്രയിൽ തടസ്സമായി നിന്ന ചെങ്കടലിനേയും, യോർദ്ദാനെയും അവിടുന്നു വിഭാഗിച്ചു. യിസ്രായേലിനോട് എതിർത്തവരെ അവിടുന്ന് തോല്പിച്ചു. അന്നു പ്രവർത്തിച്ച ദൈവം തന്നെയാണ് ഇന്നുമുള്ളത്. ദൈവത്തിന് മാറ്റം സംഭവിച്ചിട്ടില്ല. അന്നത്തെപ്പോലെ പ്രവർത്തിപ്പാൻ അവിടുന്ന് ഇന്നും ശക്തനാണ്. ആർക്കും അവിടുത്തെ പ്രവൃത്തിയെ തടുക്കുവാൻ ആവില്ല.

പ്രിയ വായനക്കാരെ, നിങ്ങൾ യിസ്രായേലിനെപ്പോലെ ഉണങ്ങിപ്പോയ അവസ്ഥകളിലൂടെ പോകുകയാണോ? നിങ്ങൾ മുകളിൽ നിന്ന് താഴേക്ക് പോയ വ്യക്തിയാണോ? അതു നിമിത്തം കരകയറാൻ മാർഗം കാണാതെ നിങ്ങൾ നിരാശയിലാണോ? നിങ്ങൾക്കിതാ ഒരു സന്തോഷവാർത്ത; ദൈവം അനന്യനാണ്; അവിടുന്ന് ഇന്നും സർവ്വശക്തനാണ്. അവിടുന്ന് പ്രവർത്തിച്ചാൽ ആരും അത് തടുക്കയില്ല. നിരാശയിലാണ്ടുപോയ യിസ്രായേലിന് വീണ്ടും പ്രത്യാശ നൽകിയ ദൈവം നിങ്ങൾക്കു വേണ്ടിയും പ്രവർത്തിക്കും. പ്രവർത്തിക്കും എന്ന്

ഞാൻ പ്രവർത്തിക്കും; ആരു തടുക്കും?

പറഞ്ഞ ദൈവം എപ്രകാരം പ്രവർത്തിക്കുവാൻ പോകുന്നു എന്ന് തുടർന്ന് അരുളിച്ചെയ്യുന്നു “മൂന്നു ഉള്ളവയെ നിങ്ങൾ ഓർക്കേണ്ട; പണ്ടുള്ളവയെ നിരൂപിക്കയും വേണ്ട; ഇതാ, ഞാൻ പുതിയതൊന്നു ചെയ്യുന്നു; അത് ഇപ്പോൾ ഉണ്ടാക്കും... ഞാൻ മരുഭൂമിയിൽ ഒരു വഴിയും, നിർജ്ജനദേശത്ത് നദികളും ഉണ്ടാക്കും (യെശ 43:18, 19)

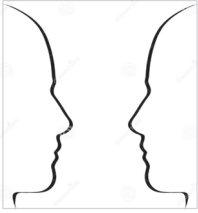
മരുഭൂമിയിൽ വഴിതെറ്റിയാൽ പിന്നെ വഴികണ്ടെത്താൻ പ്രയാസമാണ്. പക്ഷേ ദൈവം പറയുന്നു ഒരു പുതിയ വഴി ഉണ്ടാക്കുമെന്ന്. വഴികാണാതെ വിഷമിച്ചിരുന്നവരോടുള്ള ആലോചനയാണത്. യിസ്രായേൽജനം കനാനിലേക്ക് ഒരു മടങ്ങിപ്പോക്ക് ഇനിയും പ്രതീക്ഷിക്കുന്നില്ല. കാരണം അതിനുള്ള വഴി അവർ കാണുന്നില്ല. പല രാജാക്കന്മാർ അവരെ ഭരിച്ചു, ഒരു വിടുതലും ഇതുവരെ അവർക്ക് ലഭിച്ചില്ല. പക്ഷേ വഴി ഒരുക്കും എന്ന് പറഞ്ഞ ദൈവം അത് പ്രവർത്തിച്ചു. തന്റെ ഇഷ്ടം അനുഷ്ഠിക്കുന്ന ഒരു കോരേശിനെ ദൈവം ബാബിലോണിലെ അധിപതിയാക്കി. തന്നിലൂടെ ദൈവം യിസ്രായേലിനെ വിടുവിക്കാനുള്ള വഴി ഒരുക്കി. (എസ്രാ. 1:1) അസാധ്യങ്ങളെ സാധ്യമാക്കുന്ന ദൈവം ഇന്നും പ്രവർത്തിക്കും. തനിക്ക് ഹിതമുള്ള ഭരണാധികാരിയെ വാഴിക്കാൻ ദൈവത്തിന് കഴിയും. വിശ്വസിക്കുക, വഴി ഉണ്ടാക്കുമെന്നു പറഞ്ഞവൻ അത് ഉണ്ടാക്കുക തന്നെ ചെയ്യും.

നിലവിൽ ഇല്ലാത്ത വഴിയെ ചൂണ്ടിക്കാണിക്കാനാണ് ‘ഞാൻ പുതിയതൊന്നു ചെയ്യുന്നു അത് ഇപ്പോൾ ഉണ്ടാക്കും’ എന്ന് ദൈവം പറയുന്നത്. നമ്മൾ പ്രതീക്ഷിക്കാത്തത് ദൈവം ചെയ്യും. പുതിയ ഒരു രാജാവിന്റെ യഹൂദന്മാരുടെ മടക്കയാത്രയ്ക്കുള്ള വഴി ദൈവം ഒരുക്കി. ദൈവത്തിന് പുതിയത് പ്രവർത്തിക്കാൻ കഴിയും. മുൻപു പ്രവർത്തിച്ചതിൽ നിന്ന് തികച്ചും വ്യത്യസ്തമായി ദൈവം പുതിയത് പ്രവർത്തിക്കുന്നവനാണ്, കാരണം താൻ ഇന്നും അന്നുനാണ്. മിസ്രയീമിൽ നിന്ന് യിസ്രായേലിനെ വിടുവിച്ച ദൈവം അവരെ പഴയ വഴിയിലൂടെ നടത്തിയില്ല. ഫെലിസ്ത്യരുടെ ദേശത്തു കൂടിയായിരുന്നു കാനാനിലേക്ക് പോകാനുള്ള വഴി (പുറപ്പാട് 13:17). എന്നാൽ ദൈവം അവരെ അതിലേവിട്ടില്ല. ചെങ്കടൽ തീരത്തേക്കാണ് ദൈവം അവരെ നടത്തിയത്. അവിടെ ജനം മുമ്പോട്ടുള്ള വഴികാണാതെയും പിന്നാലെ വരുന്ന ദുരിതം ഓർത്തും ഭാരപ്പെടുന്നു. മരുഭൂമിയിൽ അവരുടെ ശവങ്ങൾ വീഴുമെന്ന് അവർ ഭയന്നു. എന്നാൽ ദൈവത്തിന്റെ പദ്ധതി ഇതുവരെ ഇല്ലാത്ത ഒരു വഴിതുറ

ക്കുക എന്നതായിരുന്നു, അവിടുന്ന് അതു ചെയ്തു. ചെങ്കടൽ രണ്ടായി വിഭാഗിച്ചുകൊണ്ട് ഉണങ്ങിയ ഒരു വഴി ദൈവം ഒരുക്കി; യിസ്രായേൽ അതിലൂടെ യാത്രചെയ്ത് അക്കരെയെത്തി, ദൈവം ചെയ്തവൻകാര്യങ്ങളെ ഓർത്ത് അവർ ദൈവത്തെ സ്തുതിച്ചു.

പ്രിയപ്പെട്ടവരെ, നിലവിൽ മുമ്പിൽ എല്ലാം അടയ്ക്കപ്പെട്ട നിലയിലും പിമ്പിൽ വലിയ ആപത്തും നിങ്ങൾ നേരിടുകയാണോ? അതു നിമിത്തം നിങ്ങളുടെ ജീവിതം നിരാശയിലൂടെ കടന്നുപോകുകയാണോ? ദൈവത്തിൽ തന്നെ ആശ്രയിക്കുക. നിങ്ങളെ ഈ അവസ്ഥയിലേക്ക് പോകാൻ ദൈവം അനുവദിച്ചെങ്കിൽ അവിടുന്ന് തന്നെ പുതിയ വഴി ഉണ്ടാക്കും. അതിന് ഇനിയും താമസമില്ല. കാരണം കർത്താവ് പറയുന്നത് അത് ഇപ്പോൾ തന്നെ ഉണ്ടാകും എന്നാണ്. അതു കണ്ട് നിങ്ങൾ ദൈവത്തെ സ്തുതിക്കാൻ പോവുകയാണ്. ‘നിർജ്ജനപ്രദേശത്ത് നദികൾ ഉണ്ടാക്കുമെന്നാണ്’ ദൈവത്തിന്റെ വേറൊരു വാഗ്ദാനം. മരുഭൂമിയുടെ അവസ്ഥ ചൂണ്ടിക്കാണിക്കാനാണ് നിർജ്ജനപ്രദേശം എന്ന് പ്രയോഗിച്ചിരിക്കുന്നത്. അവിടെ ഒരല്പം വെള്ളം കിട്ടുക എന്നത് പ്രയാസമാണ്. ചില സ്ഥലങ്ങളിൽ ദൈവം തന്നെ നീരുറവ തുറന്നിട്ടുണ്ട് (ഉല്പ 21:19). എന്നാൽ ഒരല്പവെള്ളത്തിന്റെ കാര്യമോ, ഒരു ഉറവയുടെ കാര്യമോ അല്ല ദൈവം പറയുന്നത് നദികൾ ഉണ്ടാക്കുമെന്നാണ്. നിലവിൽ ഇല്ലാത്തത് ഉണ്ടാക്കും. ഒരു ചെറിയ നീരുറവയെങ്കിലും കണ്ടിരുന്നെങ്കിൽ എന്ന് ആരും ആശിച്ചുപോകുന്ന വരണ്ട സ്ഥലമാണ് മരുഭൂമി. എന്നാൽ ദൈവം തുറക്കുന്നത് നദികൾ ആണ്.

പ്രിയപ്പെട്ടവരേ, ദൈവം പിന്നെയും നിങ്ങളോട് അരുളിച്ചെയ്യുന്നു. നിങ്ങൾ പ്രതീക്ഷിക്കുന്നതിലും അപ്പുറം ചെയ്യുന്നവനാണ് ദൈവം. കടം വീട്ടാൻ ആഗ്രഹിച്ച വിധവയ്ക്കു (2 രാജാ 4:1) കടം വിട്ടു കമാത്രമല്ല, കുടുംബസന്ധാരണത്തിന് ഏറിയ നാൾ ഒന്നിനും ബുദ്ധിമുട്ടേണ്ടിവന്നുമില്ല. കാരണം ലഭിച്ചത് ധാരാളമായിരുന്നു. ആ ദൈവം തന്നെയാണ് നമ്മുടെ ദൈവം. ദൈവം നമ്മൾ വിചാരിക്കുന്നതിലും അപ്പുറം പ്രവർത്തിക്കും. നിങ്ങൾ വിശ്വസ്ഥതയോടുകൂടി ദൈവത്തെ സേവിക്കുക, അവിടുന്ന് ഉറക്കമില്ലാത്തവനാണ്. അവിടുന്ന് പ്രവർത്തിക്കും, ആരും അത് തടുക്കയില്ല. ദൈവത്തിലുള്ള നിങ്ങളുടെ പ്രത്യാശയും വിശ്വാസവും വർധിക്കുവാൻ ഇടയാക്കട്ടെ. ദൈവം നിങ്ങളെ അനുഗ്രഹിക്കട്ടെ.

സുജിത് സൈമൺ

പ്രവൃത്തികൾ ഇല്ലാത്ത നിർജ്ജീവ വിശ്വാസം

ബൈബിളിൽ നിരവധി വിശ്വാസ വീരന്മാരെക്കുറിച്ച് പ്രതിപാദിക്കുന്നുണ്ട്. അവരുടെ എല്ലാം വിശ്വാസം ഏതെങ്കിലും തരത്തിൽ പരിശോധിക്കപ്പെട്ട സന്ദർഭങ്ങൾ ഉണ്ടായിട്ടുണ്ട്. പരിശോധനയ്ക്കു വിധേയപ്പെടാത്ത വിശ്വാസം ഒരിക്കലും ശക്തമായിരിക്കയില്ല. പ്രതികൂല സാഹചര്യങ്ങളിൽ പതറിപ്പോകാതെ ധൈര്യമായി ദൈവത്തിൽ അടിയുറച്ചു വിശ്വസിച്ച മുന്പോട്ടുപോകുവാൻ സമർപ്പിക്കപ്പെട്ടവരാണ് യഥാർത്ഥ വിശ്വാസവീരന്മാർ. അവരുടെ ലിസ്റ്റിൽപ്പെട്ട എബ്രായ ബാലന്മാരായിരുന്നു ശദ്രക്, മേശക്, അബേദ്നെഗോ എന്നിവർ. വിഗ്രഹാരാധനയുടെ ഈറ്റില്ലമായ ബാബിലോണിൽ അവരുടെ വിശ്വാസത്തെ ചോദ്യം ചെയ്യുവാൻ നെബുഖദ്നേസർ രാജാവ് ഉയർത്തിയ പരീക്ഷണമായിരുന്നു താൻ നിർമ്മിച്ച പൊന്നുകൊണ്ടുള്ള ബിംബം. ശത്രു നമുക്കെതിരെ ഉയർത്തുന്ന പ്രതികൂലങ്ങൾക്ക് എതിരെയുള്ള പ്രതികരണമാണ് നമ്മുടെ വിശ്വാസത്തെ വെളിപ്പെടുത്തുന്നത്. ഞങ്ങൾ സ്വർണ്ണ ബിംബത്തെ നമസ്കരിക്കയില്ല എന്ന ഉറച്ച തീരുമാനം, ചുളയുടെ ചൂട് ഏഴിരട്ടി വർധിപ്പിക്കുവാൻ ഹേതുവായിത്തീർന്നു. നമ്മുടെ പ്രതിഷ്ഠയും തീരുമാനവും വർധിക്കുമ്പോൾ പ്രതികൂലം കുറയുകയല്ല വർധിക്കുകയാണെന്ന് ഓർക്കണം. അവിടെയാണ് സമർപ്പണത്തിന്റെയും വിശ്വാസത്തിന്റെയും ആഴവും പരപ്പും വർധിക്കേണ്ടത്.

എല്ലാ മനുഷ്യരിലും ദൈവം കൊടുത്തിട്ടുള്ള വിശ്വാസം പരപ്രേരണ കൂടാതെ പൂർണ്ണമന

സ്സോടെ ദൈവത്തിൽത്തന്നെ അർപ്പിക്കേണം എന്നാണ് ദൈവം ആഗ്രഹിക്കുന്നത്. കാരണം, ഈ വിശ്വാസത്തിലൂടെ മാത്രമേ നിങ്ങൾക്ക് ദൈവവുമായി ബന്ധപ്പെടുവാൻ കഴിയുകയുള്ളൂ. വിശ്വാസമുണ്ട് എന്നും വിശ്വസിക്കുക എന്നും പറയുന്നതിൽ വളരെ വ്യത്യാസമുണ്ട്. എങ്ങനെ ചെയ്യേണം എന്നുള്ള അറിവിന്റെ തത്ത്വമാണ് വിശ്വാസം. മറ്റൊരു വിധത്തിൽ പറഞ്ഞാൽ, അതു അംഗീകാരമാണ്. എന്നാൽ വിശ്വസിക്കുക (trust) എന്നതു വാസ്തവത്തിൽ പ്രായോഗികമാക്കുന്നതിനെയാണ് അർത്ഥമാക്കുന്നത്. നിങ്ങൾക്ക് ലോകത്തിലുള്ള എല്ലാ വിശ്വാസങ്ങളെയും അംഗീകരിക്കുവാൻ കഴിയും. അത് നിങ്ങളിൽ ക്രിയയൊന്നും ചെയ്യണമെന്നില്ല. എന്നാൽ പ്രാവർത്തികമാക്കുന്ന വിശ്വാസത്തിനു ശക്തിയുണ്ട്. പ്രവൃത്തികൾ (works) ഇല്ലാത്ത വിശ്വാസം നിർജ്ജീവം (മരിച്ചത്) ആണ്. (യാക്കോബ് 2:17). ഒരു ഉദാഹരണം പറയട്ടെ. നിങ്ങൾ ഒരു കെട്ടിടം വാങ്ങുവാൻ ആഗ്രഹിക്കുന്നു എന്നു കരുതുക. നിങ്ങൾ അതു കണ്ടു ഇഷ്ടപ്പെട്ടു. എന്നാൽ നിങ്ങളുടെ കാഴ്ചയും ഇഷ്ടവും ആ കെട്ടിടത്തെ നിങ്ങളുടെ സ്വന്തമാക്കുന്നില്ല. അതു വാങ്ങുവാൻ തക്ക സാമ്പത്തികശേഷി ഉള്ളതുകൊണ്ട് നിങ്ങൾ വിശ്വസിക്കുന്നു അത് നിങ്ങൾക്കു ലഭിക്കും എന്ന്. പക്ഷെ യഥാർത്ഥത്തിൽ അതു മതിയാകുന്നില്ല. അതു യഥാർത്ഥ്യമാകണമെങ്കിൽ നിങ്ങൾ ഇരിക്കുന്ന സ്ഥാനത്ത് നിന്നിറങ്ങി കരാർചെയ്യപ്പെടുന്ന ഇടത്ത് ചെന്ന്, ആവശ്യമായ വില നൽകി നിയമാനുസൃതം

പ്രവൃത്തികൾ ഇല്ലാത്ത നിർജീവ വിശ്വാസം

പ്രമാണം ഒപ്പിടുമ്പോൾ അത് സ്വന്തമായിത്തീരുന്നു. അതെ, വിശ്വാസം സ്വായത്തമാക്കുവാൻ ഒരു പ്രവൃത്തി ആവശ്യമാണ്. അതായത്, ദൈവപ്രവൃത്തി മനുഷ്യനിൽ യാഥാർത്ഥ്യമാകണമെങ്കിൽ മനുഷ്യനിൽ നിന്നും ഒരു പ്രവൃത്തി ആവശ്യമാണ്. വിടുവിക്കുവാനും രക്ഷിക്കുവാനും വേണ്ടി ദൈവത്തിൽ നിന്നും വരുന്ന അത്യുതശക്തി സ്വീകരിക്കുവാൻ ഒരു സ്പർശകബിന്ദു (point of contact) മനുഷ്യൻ ഒരുക്കേണ്ടതാണ്!

മനുഷ്യൻ ദൈവത്തിൽ വിശ്വസിക്കുമ്പോൾ, അവൻ തന്നിലുള്ള വിശ്വാസത്തെ ദൈവത്തിലേക്ക് പ്രസരിപ്പിക്കുകയാണ്. മനുഷ്യന്റെ വിശ്വാസത്തെ മാനിച്ച് ദൈവവും തന്നിൽനിന്നും തന്റെ അത്യുതശക്തി മനുഷ്യനിലേക്ക് പ്രവഹിപ്പിക്കുന്നു. ഇവ രണ്ടും തമ്മിൽ ബന്ധപ്പെടുവാൻ ഒരു മാധ്യമം ആവശ്യമാണ്. മനുഷ്യൻ കണ്ടുപിടിച്ചിട്ടുള്ള എല്ലാ ശക്തികളെ സംബന്ധിച്ചും ഇതു യാഥാർത്ഥ്യമാണ്. നാം നമ്മുടെ ഭവനത്തിന്റെ എല്ലാ ഭാഗങ്ങളിലേക്കും വൈദ്യുതി ലഭിക്കാനുള്ള ക്രമീകരണം ചെയ്യാറുണ്ട്. എന്നാൽ നമുക്ക് ആവശ്യമുള്ളപ്പോൾ അത് സ്വതവേ ലഭിക്കുന്നില്ല. നാം ചില സ്വിച്ചുകൾ വെച്ചിട്ടുണ്ട്. ആ സ്വിച്ച് ഉപയോഗിക്കേണം. അപ്പോൾ ബൾബ് കത്തുന്നു, യന്ത്രങ്ങൾ പ്രവർത്തിക്കുന്നു! ജലസംഭരണത്തിന്റെയും വിതരണത്തിന്റെയും കാര്യവും വ്യത്യസ്തമല്ല. വെള്ളം കിട്ടണമെങ്കിൽ ടാപ്പ് തിരിക്കേണ്ടിയിരിക്കുന്നു. എവിടെയും അനുഭവമാക്കുവാൻ ഒരു പ്രവൃത്തിയുടെ ചെറിയ മാധ്യമമുണ്ട്. ചെങ്കടലിലേക്ക് നീട്ടിയ മോശെയുടെ വടി, ഗോല്യാത്തിനെ വീഴ്ത്തിയ ദാവീദിന്റെ കവിണയും കല്ലും, യോർദ്ദാനെ വിഭാഗിച്ച ഏലീയാവിന്റെ പുതപ്പ്, രക്തസ്രവമുള്ള സ്ത്രീ സ്പർശിച്ച യേശുവിന്റെ വസ്ത്രത്തോടൊത്ത്, അന്ധന്റെ കണ്ണിൽ പുരട്ടിയ ചേറു കഴുകിയ ശീലോഹാമിലെ വെള്ളം, പത്രോസിന്റെ നിഴൽ ഇവയെല്ലാം ഇതുപോലെയുള്ള വിശ്വാസത്തിന്റെ മാധ്യമങ്ങളായിരുന്നു. ചുരുക്കത്തിൽ, ഇവിടെയെല്ലാം വിശ്വാസം അനുഭവമാക്കുവാൻ ദൈവത്തിന്റെ നിർദ്ദേശാനുസരണമുള്ള ഒരു പ്രവൃത്തി മനുഷ്യൻ ചെയ്യുന്ന ദൃശ്യമാണു കാണുന്നത്!

ദൈവാത്മാവ് നമ്മുടെയുള്ളിൽ നൽകുന്ന പ്രത്യേക പ്രേരണകളിലൂടെ നമുക്ക് നമ്മിലെ വിശ്വാസത്തെ പ്രാവർത്തികമാക്കുവാൻ കഴിയും. എത്രമണിക്കൂർ നാം പ്രാർത്ഥിച്ചുവെന്നതോ പ്രസംഗം കേട്ടു എന്നതോ അല്ല നമ്മിൽ രോഗസൗഖ്യം വരുത്തുന്നത്. ഏത് നിമിഷത്തിലാണ്

നമ്മുടെ വിശ്വാസം പ്രാവർത്തികമാക്കുവാൻ നമ്മുടെ ശ്രദ്ധ പൂർണ്ണമായും ദൈവത്തിൽ കേന്ദ്രീകരിക്കപ്പെടേണ്ടതുണ്ട്. നിങ്ങൾ നിങ്ങളുടെ പ്രശ്നത്തിൽ സൂക്ഷിച്ചുനോക്കിയാൽ അത് അവിശ്വാസത്തിനു ജന്മം നൽകുന്നു. രോഗത്തിന്റെയോ പ്രശ്നത്തിന്റെ രെയോ ആഴത്തെക്കുറിച്ച് കൂടുതൽ പറയുകയോ ചിന്തിച്ചു ഭാരപ്പെടുകയോ ചെയ്യുന്നവർക്ക് ദൈവത്തെ വിശ്വസിച്ചു വിടുതൽ പ്രാപിക്കുവാൻ കഴിയുകയില്ല.

നമ്മിലുള്ള വിശ്വാസത്തെ പൂർണ്ണമായി ദൈവത്തിലേക്കു സ്വതന്ത്രമാക്കുന്നത് അപ്പോഴാണ് നമ്മിൽ ദൈവപ്രവൃത്തി നടക്കുന്നത്. നമ്മുടെ വിശ്വാസം പ്രാവർത്തികമാക്കുവാൻ നമ്മുടെ ശ്രദ്ധ പൂർണ്ണമായും ദൈവത്തിൽ കേന്ദ്രീകരിക്കപ്പെടേണ്ടതുണ്ട്. നിങ്ങൾ നിങ്ങളുടെ പ്രശ്നത്തിൽ സൂക്ഷിച്ചുനോക്കിയാൽ അത് അവിശ്വാസത്തിനു ജന്മം നൽകുന്നു. രോഗത്തിന്റെയോ പ്രശ്നത്തിന്റെ രെയോ ആഴത്തെക്കുറിച്ച് കൂടുതൽ പറയുകയോ ചിന്തിച്ചു ഭാരപ്പെടുകയോ ചെയ്യുന്നവർക്ക് ദൈവത്തെ വിശ്വസിച്ചു വിടുതൽ പ്രാപിക്കുവാൻ കഴിയുകയില്ല.

വേദപുസ്തകം പറയുന്നു:-

ഒന്നിനെ കുറിച്ചും വിചാരിക്കരുത്; എല്ലാറ്റിലും പ്രാർഥനയാലും അപേക്ഷയാലും നിങ്ങളുടെ ആവശ്യങ്ങൾ സ്തോത്രത്തോടുകൂടെ ദൈവത്തോടു അറിയിക്കുകയത്രേ വേണ്ടത്. (ഫിലിപ്പിയർ 4:6)

നിങ്ങളുടെ ഹൃദയം കലങ്ങിപ്പോകരുത്. ദൈവത്തിൽ വിശ്വസിക്കുക; എന്നിലും വിശ്വസിക്കുക. (യോഹന്നാൻ 14:1)

വിശ്വാസത്തിന്റെ നായകനും പൂർത്തി വരുന്നവനുമായ യേശുവിനെ നോക്കുക... (എബ്രായർ. 12:7)

അതെ, വിടുതലിനായി പ്രശ്നത്തെക്കൊള്ളും അധികമായി ദൈവത്തെ ശ്രദ്ധിക്കേണ്ടിയിരിക്കുന്നു. നമ്മുടെ പരിമിതികളുടെ മുൻപിൽ കണ്ണടച്ചു മാറുന്ന ദൈവമല്ല നമുക്കുള്ളത്! വിശ്വാസത്താൽ നമ്മുടെ പരിമിതികൾക്കുള്ളിൽ നാം പൂർണ്ണമായി നിൽക്കുമ്പോൾ നമ്മെ സഹായിക്കുവാൻ അവൻ അവിടെയെത്തും.

പ്രവൃത്തികൾ ഇല്ലാത്ത നിർജീവ വിശ്വാസം

യേശു പറഞ്ഞു: നിങ്ങൾ പ്രാർഥിക്കുമ്പോൾ യാചിക്കുന്നതൊക്കെയും ലഭിച്ചു എന്നു വിശ്വസിക്കാൻ, എന്നാൽ അതു നിങ്ങൾക്കുണ്ടാകും. (മർക്കൊസ് 11:24) വിശ്വാസത്തിന്റെ ഉറച്ച പ്രതീക്ഷയിൽ നാം ദൈവത്തെ നോക്കുമ്പോൾ, അത് ദൈവത്തിൽ ചലനം സൃഷ്ടിക്കും. നിങ്ങൾ അംഗീകരിക്കുന്നതാണ് നിങ്ങളുടെ വിശ്വാസം. എന്നാൽ പ്രവർത്തിപഥത്തിൽ കൊണ്ടുവരാതെ വിശ്വാസം ഒരു തത്വമായി മാത്രം ഒതുക്കി നിങ്ങൾക്ക് ഒരു ആയുസ്സു മുഴുവനും ജീവിക്കുവാൻ കഴിയും. എന്നാൽ അത് പ്രവൃത്തിയിലൂടെ വ്യക്തമാക്കിയില്ലെങ്കിൽ അർഥശൂന്യം തന്നെ!

ദൈവത്തിലുള്ള നിങ്ങളുടെ വിശ്വാസം നിങ്ങൾ പ്രകടമാക്കുന്നത് മറ്റുള്ളവർ കാണുമ്പോൾ ഒരു പക്ഷെ അവർക്ക് അത് വിഡ്ഢിത്തമായിത്തോന്നാം. എന്നാൽ വിശ്വാസം എന്നത് നിങ്ങളും ദൈവവും തമ്മിലുള്ള വ്യക്തിപരമായ കാര്യമാണ്. നിങ്ങൾ പ്രകടിപ്പിക്കുന്ന വിശ്വാസത്തിന്റെ ഭാഷ ദൈവത്തിനു നന്നായി മനസ്സിലാകും! മിക്കപ്പോഴും ദൈവിക വാഗ്ദത്തങ്ങൾ അനുസരിച്ച് പ്രവർത്തിക്കുവാനുള്ള ഭയം നിമിത്തം പരാജയവും പിന്മാറ്റവും നാം അനുഭവിക്കാറുണ്ട്. വിശ്വാസത്തിന്റെ പ്രകടനം ധൈര്യപ്രകടനം തന്നെയാണ്. ദൈവത്തിന്റെ വാഗ്ദത്തം മറ്റുള്ളവർക്കു മാത്രമല്ല അതു എനിക്കുവേണ്ടിയുംകൂടി ഉള്ളതാണ്. നമ്മിൽ അനേകരും ദൈവ വാഗ്ദത്തങ്ങളിൽ അള്ളിപ്പിടിച്ചു കയറുവാൻ പ്രയാസപ്പെടുന്നവരാണ്. എന്നാൽ മറ്റു ചിലരോ അതേ വാഗ്ദാനങ്ങളിൽ ഉല്ലാസവദനരായി നിഷ്പ്രയാസം ചുവടുവെച്ച് കടന്നുപോകുന്നു! നമ്മിൽ വ്യാപരിക്കുന്ന

ശക്തി കൊണ്ടാണ് ദൈവം അത്ഭുതങ്ങൾ ചെയ്യുന്നത്. അത് പരിശുദ്ധാത്മാവ് നൽകുന്ന വിശ്വാസത്തിന്റെ ധൈര്യമല്ലാതെ മറ്റൊന്നുമല്ല. അസാധ്യങ്ങളെ നേരിടേണ്ടത് പരിമിതികളുള്ള മാനുഷിക ബുദ്ധി കൊണ്ടല്ല, ദൈവത്തിലുള്ള വിശ്വാസംകൊണ്ടുതന്നെയാണ്!

നമുക്ക് ജീവിക്കുന്ന ഒരു ദൈവമുണ്ടെന്നും ദൈവത്താൽ അസാധ്യമായത് ഒന്നുമില്ലെന്നും ഉള്ള അടിയുറച്ച വിശ്വാസമാണ് ഒരുവനെ ഏതു കാലഘട്ടത്തിലും നിലനിർത്തുന്നത്. അതിന്റെ ബാഹ്യമായ പ്രതികരണമാണ് ദൈവത്തോടുകൂടെ നടക്കുക എന്നത്. വിശ്വാസം പ്രാവർത്തികമാക്കുന്നത് നഗ്നനേത്രങ്ങളാലല്ല ആത്മിക നേത്രങ്ങളാലാണ്. വിശ്വാസമുള്ളവർക്ക് അസാധ്യമായി ഒന്നുംഇല്ല. വിശ്വാസം ദൈവികശക്തി മനസ്സിലാക്കുകയും അംഗീകരിക്കുകയും ചെയ്യുന്നു. അതു നേട്ടത്തിലേക്കു വഴി നടത്തുന്നു. വിശ്വാസം എല്ലാ സീമകൾക്കും അപ്പുറം കാണുന്നു. എല്ലാ പരിമിതികളെയും അത് ലംഘിക്കുന്നു. വിശ്വാസം എല്ലാ പ്രതിബന്ധങ്ങളിലേക്കും തുളച്ചുകയറി ചെല്ലുന്നു. അത് ഒരിക്കലും പരാജയപ്പെടുന്നില്ല. വിശ്വാസം അത്ഭുതങ്ങൾ പ്രവർത്തിക്കുന്നു. യേശു പറഞ്ഞു. 'നീ വിശ്വസിച്ചതുപോലെ നിനക്കു ഭവിക്കട്ടെ'. (മത്തായി 8:13). ഇന്നും ശക്തിമത്തായി വ്യാപരിക്കുന്ന യേശുവിന്റെ വാക്കുകൾ നിങ്ങളുടെ വിശ്വാസത്തിന്റെ പ്രവൃത്തിയെ അന്വേഷിച്ചുകൊണ്ടിരിക്കുന്നു. വിശ്വസിക്കൂ! വിശ്വാസത്തിന്റെ പ്രവർത്തി ചെയ്യൂ! അതിലൂടെ ദൈവികസ്പർശനം അനുഭവിച്ചറിയുക. അതിനായി ദൈവം നിങ്ങളെ സഹായിക്കട്ടെ!

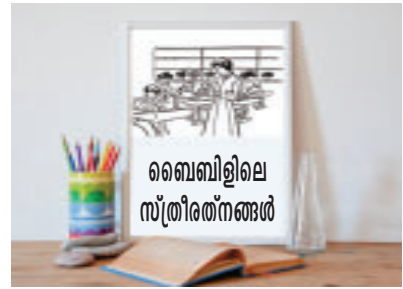
➤ 12 ശിഷ്യത്വം ഒരു വിഹാസ വീക്ഷണം

യങ്ങൾക്കൊണ്ടു നിറയ്ക്കുകയുമാണു ചെയ്തത്. യേശു അവരെ പഠിപ്പിക്കുകയും താൻ ചെയ്തതൊക്കെ ചെയ്യുവാൻ അവരെ സജ്ജരാക്കുകയും ചെയ്തു. ആ പശ്ചാത്തലത്തിൽ അവർ പഠിക്കുകയും, ശക്തിപ്പെടുകയും, പ്രചോദനം ഉൾക്കൊള്ളുകയും, തിരുത്തപ്പെടുകയും, വിശ്വാസം അഭ്യസിക്കുകയും ഒക്കെ ചെയ്തു.

ശിഷ്യത്വത്തിൽ വളരുകയും ഫലം കായ്ക്കുകയും ചെയ്യേണമെങ്കിൽ നാം യേശുക്രിസ്തുവിന്റെ ശരീരമായ സഭയിൽ വിശ്വാസികളുടെ കൂട്ടായ്മയിൽ ആയിരിക്കേണ്ടതുണ്ട്. ഒരു സാമൂഹിക പശ്ചാത്തലത്തിലാണ് ശരിയായ ശിഷ്യത്വം ക്രിയാത്മകമാക്കുവാൻ കഴിയുന്നത്. പുതിയ ഉൾക്കാഴ്ചകളും, ആത്മിക അനുഭവങ്ങളും പ്രധാനമായും നമുക്കുണ്ടാകുന്നത് സഹവിശ്വാസികളുമായുള്ള ഇടപെടലിലൂടെയും സഹവർത്തിത്വത്തിലൂടെയുമാണ്. ഒരേ വിശ്വാസവും ഒരേ ഹൃദയവുമുള്ളവരുമായി ഇടപഴകുമ്പോൾ നാം പരസ്പരം പ്രചോദനമായി മാറുന്നു. നമുക്ക് ആത്മിക വളർച്ചയും രൂപാന്തരവും ഉണ്ടാകുന്നത് നമ്മുടെ ആത്മിക അനുഭവങ്ങൾ പരസ്പരം തുറന്നുകാട്ടുകയും സഭാകൂടിവരവുകളിൽ സജീവ പങ്കാളിത്തം വഹിക്കുകയും ചെയ്യുമ്പോഴാണ് എന്ന് ഓർക്കുക.

എൽസി ജോയ്

ഭർത്താവിനെ നേടുക

ഭർത്താക്കന്മാരുടെ മാനസാന്തരത്തിനായി പ്രാർഥിക്കുന്ന അനേകം സഹോദരിമാരുണ്ട് എന്നത് വാസ്തവമാണ്. അവരുടെ വേദന ഞാൻ മനസ്സിലാക്കുന്നു. ഭർത്താക്കന്മാരുടെ പീഡനം സഹിച്ച് ഭവനം നരകമായിരിക്കുന്ന അനുഭവത്തിൽ കഴിയുന്നവർ ഇന്നും ധാരാളമുണ്ട്. അങ്ങനെ ഉള്ളവർക്ക് സമാധാനം നിറഞ്ഞ കൂടുംബ ജീവിതം ദൈവം നൽകട്ടെ എന്ന് പ്രാർഥിക്കുന്നു. പ്രശ്നങ്ങൾക്ക് പരിഹാരം ദൈവത്തിൽ മാത്രമാണ് ഉള്ളത്. ദൈവത്തിൽ ആശ്രയിക്കുകയും ഭർത്താക്കന്മാരുടെ മാനസാന്തരത്തിനായി പ്രാർഥിക്കുകയും ചെയ്യുന്ന സഹോദരിമാരോടാണ് ഈ ലക്കത്തിൽ ഞാൻ സംസാരിക്കുവാൻ ആഗ്രഹിക്കുന്നത്. അപ്പോസ്തലനായ പത്രോസ് നൽകുന്ന പ്രബോധനമാണ് അതിന് ആധാരം.

“ഭാര്യമാരേ, നിങ്ങളുടെ ഭർത്താക്കന്മാർക്ക് കീഴടങ്ങിയിരിപ്പിൻ; അവരിൽ വല്ലവരും വചനം അനുസരിക്കാത്ത പക്ഷം ഭയത്തോടുകൂടിയ നിങ്ങളുടെ നിർമ്മലമായ നടപ്പ് കണ്ടറിഞ്ഞ് വചനം കൂടാതെ ഭാര്യമാരുടെ നടപ്പിനാൽ ചേർന്ന് വരുവാൻ ഇടയാകും. നിങ്ങളുടെ അലങ്കാരം തലമുടി പിന്നുന്നതും പൊന്നണിയുന്നതും വസ്ത്രം ധരിക്കുന്നതും ഇങ്ങനെ പുറമേയുള്ളതല്ല. സൗമ്യതയും സാവധാനതയുമുള്ള മനസ്സ് എന്ന അക്ഷയഭൂഷണമായ ഹൃദയത്തിന്റെ ഗുഹ്യമനുഷ്യൻ തന്നെ ആയിരിക്കേണം; അത് ദൈവസന്നിധിയിൽ വിലയേറിയതാകുന്നു. ഇങ്ങനെയല്ലോ പണ്ട് ദൈവത്തിൽ പ്രത്യംശവെച്ചിരുന്ന വിശുദ്ധസ്ത്രീകൾ തങ്ങളെത്തന്നെ അലങ്കരിച്ച് ഭർത്താക്കന്മാർക്ക് കീഴടങ്ങിയിരുന്നത്. അങ്ങനെ സാറാ

അബ്രഹാമിനെ യജമാനൻ എന്ന് വിളിച്ച് അനുസരിച്ചിരുന്നു; നന്മ ചെയ്ത് യാതൊരു ഭീഷണിയും പേടിക്കാതിരുന്നാൽ നിങ്ങൾ അവളുടെ മക്കൾ ആയിത്തീർന്നു” (1 പത്രോസ് 3:1-6)

1. വചനം അനുസരിക്കുക:-

ജീവതത്തിന്റെ എല്ലാമേഖലകളിലും അനുസരിക്കേണ്ട കാര്യങ്ങൾ ദൈവവചനത്തിൽ നൽകിയിട്ടുണ്ട്. അത് ശ്രദ്ധാപൂർവ്വം മനസ്സിലാക്കി അനുസരിക്കുമ്പോൾ പലവിധത്തിൽ നമുക്ക് പ്രയോജനപ്പെടും. ഒന്നാമത്, ദൈവം പ്രസാദിക്കും. എല്ലാ അനുഗ്രഹത്തിന്റെയും സമാധാനത്തിന്റെയും സന്തോഷത്തിന്റെയും ആധാരം ദൈവപ്രസാദമാണല്ലോ. രണ്ടാമത്, ദൈവവചനം അനുസരിക്കുന്നതിനാൽ നാം വിവേകവും പരിജ്ഞാനവും ഉള്ളവരായിത്തീരും. “നിന്റെ കല്പനകൾ എന്നെ എന്റെ ശത്രുക്കളെക്കാൾ ബുദ്ധിമാനാക്കുന്നു; അവ എപ്പോഴും എന്റെ പക്കൽ ഉണ്ട്. നിന്റെ സാക്ഷ്യങ്ങൾ എന്റെ ധ്യാനമായിരിക്കുകൊണ്ട് എന്റെ സകല ഗുരുക്കന്മാരിലും ഞാൻ ബുദ്ധിമാനാകുന്നു. നിന്റെ പ്രമാണങ്ങളെ അനുസരിക്കയാൽ ഞാൻ വയോധികന്മാരിലും വിവേകമേറിയവനാകുന്നു” (സങ്കീർത്തനം 119:98-100). ഓരോ സാഹചര്യവും എങ്ങനെ നേരിടണമെന്നും ഓരോരുത്തരോടും എങ്ങനെ ഇടപെടണമെന്നും തുടങ്ങി എല്ലാ കാര്യങ്ങളിലും വിവേകമുള്ളവരായിത്തീർന്നുകൊണ്ടിരിക്കും. അപ്പോൾ പിശാചിന് പ്രവർത്തിക്കുവാനുള്ള ഇടം ലഭിക്കാതെ പോകും.

2. ഭർത്താവിനു കീഴടങ്ങിയിരിക്കുക:-

ഭർത്താവ് വിശ്വാസി അല്ലെങ്കിൽ വിശ്വാസിയായ ഭാര്യ ഇതിൽ വളരെ ശ്രദ്ധിക്കുക. ഭർത്താ

വിനെ സ്നേഹിക്കുവാനും ബഹുമാനിക്കുവാനും കഴിയുമ്പോഴാണ് ഭാര്യയ്ക്കു ഭർത്താവിനു കീഴടങ്ങിയിരിക്കുവാൻ കഴിയുന്നത്. യേശുവിന്റെ സ്നേഹം വാസ്തവമായി അനുഭവിക്കുന്നവർ ശത്രുക്കളെയും സ്നേഹിക്കുവാൻ പ്രാപ്തരായിത്തീരുന്നു. അതിനാൽ ഭർത്താവിന്റെ കുറവുകൾ നോക്കാതെ സ്നേഹിക്കുവാൻ വിശ്വാസിയായ ഭാര്യയ്ക്കു കഴിയണം. ഭർത്താവിനെ നേടുക എന്ന ലക്ഷ്യത്തോടെ വിവേകത്തോടെ ഇടപെടുവാൻ ഭാര്യ ശ്രദ്ധിക്കണം. അതിനുള്ള ജ്ഞാനത്തിനും കൃപയ്ക്കുമായി പ്രാർഥിക്കണം.

ഭർത്താവിനെ അവഗണിക്കുന്നു എന്ന തോന്നൽ ഉണ്ടാകാൻ പാടില്ല. അങ്ങനെ സംശയം ഉണ്ടായാൽ ഭർത്താവിന്റെ ഹൃദയത്തിന് കാഠിന്യം വർദ്ധിക്കാം. ഭർത്താവില്ലെങ്കിലും എനിക്ക് കർത്താവുണ്ട് എന്ന ചിന്ത ചിലരിൽ കടന്ന് കൂടുവാൻ സാധ്യതയുണ്ട്. ഇത് വിവേകം അല്ല. ഭർത്താവിനെ നേടുക എന്നത് തന്നെയാണ് ദൈവഹിതം.

3. ദൈവത്തോടുള്ള കൂട്ടായ്മയിൽ നില നിൽക്കുക:-

ദൈവമക്കളോടുകൂടെ ദൈവത്തെ ആരാധിക്കുന്നതിന് കടന്നു പോകുവാൻ സ്വാതന്ത്ര്യം ഉണ്ടെങ്കിലും ഇല്ലെങ്കിലും ദൈവത്തോടുള്ള കൂട്ടായ്മയിൽ നിലനിൽക്കുക എന്നതാണ് പരമപ്രധാനം. സ്വാതന്ത്ര്യമുള്ളവർ കൂട്ടായ്മകളിൽ സംബന്ധിച്ച് ദൈവവചനം പഠിച്ച് വളരണം. സ്വാതന്ത്ര്യം ഇല്ലാത്തവർക്ക് ദൈവം പ്രത്യേക കൃപ നല്കും എന്നറിയുക. ദൈവത്തോടുള്ള കൂട്ടായ്മ വ്യക്തിപരമായതാണ്. നാം എവിടെ ആയാലും ദൈവം നമ്മോട് കൂടെ ഉണ്ട്. അതിനാൽ ദൈവത്തെ എപ്പോഴും ഏറ്റവും അടുത്ത തുണയായി അനുഭവിക്കുക. ദൈവത്തിൽ എപ്പോഴും സന്തോഷിക്കുക. മനസ്സ് ദൈവവുമായി നിരന്തരം ബന്ധപ്പെട്ടു കൊണ്ടിരിക്കട്ടെ. അപ്പോൾ ദൈവത്തിന്റെ വിശിഷ്ടമായ കൃപ താൻ നിങ്ങൾക്ക് പകർന്ന് തന്നു കൊണ്ടിരിക്കും. പരിശുദ്ധാത്മാവ് നിങ്ങളിൽ ജ്ഞാനം പകർന്ന് നല്കും. നിങ്ങളോട് കൂടെയുള്ള ദൈവസാന്നിധ്യം മറ്റുള്ളവർക്കും അനുഭവപ്പെടുന്ന ഒരു യാഥാർത്ഥ്യമായി മാറും.

നയമാന്റെ വീട്ടിൽ (2 രാജാ 5:2) അടിമയായി കൊണ്ടുവരപ്പെട്ട പെൺകുട്ടി സാവകാശത്തിൽ ആ വീട്ടുകാരുടെ വിശ്വാസവും ശ്രദ്ധയും നേടി എടുത്തില്ലേ! അവളോട് കൂടെയുണ്ടായിരുന്ന ദൈവസാന്നിധ്യമാണ് അതിന് കാരണം. അവളുടെ ദൈവത്തെക്കുറിച്ചും യിസ്രായേലിൽ ഉള്ള പ്രവാചകനായ

എലീശായെക്കുറിച്ചും അവൾ പറഞ്ഞത് വിശ്വസിച്ചതു കൊണ്ടല്ലേ നയമാൻ അവിടെ പോകുവാൻ തയ്യാറായത്. വാസ്തവത്തിൽ ആ മുഴുവൻ കുടുംബത്തെ തന്നെ അവൾ നേടി. അങ്ങനെയെങ്കിൽ നിങ്ങൾക്ക് തീർച്ചയായും നിങ്ങളുടെ ഭർത്താവിനെ നേടുവാൻ കഴിയും. നിങ്ങൾക്ക് ഭർത്താവിന്റെ അടുത്ത് കൂടുതൽ സ്വാതന്ത്ര്യവും അവകാശവും ഉണ്ട്. നിങ്ങളോടു കൂടെയുള്ള ദൈവസാന്നിധ്യം ഭർത്താവിനും ബോധ്യപ്പെടുന്നതാകട്ടെ.

4. ഭയത്തോടുകൂടിയ നിർമ്മലമായ നടപ്പ്:-

ഭാര്യക്ക് അവിശ്വാസിയായ ഭർത്താവിനെ നേടുവാൻ ഉള്ള താക്കോൽ ആണിത്. ദൈവഭയം വെളിപ്പെടുത്തുന്ന നിർമ്മലമായ നടപ്പ് എന്നാണ് ഇവിടെ അർത്ഥമാക്കുന്നത്. അത് ഭാര്യയുടെ സ്വഭാവത്തിന്റെ മികവാണ്. “കണ്ടറിഞ്ഞ്” എന്നൊരു പ്രയോഗം ഈ വചന ഭാഗത്തുണ്ട്. അതായത്, “... നിങ്ങളുടെ നിർമ്മലമായ നടപ്പു കണ്ടറിഞ്ഞ് വചനം കൂടാതെ ഭാര്യമാരുടെ നടപ്പിനാൽ ചേർന്നുവരുവാൻ ഇടയാകും.” ചേർന്നുവരുവാൻ ഇടയാകും എന്ന് തിട്ടമായിട്ടാണ് പറയുന്നത്. അതിന്റെ കാരണം ഭർത്താവ് ഭാര്യയിൽ കാണുന്ന ദൈവഭക്തി അവന് ബോധ്യമാകുന്നതാണ്. വാസ്തവത്തിൽ ഭാര്യയുടെ ജീവിതത്തിൽ അവൻ അത് കണ്ടറിയുകയാണ്. ഇപ്രകാരം ആകുവാൻ സഹോദരിമാരെ ദൈവം നിങ്ങൾക്ക് കൃപ തരും. ഇത് എനിക്ക് സാധ്യമാണെന്ന് വിശ്വസിക്കുകയും അതിനുള്ള ദൈവകൃപയ്ക്കായി പ്രാർഥിക്കുകയും ചെയ്യുക.

5. പ്രസംഗിക്കരുത്:-

‘വചനം കൂടാതെ’ എന്ന ഒരു പ്രയോഗം ഇവിടെ കാണുവാൻ കഴിയും. ഭർത്താവിനോടു പ്രസംഗിക്കുകയോ, പഠിപ്പിക്കുവാൻ നോക്കുകയോ ഒന്നും അരുത്. വചനം അനുസരിക്കാത്തത് വചനത്തിൽ വിശ്വാസം ഇല്ലാത്തതു കൊണ്ടാണ്. അവർ വചനം കേൾക്കുവാനോ വായിക്കുവാനോ ഒന്നും തയ്യാറായിരിക്കയില്ല. എന്നാൽ നിങ്ങളുടെ ജീവിതത്തിൽ അഥവാ നടപ്പിൽ വചനം വായിക്കുവാൻ അദ്ദേഹത്തിന് ഇടയാകും. നിങ്ങൾ അപ്രകാരം ജീവിക്കുമ്പോൾ ദൈവത്തിന് അദ്ദേഹത്തിന്റെ കണ്ണുകൾ തുറക്കുവാൻ കഴിയും. ജീവിതം ഇല്ലാത്തവരുടെ പ്രസംഗം വിരുദ്ധ ഫലമേ ഉളവാക്കുകയുള്ളൂ. ജീവിതം പ്രസംഗത്തേക്കാൾ സ്വാധീനമുള്ളതാണ്. അത് അപരന്റെ മുൻപിൽ ഒരു വെല്ലുവിളിയാണ്. അതിനാൽ ക്രിസ്തീയ ജീവിതം ജീവിച്ച് മാതൃകയാകുവാനാണ് പത്രോസ് പ്രബോധിപ്പിക്കുന്നത്.

ഊറീം തുമ്മീം

യിസ്രായേലിലെ മഹാപുരോഹിതന്റെ ഔദ്യോഗിക വസ്ത്രങ്ങളിൽ ഏറ്റവും വിലയേറിയത് മാർപ്പതക്കമാണ് എന്നു പറയാം. അമൂല്യങ്ങളായ പന്ത്രണ്ടു രത്നക്കല്ലുകൾ അതിൽ പതിച്ചിരുന്നു. യിസ്രായേൽ ഗോത്രങ്ങൾ പന്ത്രണ്ടിന്റെയും പേരുകൾ ഓരോന്നു വീതം അവ ഓരോന്നിലും കൊത്തിയിരുന്നു. ഈ മാർപ്പതക്കം മഹാപുരോഹിതൻ തന്റെ നെഞ്ചിലാണ് അണിഞ്ഞിരുന്നത്. മാർപ്പതക്കത്തെ ന്യായവിധിപ്പതക്കം എന്നും വിളിച്ചിരുന്നു (പുറപ്പാട് 28:15). ഈ മാർപ്പതക്കത്തിനുള്ളിലെ പോക്കറ്റിൽ സൂക്ഷിച്ചിരുന്ന ഊറീം തുമ്മീം ഉപയോഗിച്ചാണ് പ്രത്യേക വിഷയങ്ങളിലെ ദൈവഹിതം എന്തെന്ന് അറിഞ്ഞിരുന്നത് (സംഖ്യ 27.21, ആവർത്തനം 33.8, നെഹമ്യാവ് 7.65, 1ശമുവേൽ 28.6).

ഊറീം എന്നതിന് വെളിപ്പാട് എന്നും തുമ്മീം എന്നതിന് സത്യം എന്നും അർത്ഥം. ഇവയുടെ സ്വഭാവം ആകൃതി എന്നിവയെക്കുറിച്ചോ അവ ഉപയോഗിച്ചിരുന്ന വിധത്തെക്കുറിച്ചോ വേദപുസ്തകത്തിൽ പരാമർശമില്ല. എന്നാൽ ഇതു സംബന്ധിച്ച് രണ്ട് അഭിപ്രായങ്ങൾ നിലവിലുണ്ട്. ഇവ പരന്ന രണ്ടു ചെറിയ തകിടുകളാണെന്നും രണ്ടിന്റെയും ഒരു വശത്ത് ഊറീം എന്നും മറുവശത്ത് തുമ്മീം എന്നും എഴുതിയിരുന്നു എന്നും കരുതുന്നു. നറുക്കിട്ടെടുക്കുമ്പോൾ ഇവ രണ്ടും ഊറീം എന്നു വന്നാൽ ഉത്തരം നിഷേധാത്മകം (No) ആയിരിക്കും. രണ്ടും തുമ്മീം എന്നു കാണിച്ചാൽ ഉത്തരം അനുകൂലവും (Yes) ആയിരിക്കും. ഒന്ന് ഊറീം മറ്റേത് തുമ്മീം കാണിച്ചാൽ ഉത്തരമില്ല എന്നും അർത്ഥം. ഇതാണ് പണ്ഡിതന്മാരുടെ ഇടയിലെ ഒരു അഭിപ്രായം.

യഹൂദാചരിത്രകാരനായിരുന്ന ജോസീഫസിന്റെ അഭിപ്രായം മറ്റൊന്നാണ്. ഇവ മാർപ്പതക്കത്തിലെ രണ്ടു രത്നക്കല്ലുകളായിരുന്നുവെന്നും ചോദ്യം ചോദിച്ചു കഴിയുമ്പോൾ ഈ രത്നങ്ങളിൽ ദിവ്യമായ ഒരു വെളിച്ചം പ്രകാശിച്ചിരുന്നു എന്നും അതിനനുസരിച്ച് ഉത്തരം നിശ്ചയിച്ചിരുന്നുവെന്നും ആണ് അദ്ദേഹം രേഖപ്പെടുത്തിരിക്കുന്നത്.

ഭർത്താവിനെ നേടുക ●

6. ആന്തരിക സൗന്ദര്യം:-

ബാഹ്യ സൗന്ദര്യവും ആഭരണ അലങ്കാരങ്ങളും ഒക്കെ മറ്റുള്ളവരുടെ ശ്രദ്ധ ആകർഷിക്കുവാൻ ഉതകും. അത് പക്ഷെ ആപത്തായിരിക്കാം വിളിച്ച് വരുത്തുന്നത്. സ്ത്രീയുടെ സുരക്ഷയ്ക്കും കോട്ടം മാത്രമെ അത് ഉളവാക്കുന്നുള്ളൂ. പക്ഷെ ആന്തരിക സൗന്ദര്യവും അലങ്കാരവും സ്ത്രീയെ ബഹുമാനയോഗ്യയാക്കുന്നതാണ്. അത് അവളെ സുരക്ഷിതയാക്കും. “സൗമ്യതയും സാവധാനതയുമുള്ള മനസ്സ്” ആണ് ഇവിടെ എടുത്ത് വിശേഷിപ്പിക്കപ്പെട്ടിരിക്കുന്നത്. എല്ലാ സഹോദരിമാരും കുറിക്കൊള്ളേണ്ട പ്രബോധനമാണ് പത്രോസ് അപ്പോസ്തലൻ നല്കുന്നത്.

കൂടെ താമസിക്കുന്ന ഭർത്താവിനെ ഭാര്യയോട് അടുപ്പിക്കുന്നത് അവളുടെ ബാഹ്യ സൗന്ദര്യമല്ല, ആന്തരിക സൗന്ദര്യമാണ് എന്ന തിരിച്ചറിവ് ഭാര്യയ്ക്കു ഉണ്ടാകണം. ബാഹ്യസൗന്ദര്യം മാഞ്ഞു

പോകുന്നതാണ്. എന്നാൽ ആന്തരിക സൗന്ദര്യം എന്നും നിലനിൽക്കുന്നതും അതിന്റെ ശോഭ മങ്ങാത്തതുമാണ്. ആന്തരിക സൗന്ദര്യത്തിന് സാറായെ ഉദാഹരണമായി പറഞ്ഞിരിക്കുന്നു. അബ്രഹാമിനും സാറായ്ക്കും തമ്മിൽ ഉണ്ടായിരുന്ന ബന്ധം എന്നും ഊഷ്മളത നിറഞ്ഞതായിരുന്നു. സാറാ മച്ചിയായിരുന്നിട്ടും അബ്രഹാമിന് സാറായോട് സ്നേഹം കുറഞ്ഞു പോയില്ല. സാറാ അബ്രഹാമിനെ ബഹുമാനിക്കുന്നതിലും സ്നേഹിക്കുന്നതിലും മുൻപിലായിരുന്നു. ആന്തരിക സൗന്ദര്യത്തിന് വലിയ സ്വാധീനവും വശീകരണവും ഉണ്ടെന്നുള്ളത് തിരിച്ചറിയുക.

മുകളിൽ എഴുതിയ സംഗതികൾ ഉൾക്കൊണ്ടു കൊണ്ട് ജീവിക്കുകയും പ്രാർത്ഥിക്കുകയും ചെയ്യുക. നിങ്ങളുടെ ഭർത്താവിനെ കർത്താവിനായി നേടുവാൻ കർത്താവ് നിങ്ങളെ ഉപയോഗിക്കും. ദൈവം നിങ്ങളെ അതിന് പ്രാപ്തരാക്കട്ടെ. ●

ജോൺസൺ,
കടമ്പനാട്

സ്വർഗത്തിൽ സംഗ്രഹിച്ച പ്രത്യാശ

“സുവിശേഷത്തിന്റെ സത്യവചനത്തിൽ നിങ്ങൾ മുമ്പു കേട്ടതായി സ്വർഗത്തിൽ നിങ്ങൾക്കു സംഗ്രഹിച്ചിരിക്കുന്ന പ്രത്യാശ നിമിത്തം....”(കൊലൊസ്യർ 1:3-4)

ദൈവപ്രിയനായ പൗലോസ് കൊലോസ്സ്യർക്കു ലേഖനം എഴുതിയപ്പോൾ പരാമർശിച്ചിരിക്കുന്നതുപോലെ, നാം കേട്ടസുവിശേഷം സത്യവചനമാണ് എന്ന അറിവ് നമ്മെ ഉന്നത മൂല്യമുള്ളവരാക്കേണ്ടതാണ്. നമ്മുടെ പ്രത്യാശ സ്വർഗത്തിലെ നിക്ഷേപത്തിന് നമ്മെ പങ്കാളിയാക്കുന്നു. ആ പ്രത്യാശ നമുക്കുണ്ടാകുന്നെങ്കിൽ നമ്മുടെ വിശ്വാസം വർധിക്കും. സഹോദരന്മാരുമായി വിശുദ്ധ സ്നേഹത്തിൽ വർത്തിക്കുന്നതായുള്ള വാർത്ത അറിഞ്ഞപ്പോൾ പൗലോസ് പിതാവായ ദൈവത്തിന് സ്തോത്രം ചെയ്യുന്നു, മാത്രമല്ല പ്രാർഥിക്കുകയും ചെയ്യുന്നു. ഒരു കാര്യം നിവർത്തിക്കുമ്പോൾ അതിന്റെ പിന്നിലുള്ള ദൈവീകതയെ ശ്രദ്ധിക്കണമല്ലോ. ഉദാഹരണത്തിന് വെറുതെ സ്തോത്രം സ്തോത്രം എന്ന് ഇടവിടാതെയും പദാനുപദമായും പറയുന്നതിലല്ല പിന്നെയൊ സ്തോത്രത്തിന് വിലയുണ്ടാകുന്ന കാര്യങ്ങൾ അതിനു പിന്നിലുണ്ടാകുന്നതിലാണു കാര്യം. നമ്മുടെ ഉള്ളിലുള്ളത് സത്യമായതല്ലെങ്കിൽ ദൈവത്തിന് സ്വീകാര്യമാകയില്ല. ചിലപ്പോൾ ഫലം കായ്ക്കാത്ത വൃക്ഷം വെട്ടി തീയിൽ ഇടുന്നതുപോലെ നമുക്കു ഭവിക്കും. കർത്താവിൽ ശരിയായ പ്രത്യാശയുള്ളവർ എങ്ങനെ ആയിരിക്കും എന്നു വചനത്തിൽ പരിശോധിക്കാം:

1. കർത്താവിനു യോഗ്യമായ നടത്തം (കൊലൊസ്യർ 1:10)

പ്രിയരെ നമ്മുടെ നടപ്പ് കർത്താവിന് യോഗ്യമായിരിക്കണം. ദൈവവചനം കേട്ടനുസരിക്കുന്ന

വരിൽ പ്രകടമാകുന്ന ദിവ്യ സ്വഭാവം നമ്മിലുണ്ടാകണം. അതിൽ ഒന്നാണ് യോഗ്യമായ നടത്തം. ലോകത്തിനു മുമ്പിൽ നാം ആരാണു? നമ്മുടെ ജീവിതരീതി, വസ്ത്രധാരണം എന്നിവകളാൽ നമ്മെക്കുറിച്ച് ലോകത്തിന് എന്തായിരിക്കും തോന്നുക? നാം നമ്മുടെ സമൂഹത്തിന് എന്താണ് മാതൃക കാണിക്കുന്നത്? യോഗ്യമല്ലാത്ത ജീവിതരീതി, ഭാവങ്ങൾ, തെരഞ്ഞെടുപ്പ്, രഹസ്യബന്ധങ്ങൾ, അരുതായ്മകൾ, ന്യായീകരണങ്ങൾ, ദൈവഭയമില്ലാത്ത ജീവിത മാർഗങ്ങൾ, ആരാധനയിലെ കാപട്യങ്ങൾ, പ്രകടനങ്ങളിൽ മാത്രമുള്ള ആത്മീകത, മനുഷ്യരാൽ മാനം ലഭിക്കുന്നതിനായുള്ള അഭിനയങ്ങൾ, ഭാവിച്ചുയരുന്ന പ്രകൃതം തുടങ്ങിയവകളൊക്കെ ദൈവസന്നിധിയിൽ വിലപ്പോകില്ല എന്ന സത്യം ഗ്രഹിക്കാതെയുള്ള നടത്തം കർത്താവിനു യോഗ്യമല്ല. സ്തോത്രം കുറഞ്ഞുപോകുന്നില്ല പക്ഷേ നടപ്പു ശരിയാവുന്നുമില്ല. ദൈവത്തെ ഭയപ്പെടാതെയുള്ള ഈ അയോഗ്യമായ നടപ്പ് പാപമാണ്.

2. ആത്മീകമായ ജ്ഞാനം (കൊലൊസ്യർ 1:10)

ആത്മീകമായ സകലജ്ഞാനത്തിലും വിവേകത്തിലും അവന്റെ ഇഷ്ടത്തിന്റെ പരിജ്ഞാനത്തിൽ നിറയണം. മാത്രമല്ല സകല സൽപ്രവൃത്തിയിലും ഫലം കായ്ച്ച് ദൈവത്തെക്കുറിച്ചുള്ള പരിജ്ഞാനത്തിൽ വളരണം (നിറയണം). ജീവനുള്ളതൊക്കെയും വളരുന്നുണ്ട്. വളരുന്നില്ലെങ്കിൽ ജനിതക തകരാറുകൾ ഉള്ളവരായിരിക്കും. ആത്മീയത്തിലും ഇത് സത്യമാണ്. നാം വളരേണം. അത് എവിടെ വരയാകാം? തിരുവെഴുത്തു പറയുന്നത് “ക്രിസ്തുവെന്ന തലയോളം വളരേണം എന്നാണ്? ക്രിസ്തുവിനുമീതെയല്ല ക്രിസ്തുവിനോളം തന്നെ. അത് മാനുഷികമായി

സ്വർഗത്തിൽ സംഗ്രഹിച്ച പ്രത്യാശ

അസാധ്യമെങ്കിലും ദൈവത്താൽ സാധ്യം. വളർച്ചക്ക് ആവശ്യമായവിധം വചനം എന്ന മായ മില്ലാത്ത പാൽ കുടിച്ച് ബലപ്പെടുക. വേണ്ട അളവിൽ കട്ടിയായ ആഹാരം ഭക്ഷിക്കുകയും ആത്മബലത്തിന് പരിശുദ്ധാത്മശക്തിയുടെ അളവറ്റ ദാനം ആസ്വദിക്കുകയും ചെയ്യേണം. പൗലോസ് പറയുന്നത് “ഞാനോ കുറയേണം അവനോ വളരേണം” എന്നാണ്. യേശുക്രിസ്തുവിന്റെ ആളത്വവും ദിവ്യസ്വഭാവവും ഉള്ളവരാകേണം എന്നു ചുരുക്കത്തിൽ പറയാം. അങ്ങനെയുള്ള വളർച്ച നമ്മിൽ അനുസ്യൂതം നടക്കുമ്പോൾ നാം വിശുദ്ധരും നിഷ്കളങ്കരും കുറ്റമില്ലാത്തവരുമായി ദൈവമുമ്പാകെ നിൽക്കുവാൻ പ്രാപ്തരാകും.

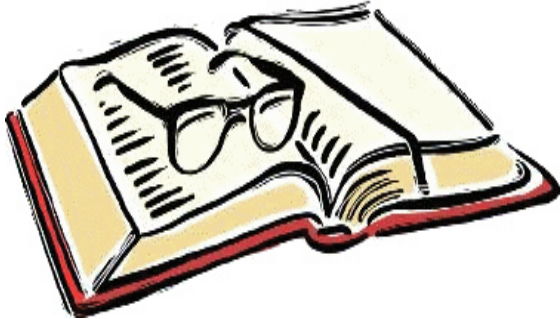
നാം എല്ലാവരും ദൈവ മുമ്പാകെ നിൽക്കുന്ന ഒരു നാൾ ഉണ്ട്. അത് സംഭവിക്കേണ്ടതുതന്നെ. ദൈവത്തെ കബളിപ്പിക്കാൻ കഴിയുമോ? ഒരിക്കലുമില്ല. കാരണം ദൈവം അഗ്നിജ്വാലക്കൊത്ത കണ്ണുള്ളവനും ഹൃദയങ്ങളിൽ രൂപപ്പെടുന്ന നിരൂപണങ്ങൾ പോലും ദൂരത്തുനിന്നു ഗ്രഹിക്കുന്നവനുമാകുന്നു. അവനു മറഞ്ഞിരിക്കുന്ന ഒരു കാര്യവുമില്ല. ദൈവത്തെ മറയ്ക്കാവുന്ന ഒരു വസ്തുവും പ്രപഞ്ചത്തിലില്ല. ദൈവം ദൈവമായിരിക്കുന്നത് തന്റെ ദിവ്യത്വത്താലാണ്. ഒന്നുമില്ലായ്മയിൽ നിന്നും സകലവും സൃഷ്ടിച്ച അനാദിയും ശാശ്വതനുമായ ദൈവം വിശുദ്ധിയിൽ ഭയങ്കരൻ സ്തുതികളിൽ ഉന്നതനുമായവൻ. അവന്റെ വിശുദ്ധിയുടെ മുമ്പിൽ ആർ നിൽക്കും? അവനെ കാണുന്ന പിശാചുക്കളും പേടിച്ചുവിറയ്ക്കുമാറാകുന്നു. ഈ ദൈവത്തിന്റെ മുമ്പാകെയാണു നാം ഒരിക്കൽ നിൽക്കേണ്ടിവരുക. കറയും ചുളുക്കവും വാട്ടവും മാലിന്യവുമില്ലാത്തവരായി ശുദ്ധീകരിക്കപ്പെട്ട ഒരു വിശുദ്ധ അവസ്ഥ ദൈവം നമ്മിൽ നിന്നും പ്രതീക്ഷിക്കുന്നുണ്ട്. അതിന് കളങ്കം വരുത്തുവാൻ നാം തുനിയരുത് എന്ന സന്ദേശമാണ് സുവിശേഷം നമുക്കു നൽകിയപ്പോൾ ദൈവം വിഭാവനം ചെയ്തത്. സുവിശേഷം അത്ര വിശിഷ്ടമാണ്. മരിച്ചവരായ നമ്മെ ജീവിപ്പിച്ച അനുഭവമാണ് സുവിശേഷം നമുക്കു നൽകിയത്. സുവിശേഷത്താൽ നാം വീണ്ടുംജനന അനുഭവത്തിലേക്കുകുന്നില്ലെങ്കിൽ നാം ശേഷം മനുഷ്യരല്ലെങ്കിലെ തന്നെയാണ്. പാപത്തിൽ നാം മരിക്കും. രക്ഷ എന്നത് പാപത്തിന്റെ ശിക്ഷയിൽ നിന്നുള്ള വിടുതലാണ്. ‘രക്ഷിക്കപ്പെട്ടുവോ’? എന്ന ചോദ്യത്തിന്റെ അർത്ഥം ‘പാപത്തിന്റെ ശിക്ഷയിൽ നിന്നും മോചനം പ്രാപിച്ചുവോ’ എന്നാണ്. ദൈവത്തിൽ

നിന്നും നമ്മെ അകറ്റുന്നത് പാപമാണ്. സുവിശേഷം നമുക്കു സമ്പാദിച്ചു തന്നത് കേവലം രക്ഷ മാത്രമല്ല, മരണത്തിൽ നിന്നും വിടുതൽ മാത്രമല്ല, സ്വർഗത്തിൽ നിക്ഷേപം സ്വരൂപിക്കാനുള്ള അവസരം കൂടെയാണ്. നമുക്കുള്ള നിക്ഷേപത്തെ കാണാതിരിക്കരുത്. ആദിപിതാക്കന്മാർ കാണാൻ ആഗ്രഹിച്ചിട്ടും കാണാൻ കഴിയാതെ വിശ്വാസത്താൽ അവർ ആ രക്ഷയെ ആരാഞ്ഞുകൊണ്ടിരുന്നു. കരുണാസമ്പന്നനായ ദൈവമോ, നമുക്കായി ആ വലിയ രക്ഷയുടെ സന്തോഷം തന്നിരിക്കുന്നു. അതായത് സ്വർഗത്തിലെ സകല ആത്മീയ അനുഗ്രഹങ്ങളാലും ക്രിസ്തുയേശുവിൽ നമ്മെ ദൈവം അനുഗ്രഹിച്ചിരിക്കുന്നു. ആ പ്രത്യാശയാൽ സകല വിശുദ്ധന്മാരോടും നമുക്കുള്ള സ്നേഹം വർധിക്കുന്നു. സ്വർഗത്തിൽ നമുക്കുള്ള നിക്ഷേപം ഓർക്കുമ്പോൾ സന്തോഷത്തിന് പരിധിയില്ലാതാകുന്നു.

കർത്താവിനായി നാം നിൽക്കുന്നു എന്ന ഉറപ്പില്ലെങ്കിൽ നാം അരിഷ്ടന്മാരത്രെ. അങ്ങനെയുള്ളവരുടെ സ്തുതി അഥവാ സ്ത്രോത്രം ഹൃദയത്തിൽ നിന്നല്ല പിന്നെയോ ആരോ പറഞ്ഞുപറയിപ്പിക്കുന്നതാണ്. നാം കാണുന്നതും പരിചയിക്കുന്നതുമല്ല ദൈവത്തിന് അർപ്പിക്കേണ്ടത്.

കയീൻ തനിക്കുള്ളതിൽ നല്ലതുതന്നെ അർപ്പിച്ചു കാണും. പക്ഷെ, കയീനിൽ ദൈവം പ്രസാദിച്ചില്ല, അത് അവന്റെ മനോഭാവത്തെ വെളിപ്പെടുത്തുന്നു. കോപം അവനിൽ വാണിരുന്നു, അതിനാൽ അവൻ അവന്റെ സഹോദരനെ കൊന്നുകളഞ്ഞു. വിഷയം യാഗം (ആരാധന) ആയിരുന്നല്ലോ.

നാം ദൈവവിഷയമായി സംഗ്രഹിക്കുന്ന വിലയുള്ള കാര്യങ്ങൾ എന്തെന്ന് ദൈവം നോക്കിക്കാണുന്നു. ഭംഗംവരാത്ത പ്രത്യാശ നമ്മിൽ ഉണ്ടെന്ന് ഉറപ്പാക്കണം. നമ്മുടെ സ്തോത്രവും ഫലപ്രദമാകണമല്ലോ. നമ്മുടെ ജീവനിൽ ഒരു നന്മയും വസിക്കുന്നില്ല. ദൈവം തന്റെ ക്രിസ്തുവിനോട് അനുരൂപപ്പെടുത്തുന്ന പ്രക്രിയയിൽ നമ്മെ ശിക്ഷിച്ചു വളർത്തുന്നു. കൊലൊസ്യയിലെ വിശുദ്ധന്മാരായ സഹോദരന്മാർക്കുള്ള ലേഖനം നമ്മെ സംബന്ധിച്ചും ശരി തന്നെയാണ്. നമ്മുടെ ആത്മീയ ജീവിതത്തിന്റെ മഹത്വത്തിനായി വേണ്ടുന്നതൊക്കെയും മഹത്വത്തോടെ തന്റെ ധനത്തിനൊത്തവണ്ണം അവൻ നിവർത്തിച്ചുതരും. ഇന്നു നമ്മുടെ പ്രത്യാശ സ്വർഗത്തിൽ ഒരു നിക്ഷേപമായിത്തീരട്ടെ. സ്തോത്രത്തിനും പുകഴ്ചയ്ക്കും ക്രിസ്തു മാത്രം യോഗ്യൻ.

മത്തായിയുടെ സുവിശേഷത്തിലെ ആത്മിക മർമങ്ങൾ

ജോയ് എം. തോമസ്

ദൈവേഷ്ടം ചെയ്യുന്നതു പരമപ്രധാനം

“എന്നോടു കർത്താവേ, കർത്താവേ, എന്നു പറയുന്നവൻ ഏവനുമല്ല, സ്വർഗസ്ഥനായ എന്റെ പിതാവിന്റെ ഇഷ്ടം ചെയ്യുന്നവൻ അത്രേ സ്വർഗരാജ്യത്തിൽ കടക്കുന്നത്. കർത്താവേ, കർത്താവേ, നിന്റെ നാമത്തിൽ ഞങ്ങൾ പ്രവചിക്കുകയും നിന്റെ നാമത്തിൽ ഭൃതങ്ങളെ പുറത്താക്കുകയും നിന്റെ നാമത്തിൽ വളരെ വീര്യപ്രവൃത്തികൾ പ്രവർത്തിക്കുകയും ചെയ്തില്ലയോ എന്നു പലരും ആ നാളിൽ എന്നോടു പറയും. അന്നു ഞാൻ അവരോടു ഞാൻ ഒരു നാളും നിങ്ങളെ അറിഞ്ഞിട്ടില്ല; അധർമ്മം പ്രവർത്തിക്കുന്നവരേ, എന്നെ വിട്ടു പോകുവിൻ എന്നു തീർത്തു പറയും” (മത്തായി 7:21-23).

ഈ ഉള്ള പ്രവാചകന്മാരെ സൂക്ഷിച്ചുകൊൾവിൻ എന്നു മുന്നറിയിപ്പു നൽകിയിട്ടു അതോടു ചേർന്നു ശ്രദ്ധിക്കേണ്ട കാര്യങ്ങൾ ആണ് മുകളിൽ ഉദ്ധരിച്ചിരിക്കുന്ന വേദഭാഗത്തു കർത്താവു പറഞ്ഞിരിക്കുന്നത്. അതു നമുക്കു ശ്രദ്ധിക്കാം.

1. എന്നോടു കർത്താവേ, കർത്താവേ എന്നു പറയുന്നവൻ ഏവനും അല്ല.

യേശുവിനോടു കർത്താവേ എന്നു പറയുന്നവൻ തന്നോടു അപേക്ഷ കഴിക്കുന്നവൻ അഥവാ പ്രാർഥിക്കുന്നവനാണ്. ‘ഏവനുമല്ല’ എന്നതു കർത്താവു അവരെ തരംതിരിക്കുന്നതായി കാണിക്കുന്നു. പ്രാർഥിക്കുന്നവർ എല്ലാം തങ്ങൾ യേശുവിൽ വിശ്വസിക്കുന്നവർ എന്നു അവകാശപ്പെടുകയും യേശു തങ്ങളുടെ കർത്താവാണ് എന്നു ഊറ്റം കൊള്ളുകയും ചെയ്യുന്നവർ ആയിരിക്കും. പക്ഷെ കർത്താവു അവരെ രണ്ടായി തിരിക്കുന്നു. അതിന്റെ മാനദണ്ഡം പിതാവിന്റെ ഇഷ്ടം ചെയ്യുന്നവർ എന്നും ചെയ്യാത്തവർ എന്നും ഉള്ള അടിസ്ഥാനത്തിലാണ്. പിതാവിന്റെ ഇഷ്ടം ചെയ്തു കൊണ്ടു ‘കർത്താവേ’ എന്നു വിളിക്കുന്നവരാണ് കർത്താവിന്റെ അംഗീകാരം ഉള്ളവർ. മറ്റൊരാൾ ‘കർത്താവേ’ എന്നു വിളിക്കുന്നതിൽ യാതൊരു അർത്ഥവും ഇല്ല എന്നാണ് കർത്താവു നൽകുന്ന പാഠം.

പ്രാർഥിക്കുന്നവർ എല്ലാം തങ്ങൾ യേശുവിൽ വിശ്വസിക്കുന്നവർ എന്നു അവകാശപ്പെടുകയും യേശു തങ്ങളുടെ കർത്താവാണ് എന്നു ഊറ്റം കൊള്ളുകയും ചെയ്യുന്നവർ ആയിരിക്കും. പക്ഷെ കർത്താവു അവരെ രണ്ടായി തിരിക്കുന്നു. അതിന്റെ മാനദണ്ഡം പിതാവിന്റെ ഇഷ്ടം ചെയ്യുന്നവർ എന്നും ചെയ്യാത്തവർ എന്നും ഉള്ള അടിസ്ഥാനത്തിലാണ്.

ദൈവേഷ്ടം ചെയ്യുന്നതു പരമപ്രധാനം

യേശുവിനെ കർത്താവ് എന്നു വിളിക്കുന്നവർ യേശുവിനെ അനുസരിക്കുവാൻ ബാധ്യസ്ഥരാണ്. കർത്താവു ചോദിക്കുന്നു, “നിങ്ങൾ എന്നെ കർത്താവേ, കർത്താവേ എന്നു വിളിക്കയും ഞാൻ പറയുന്നതു ചെയ്യാതിരിക്കുകയും ചെയ്യുന്നതു എന്ത്? (ലൂക്കോസ് 6:46) അനുസരിക്കാത്തവർക്കു യേശു കർത്താവായിരിക്കുന്നില്ല.

2. പിതാവിന്റെ ഇഷ്ടം ചെയ്യുന്നവൻ

നാം ചിന്തിച്ചു വരുന്ന വേദഭാഗത്തെ താക്കോൽ വാചകം ‘പിതാവിന്റെ ഇഷ്ടം ചെയ്യുന്നവൻ’ എന്നതാണ്. ഒരു വ്യക്തിക്കു നേടുവാൻ കഴിയുന്ന യോഗ്യതയും ദൈവത്തിൽ നിന്നു പ്രാപിക്കുവാൻ കഴിയുന്ന അംഗീകാരവും അതാണ്.

പിതാവിന്റെ ഇഷ്ടം ചെയ്യുന്നതിനാണ് ദൈവപുത്രനായ യേശു ഈ ലോകത്തിൽ വന്നത്. “ഞാൻ എന്റെ ഇഷ്ടം അല്ല, എന്നെ അയച്ചവന്റെ ഇഷ്ടമത്രെ ചെയ്യാൻ ഇച്ഛിക്കുന്നതു കൊണ്ട് (യോഹന്നാൻ 5:30) എന്നാണ് കർത്താവു സപഷ്ടമാക്കിയത്. പിതാവിന്റെ ഇഷ്ടം പൂർത്തിയാക്കുന്നതിൽ സമ്പൂർണ്ണ സമർപ്പിതനായ യേശുവിനെ കർത്താവ് എന്നു വിളിക്കുന്നവൻ ‘തന്റെ പിതാവിന്റെ ഇഷ്ടം ചെയ്യുവാൻ’ തയ്യാറായിരിക്കണം എന്നു യേശുവിനു നിർബന്ധമുണ്ട്. പിതാവിന്റെ ഇഷ്ടമാണ് തന്റെ ഇഷ്ടം. ഇതു നാം ഓരോരുത്തരും തിരിച്ചറിഞ്ഞ് ഗൗരവമായി ഉൾക്കൊള്ളേണ്ടത് അത്യാവശ്യമാണ്.

കാര്യ സാധ്യത്തിനായി യേശുവിനോടു കർത്താവേ എന്നു വിളിച്ചു പ്രാർഥിക്കുന്നവർ സ്വന്ത ഇഷ്ടം കർത്താവിനെകൊണ്ടു ചെയ്യിക്കുവാനാണ് ആഗ്രഹിക്കുന്നത്. അവരെ ‘അധർമ്മം പ്രവർത്തിക്കുന്നവരായാണ് കർത്താവു കാണുന്നത്. തന്റെ ശിഷ്യന്മാരെ കർത്താവു പ്രാർഥിക്കുവാൻ പഠിപ്പിച്ചത് “നിന്റെ രാജ്യം വരണമേ; നിന്റെ ഇഷ്ടം സ്വർഗത്തിലേപ്പോലെ ഭൂമിയിലും ആകേണമേ” എന്നാണ്. ഗെത്ത്സെമനയിലെ പ്രാർഥനയിൽ “...എങ്കിലും ഞാൻ ഇച്ഛിക്കുംപോലെ അല്ല, നീ ഇച്ഛിക്കുംപോലെ ആകട്ടെ” എന്നാണല്ലോ കർത്താവ് തന്നെ സംബന്ധിച്ച് പിതാവിനോടു പ്രാർഥിക്കുന്നത്. അതിനാൽ യേശു പ്രസാദിക്കുന്നതു പിതാവിന്റെ ഇഷ്ടം ചെയ്യുന്നവരിൽ മാത്രമാണ്.

ദൈവവുമായുള്ള ആത്മബന്ധത്തിൽ നിന്നും സമർപ്പണത്തിൽ നിന്നും മാത്രമേ ദൈവഇഷ്ടം ചെയ്യുവാൻ പാകമായ മനോഭാവം ഉണ്ടാകുകയുള്ളൂ. അപ്പോൾ അനുസരണം ആനന്ദകരമായിത്തീരുന്നു. അപ്രകാരമുള്ളവർ ദൈവത്തിന്റെ

ഇഷ്ടത്തെ തങ്ങളുടെ ഇഷ്ടമായി ഏറ്റെടുക്കുന്നവരാണ്. സ്വർഗരാജ്യത്തിനു അവകാശികൾ അപ്രകാരമുള്ളവർ മാത്രമാണ്. ദൈവയിഷ്ടം ചെയ്യുക എന്നതാണ് നമ്മുടെ ജീവിതത്തിൽ ഏറ്റവും പരമപ്രധാനമായ കാര്യം.

3. സ്വർഗരാജ്യത്തിലേക്കുള്ള പ്രവേശനം

സ്വർഗരാജ്യത്തിലേക്കുള്ള പ്രവേശനമാണ് ഓരോ വ്യക്തിക്കും സാധിക്കേണ്ട ഏറ്റവും വലിയ കാര്യം. അതിന്റെ യോഗ്യത എന്താണെന്നു കർത്താവ് വ്യക്തമാക്കി, “എന്റെ പിതാവിന്റെ ഇഷ്ടം ചെയ്യുന്നവൻ.” യേശുവിനെ കർത്താവേ എന്നു വിളിക്കുന്നവർ എല്ലാം അവിടെ കാണില്ല. ദൈവത്തിന്റെ ഇഷ്ടം ചെയ്യുന്നവർ മാത്രമാണ് അവിടെ പ്രവേശിക്കുക. നാവുകൊണ്ടു കർത്താവേ എന്നു ഉരുവിടുന്നതിനേക്കാൾ പ്രധാനം ദൈവേഷ്ടം പ്രവർത്തിക്കുന്നുവോ എന്നതിനാണ്. യേശുവിനെ കർത്താവ് എന്നു അംഗീകരിച്ചു ഏറ്റു പറയുക, പിതാവിന്റെ ഇഷ്ടം ചെയ്യുക ഇതു രണ്ടും ഒരുപോലെ പാലിക്കപ്പെടണം.

നാം ചെയ്യേണ്ട ദൈവയിഷ്ടം എന്താണ്? “ബുദ്ധിഹീനരാകാതെ കർത്താവിന്റെ ഇഷ്ടം ഇന്നതെന്നും ഗ്രഹിച്ചുകൊൾവിൻ” (എഫേ. 5:17) എന്നു പൗലോസ് നമ്മെ പ്രബോധിപ്പിക്കുന്നു. ദൈവത്തിനു പ്രസാദമുള്ള പ്രവൃത്തികളെ പ്രവർത്തിക്കേണ്ടതിനു ഞങ്ങൾ എന്തു ചെയ്യേണം എന്നു ചില യഹൂദന്മാർ കർത്താവിനോടു ഒരിക്കൽ ചോദിച്ചു. അതിനു കർത്താവു നൽകിയ മറുപടി “ദൈവത്തിനു പ്രസാദമുള്ള പ്രവൃത്തി അവൻ അയച്ചവനിൽ നിങ്ങൾ വിശ്വസിക്കുന്നതത്രെ” (യോഹ. 6:28-29) എന്നായിരുന്നു. യേശുവിനെ കർത്താവായി അംഗീകരിച്ച് ദൈവം ദാനമായി നൽകുന്ന ആത്മരക്ഷ പ്രാപിക്കുന്നതു ദൈവയിഷ്ടം ചെയ്യുന്നതിന്റെ ആരംഭമാണ്. അവർ തുടർന്നും ദൈവയിഷ്ടം ചെയ്തുകൊണ്ടിരിക്കണം. ദൈവം തന്റെ വചനത്തിൽ പ്രമാണിക്കുവാൻ നൽകിയിരിക്കുന്ന കല്പനകൾ എല്ലാം തന്റെ ഇഷ്ടമാണ്. അവ പ്രമാണിച്ച് നമ്മെ ചേർക്കുവാൻ വേഗം വരുന്ന കർത്താവിനായി ഒരുങ്ങി നിൽക്കുക എന്നതാണ് കർത്താവിന്റെ ഇഷ്ടം. ആത്യന്തികമായി സ്വർഗരാജ്യത്തിനു അവകാശികളായിത്തീരുന്നതു കർത്താവിന്റെ വരവിങ്കൽ എടുത്തു കൊള്ളപ്പെടുന്നതിനാലാണല്ലോ, അതായിരിക്കട്ടെ നമ്മുടെ ലക്ഷ്യം.

4.ആ നാൾ - ന്യായവിധി നാൾ

കർത്താവു നൽകുന്ന മുന്നറിയിപ്പു ശ്രദ്ധിക്കുക. “... പലരും ആ നാളിൽ എന്നോടു പറയും” അവർ

ചെയ്തകാര്യങ്ങൾ എല്ലാം ഇന്നു നാം കേട്ടാൽ വളരെ സന്തോഷിക്കും. കർത്താവിന്റെ നാമത്തിൽ പ്രവചിച്ചു, ഭൂതങ്ങളെ പുറത്താക്കി, വളരെ വീര്യ പ്രവൃത്തികൾ പ്രവർത്തിച്ചു. എത്ര അധികം കർത്താവിനായി ശോഭിക്കുന്ന അഭിക്ഷിതർ എന്നല്ലേ നാം ചിന്തിക്കുക. എല്ലാം കർത്താവിന്റെ നാമത്തിൽ ആണ് അവർ ചെയ്തത്. അപ്പോൾ കർത്താവിനല്ലേ മഹത്വം ലഭിച്ചത്? എന്നാൽ, 'അധർമ്മം പ്രവൃത്തിക്കുന്നവരെ' എന്നാണ് കർത്താവ് അവരെ നോക്കി, ന്യായവിധി ദിനത്തിൽ പറയുക. എവിടെയാണ് തെറ്റുപറ്റിയത്?

'അധർമ്മം പ്രവർത്തിക്കുന്നവരെ' എന്നുള്ള സംബോധനയിൽ ഉത്തരം അടങ്ങിയിട്ടുണ്ട്. അവർ ചെയ്തതിനു ഒന്നും ദൈവത്തിന്റെ അംഗീകാരം ഉണ്ടായിരുന്നില്ല. കാരണം 'പിതാവിന്റെ ഇഷ്ടം' അല്ല അവർ ചെയ്തത്; തങ്ങളുടെ തന്നെ ഇഷ്ടമായിരുന്നു. പിന്നെ പ്രവചനവും ഭൂതങ്ങളെ പുറത്താക്കലും വീര്യപ്രവൃത്തികളും ഒക്കെ എങ്ങനെ സഭയിൽ? ജനങ്ങൾ ഇഷ്ടപ്പെട്ടതു ഈ വക കാര്യങ്ങൾ ആയിരുന്നു. അതിനാൽ അവർ തങ്ങളുടെ ശുശ്രൂഷയിൽ ഉയർത്തിക്കാണിച്ചതും പ്രവചനവും, ഭൂതങ്ങളെ ഒഴിപ്പിക്കലും വീര്യപ്രവൃത്തികളും ഒക്കെ ആയിരുന്നു. അതിനാൽ ദൈവത്തിന്റെ ഇഷ്ടം തിരിച്ചറിയാൻ കഴിയാതെ പോയി. അങ്ങനെ അവരുടെ ശുശ്രൂഷ അനുഭവിച്ചവരും ദൈവയിഷ്ടം ചെയ്യുന്നതിൽ ശ്രദ്ധകൊടുക്കാതെ പ്രവചനങ്ങളിലും, ഭൂതമിറക്കലിലും, വീര്യ പ്രവൃത്തികളിലും രസിച്ചു. ഇതാണ് ആത്മീയതയുടെ ഉന്നതമായ അവസ്ഥ എന്നു കരുതി വഞ്ചിക്കപ്പെട്ടു. അവർ പ്രവർത്തിച്ചതു അധർമ്മമായിരുന്നു. ഈ അപകടം നാം മനസ്സിലാക്കണം.

5. ഞാൻ നിങ്ങളെ ഒരുനാളും അറിഞ്ഞിട്ടില്ല.

കർത്താവ് ഈ കൂട്ടരെ തള്ളിപറയുകയാണ്. "ഞാൻ നിങ്ങളെ ഒരു നാളും അറിഞ്ഞിട്ടില്ല" എന്നാണ് കർത്താവു പറയുന്നതു. ഇവർ കർത്താവേ, കർത്താവേ എന്നു പറയുകയും പ്രാർഥിക്കുകയും ചെയ്യുന്നവരായിരുന്നു. കർത്താവിന്റെ അഭിക്ഷിതരായി അറിയപ്പെട്ടവരാണ്. വലിയ ശുശ്രൂഷയുള്ളവർ എന്നു ജനം ധരിച്ചവരും ആണ്. പക്ഷെ കർത്താവ് ഇവരെ അറിഞ്ഞിട്ടേ ഇല്ല. കർത്താവുമായി ഒരു ആത്മബന്ധം ഇവർക്കു ഉണ്ടായിട്ടില്ല. കർത്താവ് ഇവരെ നിയോഗിച്ചിട്ടില്ലായിരുന്നു. കർത്താവിന്റെ കൂടെ നടക്കുവാൻ ഇവർ ആരംഭിച്ചിട്ടുപോലുമില്ലായിരുന്നു. ഇവർ കള്ളപ്രവാചകന്മാ

കർത്താവ് അറിയുന്നവർ, കർത്താവിനോടു ആത്മബന്ധം ഉള്ളവർ പിതാവിന്റെ ഇഷ്ടം ചെയ്യുന്നവരായിരിക്കും. അവരുടെ ജീവിതം ദൈവയിഷ്ടത്തിൽ ഊന്നിയുള്ള ഒരു ജീവിതമായിരിക്കും. അവരുടെ ജീവിതത്തിന്റെ ആകെത്തുക ക്രിസ്തുവിന്റെ പത്രങ്ങൾ ആകുക എന്നതായിരിക്കും.

രുടെ കൂട്ടത്തിൽപ്പെടുന്നു. അതിനാലാണ് അധർമ്മം ചെയ്യുന്നവർ എന്നു കർത്താവ് അവരെ കുറിച്ചു പറഞ്ഞത്.

പിതാവിന്റെ ഇഷ്ടം ചെയ്യുന്നവരെയാണ് കർത്താവു അറിയുന്നത്. കർത്താവ് അറിയുന്നവർ, കർത്താവിനോടു ആത്മബന്ധം ഉള്ളവർ പിതാവിന്റെ ഇഷ്ടം ചെയ്യുന്നവരായിരിക്കും. അവരുടെ ജീവിതം ദൈവയിഷ്ടത്തിൽ ഊന്നിയുള്ള ഒരു ജീവിതമായിരിക്കും. അവരുടെ ജീവിതത്തിന്റെ ആകെത്തുക ക്രിസ്തുവിന്റെ പത്രങ്ങൾ ആകുക എന്നതായിരിക്കും.

6. എന്നെ വിട്ടുപോകുവിൻ എന്ന വിധി.

യേശുവിനോടുകൂടെയുള്ള വാസത്തിനു അഥവാ സ്വർഗരാജ്യത്തിനു അവരെ അയോഗ്യരായി കർത്താവ് വിധിക്കുന്നു. പിന്നെ അവർക്കു പോകുവാനുള്ള ഇടം പിശാചിനും അവന്റെ ദൂതന്മാർക്കും വേണ്ടി ഒരുക്കിയിരിക്കുന്ന നരകം മാത്രമാണ്. എത്ര കഷ്ടം!

ന്യായവിധിയെക്കുറിച്ച് പലരും മറന്നുപോകുന്നു. ഒരിക്കൽ മരണവും പിന്നീട് ന്യായവിധിയും ദൈവം മനുഷ്യർക്കു നിയമിച്ചിരിക്കുന്നു എന്ന സത്യം ബോധപൂർവ്വം ഓർക്കുന്നതു ഏവർക്കും നന്നായിരിക്കും. ഈ ജീവിതം എങ്ങനെയും ജീവിക്കുവാനുള്ളതല്ല എന്നും ദൈവയിഷ്ടം ചെയ്യുവാനുള്ളതാണെന്നും മനസ്സിലാക്കി പ്രവർത്തിക്കുന്നവർ ബുദ്ധിയുള്ളവർ. മറ്റുള്ളവർ തങ്ങളുടെ ഭോഷത്വം മനസ്സിലാക്കുമ്പോഴേക്കും സമയം വൈകിയിരിക്കും. ഇതു നമുക്ക് ഒരു മുന്നറിയിപ്പായിരിക്കട്ടെ.

എന്റെ വിഷയം ഞാൻ മറന്നിട്ടില്ല. ഇന്ന് ദേഹമാകെ കുരിശുകൾ വരച്ചും അണിഞ്ഞും നടക്കുന്ന ആത്മിക നേതാക്കളിൽ ചിലർ പറയുന്നതു ശ്രദ്ധിക്കുക അവർക്ക് അരവണപായസത്തിന്റെ സ്വാദിനെ കുറിച്ചും ഒക്കെ പ്രേമലഹരിയിൽ പറയാനല്ലാതെ മറ്റൊന്നും പറയാനില്ല. നിന്റെ പ്രിയൻ മറ്റു പ്രിയൻമാരെക്കാൾ എന്തു വിശേഷമുണ്ട് (ഉത്തമഗീതം 5.9) എന്നു ദൈവജനമായ കാന്തയോടു ചോദിച്ചാൽ വാക്കുകൾ കിട്ടാതെ അവൾ ബദ്ധപ്പെടുകയാണ്. ലക്ഷങ്ങളെക്കാൾ ഉത്തമനും വെണ്മയും ചുവപ്പും കലർന്നവനും എന്നൊക്കെയാണ് അവളുടെ ഭാഷ്യം. പുതിയനിയമപ്രകാരം മണവാട്ടിക്ക് ഇതുതന്നെ അനുഭവം. രക്ഷിക്കപ്പെടുവാൻ യേശുവിന്റെ നാമമല്ലാതെ മറ്റൊരു നാമമില്ല. എന്നായിരുന്നു 3-ാം നൂറ്റാണ്ട് വരെ അവർ പാടിയത് എന്നാൽ ഇന്ന് അങ്ങനെയല്ല. ചില മതപുരുഷന്മാരുടെ പേരുകൾ ഉദ്ധരിച്ചിട്ട് ക്രൈസ്തവ ലോകം പറയുന്നത് എന്റെ പ്രിയനും തീരെ മോശമല്ലെന്നാണ്. നാലുപേർക്ക് ഒപ്പം ഇരിക്കാൻ യേശുവിനും യോഗ്യത ഉണ്ടെന്നാണ്. കാര്യം അത്രയ്ക്കു വഷ

ളായി. ഏകനാഥനെ തള്ളിപ്പറഞ്ഞു കഴിഞ്ഞു. ഇനി ശീശ്രീലനാശത്തിനായി കാത്തിരുന്നാൽ മതി. വേർപെട്ട ജനമായ ക്രൈസ്തവലോകത്തിന്റെ അധഃപതനമാണ് യുഗാവസാനത്തിന്റെ ഏറ്റവും ബലവത്തായ തെളിവ് എന്ന സത്യം ഞാനിവിടെ സൂചിപ്പിക്കുന്നു. ലക്ഷങ്ങളെക്കാൾ സുന്ദരനായ മണവാളൻ വരാറായി. മഹാ കൺവൻഷനിൽ പല വിധ ലക്ഷ്യങ്ങളോടുകൂടെ ഓടിക്കൂടുന്ന ജനത തിയെ ചേർക്കാനല്ല താൻ വരുന്നത്. പിന്നെ എന്തിനാണ്? 'എന്റെ പ്രിയെ നീ സുന്ദരി നീ സുന്ദരിതന്നെ. നിന്നിൽ യാതൊരു ഊനവുമില്ല'. അതെ മണവാളൻ തന്റെ തികഞ്ഞ മണവാട്ടിയെ ചേർക്കുവാൻ വാനിൽ വരാറായി. അതിന് കാലം നോക്കേണ്ടതില്ല. നിമിഷങ്ങൾ എണ്ണിയാൽ മതി. വീണവനെ നോക്കി വീഴാതെയും, പുറംതിരിയുന്ന ലോത്തിന്റെ ഭാര്യയെ മാതൃക ആക്കാതെയും കിട്ടിയ ദൗത്യം പൂർത്തീകരിപ്പാൻ അബ്രഹാമു ദർശനത്തിൽ നമുക്കു മുന്നോടം. സ്വർഗത്തിൽ ചെന്നാലും നമുക്കു പ്രിയനെ വർണിച്ചു കൊണ്ടേയിരിക്കാം. ഈ വാക്കുകളും നന്മയ്ക്കായി ഭവിക്കട്ടെ. ●

പറഞ്ഞുകേട്ടത്

തികഞ്ഞ ഭക്തി

ആളുകൾ തിങ്ങി നിറഞ്ഞ ഒരു ആരാധനാലയം. ഗായകസംഘം ഈണത്തിൽ ചൊല്ലിയ വരികൾ ഭക്തിപാരവശ്യത്തിൽ ഏറ്റുപാടുകയാണു ഭക്തർ. കർത്താവിനോടുള്ള കടപ്പാടുകളെ വർണ്ണിക്കുന്ന വരികൾ ഏറ്റുപാടുമ്പോൾ വിതുവുന്നവരും കൂപ്പുകൈകളാൽ കുന്ദിപ്പുന്നവരുമുണ്ട് അക്കൂട്ടത്തിൽ.

ഒരു നിമിഷം!

മുഖംമുടിയണിഞ്ഞ് ആയുധധാരികളായ രണ്ടുപേർ അകത്തു കയറി വാതിലുകൾ അടച്ച് ആക്രോശിച്ചു:

യേശുവിനെ സ്നേഹിക്കുന്നവർ മരിക്കാനൊരുങ്ങുക!

യേശുവിനെ തള്ളിപ്പറയുന്നവർ പുറത്തു പോകുക!

നിമിഷങ്ങൾക്കകം ഭീകരർ അനുവദിച്ച വാതിലിലൂടെ മിക്കവരും പുറത്തുപോയി. പാടിക്കൊടുത്തവരെയും പാടിയവരെയും അവിടെ പിന്നെ കണ്ടില്ല.

വീരലിൽ എണ്ണാവുന്ന ചിലർ മാത്രം അവശേഷിച്ചു. ഉയരത്തിലേയ്ക്കു നോക്കിക്കൈ കൂപ്പി നില്ക്കുന്ന ശുശ്രൂഷകനോട് പ്രച്ഛന്ന വേഷത്തിൽ വന്നവർ പറഞ്ഞു: ഇനി ആരാധന തുടങ്ങിക്കൊള്ളൂ, കപടഭക്തരെല്ലാം പുറത്തുപോയി.

ആത്മിക വരുതിയിലോ നാം?

മഴ പെയ്യാതെ വന്നാൽ വരുതി ഉണ്ടാകും എന്നതു സത്യമാണ്. മഴ പെയ്തെങ്കിലേ ഉറവുകുളിലും കിണറുകളിലും വെള്ളമുണ്ടാകൂ. വെള്ളമില്ലാത്ത കിണറുകൾ പൊട്ടക്കിണറുകളാണ്. അവകൊണ്ട് ആർക്കും ഒരു പ്രയോജനവുമില്ല. അലക്ഷ്യമായി നടക്കുന്നവർക്ക് അപകടം വരുത്തിവെക്കാൻ മാത്രമേ അവ ഉതകൂ. പുറം ഭദ്രമാക്കി മോടി പിടിപ്പിച്ചാലും അകത്തു വെള്ളമില്ലെങ്കിൽ പ്രയോജനമില്ല. കിണറുകളുടെ പഴക്കമോ ഭംഗിയോ ആർക്കും ഒരു ഗുണവും ചെയ്യുകയില്ല. കുടിപ്പാനുള്ള വെള്ളം നൽകുക എന്നതാണ് കിണറിന്റെ ദൗത്യം. ജീവജലത്തിന്റെ ഉറവായ കർത്താവുമായി ബന്ധപ്പെടുകയും സമൃദ്ധിയായി കുടിച്ചു തഴയ്ക്കുകയും ചെയ്തവരാണ് ആത്മിക ക്ഷീണത്തിലായിരിക്കുന്നത്. ജീവജലനദിയുടെ തീരെ നിർമ്മിച്ച തോട്ടത്തിൽ വരുതിയുടെ ദുരിതം ഉണ്ടാവാൻ ഇടവരരുത്. ആത്മിക വരൾച്ച എന്നത് ജീവജലത്തിന്റെ ഉറവായ കർത്താവുമായുള്ള അകലത്തെയല്ലെ സൂചിപ്പിക്കുന്നത്? കർത്താവുമായി നമ്മെ അകറ്റുന്നത് നമ്മുടെ പാപങ്ങളല്ലേ? അടിക്കപ്പെട്ട പാറയായ കർത്താവിന്റെ അടുക്കലേക്കു അടുക്കുവാനുള്ള പ്രാഗത്ഭ്യം നഷ്ടപ്പെടുത്തിയിരിക്കുന്നുവെങ്കിൽ അതു തിരികെ പ്രാപിക്കണം. കർത്താവിന്റെ ഭാഗത്തുനിന്നും വാഗ്ദത്ത ലംഘനം ഉണ്ടാകയില്ല. നാം അടുത്തുചെല്ലുമ്പോൾ അകന്നുപോകുന്നവനുമല്ല കർത്താവ്. അങ്ങനെയെങ്കിൽ നമ്മുടെ ഭാഗത്തുനിന്നും ഉണ്ടായ വീഴ്ചയുടെയോ പോരായ്മയുടെയോ പേരിലായിരിക്കുമല്ലോ ദൈവവുമായുള്ള ഈ അകൽച്ച ഉണ്ടായത്. കുറവു നമ്മുടെ ഭാഗത്തുതന്നെ ആയതിനാൽ പരിഹാരത്തിനുള്ള ശ്രമവും നാം നടത്തണം. വ്യക്തിപരമായി ഉണ്ടാകുന്ന അകൽച്ചപോലെ തന്നെ നമ്മുടെ സഭകളിൽനിന്നും ദൈവസാന്നിധ്യം അകന്നു നില്ക്കുന്നു എന്നതോന്നലുണ്ടാകാറുണ്ടോ? കൂട്ടായ്മകളിലെ പൂർവ്വകാല അനുഭവങ്ങളുമായി വർത്തമാനകാലം തട്ടിച്ചുനോക്കുന്നവർ അങ്ങനെ പറയാറുണ്ട്. അക്ഷരികമായ വരൾച്ച ഉണ്ടായാൽ സഹിക്കുവാൻ നാം തയ്യാറല്ല, അതിനുള്ള പ്രതിവിധികൾ തേടും. എല്ലാറ്റിനും കൃത്രിമ മാർഗങ്ങളും കൃത്രിമ വസ്തുക്കളും ബാഹ്യലോകത്തെ അടക്കി വാഴുന്ന കാലമാണിത്. പ്രകൃതിയിൽനിന്നും നേരിട്ടു ശേഖരിച്ചിരുന്നവയ്ക്കെല്ലാം ഇന്ന് അനുകരണങ്ങളുണ്ട്. അലങ്കാര വസ്തുക്കൾ തുടങ്ങി ശരീരവയവങ്ങൾവരെ കൃത്രിമമായുണ്ടാക്കി ഉപയോഗിക്കുന്നു. ഈ പ്രവണതയുടെ സ്വാധീനം ആത്മികലോകത്തെയും കടന്നാക്രമിക്കുന്നുണ്ടോ? ആത്മിക യോഗങ്ങളിൽ ഉണർവും കൃതിമമായി ഉണ്ടാക്കാൻ കോൺട്രാക്റ്റ് എടുക്കുന്ന ഗ്രൂപ്പുകളെ കുറിച്ച് ആത്മികലോകത്തിൽ സംസാരമുണ്ടല്ലോ. കൃത്രിമ മാർഗങ്ങളാലൊന്നും ആത്മിക ഉറവ തുറക്കുകയോ ആത്മമാരി പെയ്യുകയോ ഇല്ല. അതിനു സർവ്വശക്തനുമായി നിരപ്പു പ്രാപിക്കുകയും അടുപ്പം സൂക്ഷിക്കുകയുമാണു വേണ്ടത്. 'വെള്ളമില്ലാത്ത കിണറുകളും കൊടുങ്കാറ്റുകൊണ്ട് ഓടുന്ന മഞ്ഞുമേഘങ്ങളും' (2 പത്രോസ് 2:17) മുൻമഴയും പെയ്യിക്കില്ല, പിന്മഴയും നൽകില്ല.

കെ.വി. രാജു

Bank Account Details:

Righteous Path Publication Trust
A/c No. 0315053000011215
IFS Code: SIBL 0000315
South Indian Bank,
Kanjikuzhy - Kottayam.

നേർവീഥി

നിത്യതയ്ക്കൊരു വഴികാട്ടി

നിത്യതയുടെ വഴികാട്ടിയും മോക്ഷയാത്രയിലെ ഉത്തമ സുഹൃത്തുമായ നേർവീഥി നിങ്ങളുടെ സ്നേഹിതർക്കും നേർവഴി കാട്ടട്ടെ....

അക്കൗണ്ടിൽ പണമടയ്ക്കുന്നവർ പേരുവിവരം ഓഫീസിൽ അറിയിക്കുമല്ലോ. മാസിക യഥോചിതം അയക്കുവാനും കണക്കുകൾ കൃത്യമായി സൂക്ഷിക്കുവാനും അത് സഹായകമാകും.

വാർഷിക വരിസംഖ്യ 200 രൂപ

നേർവീഥി സമ്മേളനം - തിരുവല്ല

നിത്യതയുടെ ദർശനത്തിലേയ്ക്കും ആത്മിക ഉണർവിലേയ്ക്കും ജനത്തെ നയിക്കുന്ന സന്ദേശം
 (ബ്രദർ ജോയ് എം. തോമസ്)

നിത്യത ഒരു ഭാവനയല്ല...
 ആരാധന ആഭിനയമോ അനുകരണമോ അല്ല...
 ആത്മിക യാത്രാരദ്യങ്ങൾ തിരിച്ചറിയുന്ന
 യാത്രാര ക്രിസ്തീയ ജീവിതത്തിനുള്ള ആഹ്വാനം.

2018 ഏപ്രിൽ
 6 വെള്ളി
 വൈകിട്ട്
 6 മുതൽ
 8.30 വരെ

ബിലിവേഴ്സ്
 ചർച്ച് യൂത്ത്
 സെന്റർ, Near KSRTC
 തിരുവല്ല

കൂടുതൽ വിവരങ്ങൾക്ക്:

Righteous Path, Thiruvalla
 Bro. Shaji Oommen @ 9495435336

പരക്കുക്കുക - പരിചയപ്പെടുത്തുക - പരക്കുചിങ്ങുക

ആർ.പി പബ്ലിക്കേഷൻസിസ്റ്റത്തിനും ചില ഉത്തമ ഗ്രന്ഥങ്ങൾ

Address for Communication :
NERVEEDHI,
 Righteous Path Publication Trust
 Mackal Building, Oravakal
 Amayannoor P.O
 Kottayam - Kerala 686019
Mob: 08547916678
www.nerveedhi.com